

Biblioteca bunicii

Brigitte Petersen

Ayurveda

Medicina traditionala indiana

biblioteca bunicii

Titlul original: Ayurveda

Copyright © 2002 Brigitte Petersen

Copyright © 2004 Grupul editorial Cosmos Viking Pinguin. Toate drepturile asupra acestei cărți aparțin Grupului editorial Cosmos Viking Pinguin. Reproducerea integrală sau parțială a textului sau ilustrațiilor din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil scris al Grupului editorial Cosmos Viking Pinguin.

Grupul editorial Cosmos Viking Pinguin

C.P. 183, O.P. 56 București E-mail: office@cosmos.ro www.cosmos.ro

Distribute:

C.P. 183, O.P. 56 București Tel/Fax: (021) 312 06 95 E-mail: comenzi@cosmos.ro

DTP: Victor Popescu Coperta: Victor Popescu Director editorial: Gelu Diaconu

Bun de tipar: septembrie 2004

ISBN 973-86929-5-4

Tiparul executat la **S.C. TIPARG S.A.**

Pitești, B-dul N. Bălcescu, nr. 93
Tel.: 0248 22 12 75; Fax: 0248 22 13 48
E-mail: tiparg@geostar.ro

Brigitte Petersen

Ayurveda

Medicina traditionala Indiana

Traducere de Ioana Petrescu

AVERTISMENT

Informațiile și metodele prezentate în acest volum nu trebuie să înlocuiască sfatul medicului.

Redacția nu își asumă răspunderea pentru daunele care ar putea rezulta din uzul sau abuzul metodelor de diagnoză și tratament, ca și al rețetelor reproduse în ambele volume.

Informațiile cuprinse în aceste volume sunt gândite pentru cei interesați în perfecționare, și nu ca indicații de diagnoză și terapie în sens medical.

CUPRINS

Introducere.....	
Ayurveda -prima știință a vietii.....	
Ayurveda și potențialul uman.....	
Ayurveda și spiritul occidental.....	
Constitutia omului.....	
Umorele vata, pitta, kapha.....	
Determinarea constitutiei individuale.....	
Constitutia vata.....	
Constitutia pitta.....	
Constitutia kapha.....	
Constitutii spirituale.....	
Diagnoza.....	
Controlul pulsului radial.....	
Tipurile pulsului.....	
Diagnoza unghiilor.....	
Diagnoza limbii.....	
Diagnoza fejei.....	
Diagnoza buzelor.....	
Diagnoza ochilor.....	
Procese imbolnavirii.....	
Sistematizarea bolilor.....	
Predispoziția către tipuri de boli.....	
Cum iau naștere toxinele?.....	
Sentimente refulate.....	
Terapie.....	
Defularea sentimentelor.....	
Pancha Karma.....	
Terapie prin vomismente (Vaman).....	
Purgative (Virechan).....	
Irigații (basti).....	
Evacuarea și terapia medicamentoasă prin canalele inferioare.....	
Tipuri de clisme.....	
Prizarea medicamentelor (nasya).....	
Tratamentul cu pulberi....., ;.....	
Masaj nazal.....	
Flebotomie.....	
Terapie paliativă.....	
Organizarea vietii de zi cu zi după principiile Ayurveda.....	
Recomandări pentru o viață creativă și sănătoasă.....	
Desfășurarea zilei.....	
Alimentatie și digestie.....	
Igiena corporală.....	
Igiena spirituală.....	
Timpul și importanta lui.....	
Umorele pe parcursul zilei.....	
Igiena pe parcursul anului.....	
Anotimpurile anului.....	
Varstele vieții.....	

Astrologie.....	
Longevitate.....	
Prăna.....	
Ojas.....	
Tejas.....	
Yoga.....	
Respirație și meditație (<i>pranayama</i>).....	
Mantra.....	
Asane pentru remedierea umorilor.....	
Meditația.....	
Masajul.....	
Remedii medicamentoase.....	
Farmacia din bucătărie.....	
Mijloace curative neconventionale.....	
Terapia cu metale.....	
Terapia cu pietre prețioase și semiprețioase.....	
Terapia prin culori.....	
Vraci și impostori.....	
Anexa A: Mijloace terapeutice simple.....	
3 Anexa B: Alimente antidoturi.....	

INTRODUCERE

Ayurveda este un sistem unitar de medicină, ce s-a dezvoltat în India, unde este foarte răspândit. Cuvântul *Ayurveda* vine din sanscrită și înseamnă „știința vieții”: *Ayur* - „viață” sau „viața zilnică” și *veda* - „știință”. Primele informații despre Ayurveda se găsesc în *Vede*, cele mai vechi scrieri ale umanității. Aceasta tehnică de vindecare se practica în India de peste 5000 de ani.

În spațiul european ea a pătruns relativ recent, o dată cu învățarea și practicarea tehnicilor yoga. Este bine cunoscut că, în India, înainte de a practica yoga, se studiază Ayurveda, ea fiind știința a cărei aplicare conduce la menținerea sănătății organismului, printr-un permanent apel la elementele naturii. Căci este o certitudine faptul că există un raport direct între sănătatea trupului și cea a spiritului. O persoană a cărei sănătate corporală este afectată nu se poate consacra sau se consacră greu procesului de purificare a spiritului și meditației.

Pentru o integrare corespunzătoare a omului în mediul său de viață este nevoie de buna cunoaștere a propriului organism și a funcționării lui. Știința ayurvedică pornește de la determinarea constituției fiecărei persoane în parte, ca rezultantă specifică a interacțiunii dintre cele trei principii manifestate în organismul uman: *vata*, *pitta*, *kapha* (aerul, focul și apa, ca elemente primordiale fundamentale). Reglarea echilibrului dintre aceste trei principii produce tulburări de ordin comportamental sau conduce la starea de boală. Or, Ayurveda vizează tocmai menținerea acestui echilibru sau revenirea la starea de armonie între cele trei principii, în cazul în care aceasta a fost pierdută. Scopul final este, firește, o viață îndelungată, trăită în pace, fără convulsii sau traume.

Ca orice medicină, Ayurveda se sprijină pe patru piloni de rezistență: cunoașterea predispoziției la boli, prevenirea, diagnosticarea și terapia. Fiecare dintre aceste direcții de interes este pusă în evidență în volumul de față, având permanent în vedere obiective pragmatice. Organizarea vieții de zi cu zi după principiile ayurvedice vizează atingerea stării de sănătate, liniște și echilibru.

AYURVEDA

PRIMA ȘTIINȚĂ A VIEȚII

Ayurveda si potentialul uman

Invătatura Ayurveda privește omul ca un microcosmos, ca un univers in sine. Omul este rezultatul interaciunii forțelor cosmice înconjurătoare, adică al macrocosmosului. Viața fiecărui om in parte nu poate fi separata de manifestările cosmosului. Ayurveda privește „sănătatea” și „boala” ca un tot unitar, ce cuprinde și relația dintre Individ și spiritul cosmic, individ și conștiința cosmică, energie și materie.

Ayurveda îl ajută pe cel sănătos să-și păstreze sănătatea, iar pe cel bolnav să-și o recapete. Potrivit învățaturii Ayurveda, omul manifestă patru impulsuri biologice și spirituale: impulsul religios, impulsul financiar, impulsul reproducției și cel al libertății. Condiția realizării acestor impulsuri este o sănătate bună, echilibrată. Practicarea Ayurveda contribuie la prosperitate, sănătate și creativitate. Prin studiul Ayurvedei, oricine își poate însuși cunoștințele practice de autovindecare. Atunci când toate energiile corpului ajung în echilibru, procesele de îmbolnăvire dispar, iar cele de îmbătrânire se pot reduce în mod semnificativ. Capacitatea individului de a se autovindeca constituie baza științelor ayurvedice.

Dacă yoga reprezintă știința de a atinge absolutul, dacă tantra este o metodă eficientă de a stăpâni energia pentru a realiza unirea cu adevărul, Ayurveda este știința vieții.

Ayurveda si spiritul occidental

Modul de gândire și medicina occidentală înclină spre clasificarea caracterelor umane individuale și spre generalizarea acestei clasificări. De exemplu, Occidentul privește ca normă tot ce este comun majorității oamenilor. Potrivit Ayurvedei, norma trebuie definită individual, căci fiecare individ prezintă un temperament aparte, spontan, și un mod de funcționare specific.

În Orient, cheia înțelegerii este acceptarea, observarea și experiența; în Occident însă, înțelegerea se obține prin introspecție, analiză și concluzii logice. În general, spiritul occidental se încrede mai mult în obiectivitate, iar cel oriental accentuează subiectivitatea. Știința orientală tinde către depășirea graniței dintre subiectivitate și obiectivitate. Diferențele menționate mai sus pot fi cauza pentru care unii occidentali întâmpină dificultăți în înțelegerea Ayurvedei. Aceasta lucrare de prezentare a Ayurvedei are ca scop răspunsul la întrebările „Cum?” și „De ce?”.

Autoarea dorește să reamintească cititorului că aceste întrebări, deși inevitabile, nu-și pot găsi întotdeauna răspunsul. Și în medicina modernă occidentală există fenomene cărora li s-a dovedit eficacitatea fără a li se înțelege cauzele.

Ayurveda însă este o știință unitară în sensul propriu al cuvântului, ale cărei principii însumează mai multe elemente. Din această cauză, este inoportun și nemulțumitor să se analizeze doar unele aspecte, înainte de a avea o privire de ansamblu asupra științei Ayurveda. Se recomandă cititorului să accepte anumite afirmații ce pot părea nefondate până când va fi capabil să-și însușească știința Ayurvedei în totalitate.

CONSTITUȚIA OMULUI

Cele cinci elemente, eterul, aerul, focul, apa și pământul se manifestă în corpul uman sub forma a trei principii de bază sau *tri-doshe*, denumite și *union*. Din combinarea elementelor eter și aer se manifestă în corpul omului principiul aerului numit *vata* (în terminologia sanscrită *vata* Dosha). Elementele foc și apă se îmbină în corp ca principiul focului - *pitta*. Elementele pământ și apă se manifestă sub forma de lichid corporal denumit *kapha*.

Aceste trei elemente - *vata*, *pitta*, *kapha* - determină și reglează toate funcțiile biologice, fiziologice și fiziopatologice ale trupului, spiritului și conștiinței. Ele constituie elementele de bază ale corpului, în starea sa fiziologică normală, și straturi protectoare atunci când echilibrul dintre ele se dereglează și apare astfel tendința spre procese de îmbolnăvire.

Umorele sunt răspunzătoare de formarea instinctelor naturale ale individului, inclusiv a celor care determină

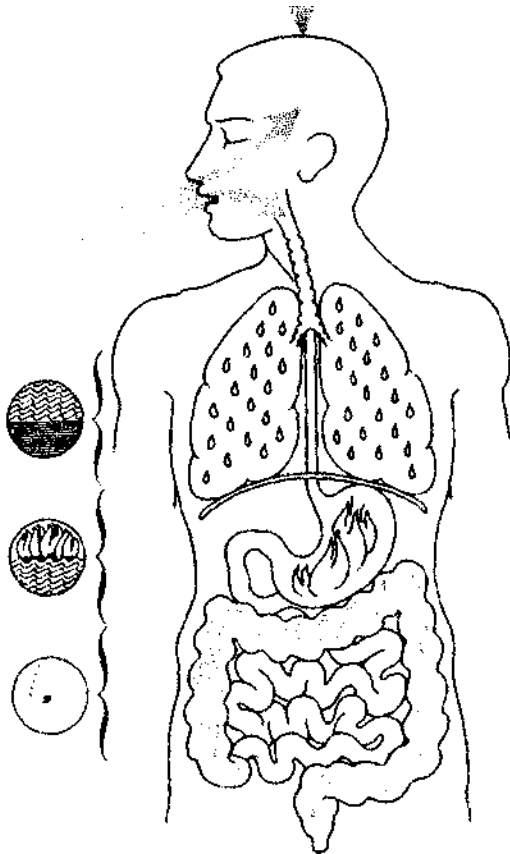
consumul anumitor alimente, gusturile sau temperatura. Umorele regleaza formarea, mentinerea și distrugerea tesuturilor, ca și incetinirea proceselor de descompunere din organism.

Umorele sunt inseparabile de emotii cum sunt teama, furia si mania, ca și de sentimente nobile ca intelegerea, compasiunea și dragostea. Constitutia de baza a fiecarui om se defineste in momentul conceptiei, cand se unesc o mică unitate masculină - spermatozoidul - cu o mică unitate feminină – ovulul. Constitutia individuala este determinate de unirea și combinarea elementelor de aer, foc si apă din trupurile parintilor.

Există sapte tipuri de constitutii:

1. *Vata*
2. *Pitta*
3. *Kapha*
4. *Vata - pitta*
5. *Pitta - kapha*
6. *Vata - kapha*
7. *Vata - pitta - kapha*

Intre acestea, exista numeroase alte sub-tipuri in funcție de proportia elementelor *vata*, *pitta*, *kapha*.

localizarea *vata*, *pitta* și *kapha*

Prana hranitoare

Kapha – apă și pământ

Pitta – foc și apă

Vata – aer și eter

Prana este energia vitală ce activează trupul și spiritul. Ea este responsabilă atât de funcțiile cerebrale superioare (atenție, memorie, gândire etc.), cât și de activitatea motorie și senzitivă. *Prana* localizată în creștet este *prana* „vitală”, iar cea aflată în spațiul cosmic este *prana* „hrănitoare”. Respirația asigură schimbul permanent între *prana* vietii și *prana* hrănitoare. Prin inspirație, *prana* hrănitoare pătrunde în organism și alimentează *prana* vietii. La expirație, se elimină produse de degradare obținute în urma metabolismului.

Constitutia este denumită în sanscrită *prakruti*, ceea ce înseamnă „natura”, „creativitate” sau „prima creație”. Constitutia de bază a omului rămâne neschimbată de-a lungul vietii și este determinată genetic. Proportia de elemente din momentul nașterii rămâne constantă, dar elementele se modifică în funcție de mediul înconjurător.

De-a lungul întregii vieți, are loc un schimb neîntrerupt între mediul intern și cel extern. Mediul extern cuprinde forțele cosmice (macrocosmos), iar forțele interioare (microcosmos) se supun principiilor *vata-pitta-kapha*. Unul dintre principiile fundamentale de vindecare Ayurveda spune că prin modificarea alimentației și a modului de viață se poate crea un echilibru între forțele ce acționează în interiorul omului, ceea ce are ca rezultat contracararea și echilibrarea influențelor din lumea exterioară.

Umorele vata, pitta, kapha

Potrivit învățăturii Ayurveda, o înțelegere clară a celor trei umori constituie condiția de bază a puterii de vindecare. Conceptul *vata-pitta-kapha* este propriu științelor Ayurveda și reprezintă un potențial punct de plecare spre a revizui fundamentul științei medicale a Occidentului. Traducerea cuvintelor *vata*, *pitta* și *kapha* și înțelegerea conceptelor legate de ele este însă destul de dificilă pentru un occidental.

Vata este principiul mișcării. Tot ce se mișcă se numește *vata*, ca urmare poate fi tradus ca „principiul aerului din corp”. Dar elementul aer din atmosfera exterioară nu este același cu elementul aer din corp. *Vata* - sau elementul aer raportat la trup - poate fi definit ca energie subtilă care reglează mișcările biologice. Acest principiu biologic produce toate modificările subtile în metabolism. *Vata* constă din elementele eter și aer.

Ea reglează respirația, bătăia pleoapelor, mișcările mușchilor și tesuturilor, bătăile inimii, toate întinderile și contractiile, mișcarea citoplasmei și membranelor celulare și impulsurile celulelor nervoase. Principiului *vata* i se supun senzații și emoții ca nervozitatea, teama, tremurul și spasmele. *Vata* își are lăcașul în intestinul gros, în cavitatea abdominală, case, piele, urechi și în solduri. Atunci când se dezvoltă un exces de *vata* în corp, el se acumulează în zonele enumerate mai sus.

Pitta se traduce ca foc, deși nu înseamnă exact „foc”. Flacăra unei lumânări și focul din cămin pot fi văzute, dar energia *foc* a unui organism *pitta* nu este vizibilă. *Pitta* include digestia, absorbția, asimilarea, nutriția, metabolismul, temperatura corpului, strălucirea ochilor, inteligența și capacitatea de înțelegere. În sens psihologic, *pitta* provoacă furie, ură și gelozie. *Pitta* se localizează în intestinul subțire, stomac, glandele sudoripare, sânge, tesuturile adipoase ori piele și este format din două elemente: foc și apă.

Kapha se traduce prin apă biologică. Acest principiu este format din elementele pământ și apă. *Kapha* leagă elementele din corp și formează materialul pentru structura corporală. Aceasta umoră menține capacitatea de apărare a organismului. Constituentul principal al *kapha* este apa, care este responsabilă sub aspect fiziologic de capacitatea naturală de rezistență a țesutului. *Kapha* generează lichidul din articulații, umiditatea pielii, facilitează vindecarea ranilor, umple spațiile goale din trup, conferă forță biologică, vitalitate și stabilitate, susține

memoria, dă energie inimii și plămănilor și menține rezistența naturală. *Kapha* se manifestă în cosul pieptului, gât, cap, temple, nas, gură, stomac, încheieturi, citoplasmă, plasmă și secrețiile corpului.

Sub aspect psihologic, *kapha* răspunde de lăcomie, invidie îndelungată și de sentimentul de prizonierat, dar se manifestă și în înclinatia spre liniste, iertare și dragoste. Sediul său este cavitatea toracică.

Funcțiile umorilor

<i>Vata</i>	<i>Pitta</i>	<i>Kapha</i>
aer și eter	foc și apă	apă și pământ
mișcare	căldura corpului	stabilitate
respirație	temperatură	energie
necesități naturale	digestie	elasticitate
transformarea țesuturilor	percepție	lubrefiere
funcții motorii	înțelegere	iertare
funcții senzoriale	foame	lăcomie
desprindere de pământ	sete	prizonierat
secreții	inteligenta	acaparare
excreții	furie	cramponare
teamă	ură	posesiune
senzație de gol	gelozie	îngrijorare

Premisa unei bune sănătăți este o stare de echilibru între umori. De exemplu, principiul aerului alimentează focul din corp, dar apa este necesară pentru a stăpâni focul, care altfel ar arde țesuturile. *Vata* pune în mișcare *kapha* și *pitta*, care sunt, în mod natural, imobile. Împreună, cele trei umori reglează schimbul de substanțe: anabolismul (*kapha*), adică obținerea de noi substanțe, catabolismul (*vata*), adică dezintegrarea materiilor, și metabolismul (*pitta*), echivalent cu totalitatea transformărilor. Dacă *vata* iese din echilibru, apare o dereglare, adică un catabolism exagerat și o accentuare a proceselor de îmbătrânire a organismului. Atunci când procesele de anabolism prevalează asupra celor de catabolism, urmarea este o accelerare a creșterii și regenerării organelor și țesuturilor. Un excedent de *pitta* dereglează metabolismul, un excedent de *kapha* accelerează procesele anabolice și un excedent de *vata* duce la slăbire (catabolism accentuat).

În copilărie, predomină anabolismul și elementele *kapha*, căci în fază aceasta are loc o creștere pronunțată. La vârsta adultă, se manifestă preponderent elementele *pitta*, corpul ajungând la maximum de creștere și fiind stabil. La bătrânețe, predomină catabolismul și *vata*, căci în corp încep procesele de degradare.

Determinarea constitutiei individuate

Tabelul următor are ca scop facilitarea determinării constitutiei. Trebuie să aveți în vedere că datele cuprinse redau aspectul pur al fiecărui element constitutiv, dar că nici o constituție individuală nu constă dintr-un singur element. Fiecare om este un amestec al celor trei elemente, cu o înclinatie spre unul sau mai multe elemente pure.

În funcție de răspunsul cel mai potrivit, se vor înscrie în dreptul fiecărei caracteristici V pentru *vata*, P pentru *pitta*, K pentru *kapha* și astfel se obține o imagine generală a constitutiei.

Dacă se observă caracteristici ce se abat de la umoarea pură, poate fi vorba despre o dereglare a acesteia.

Caracteristici	<i>fata</i>	<i>Pitta</i>	<i>Kapha</i>
• statura	subțire	medie	masivă
• greutate	mică	medie	supraponderal
• piele	uscata, aspra rece maslinie	moale, grasa calda deschisa roșcata galbuie	groasa, grasa rece palida alba
• par	negru uscat cret	blond sau roscat gras moale incaruntit devreme	inchis sau deschis gras ondulat
• dinți	proeminenți mari și strambi paradontoza	Normali galbui gingii moi	puternici albi
• ochi	mici uscati inexpresivi caprui sau negri	ageri patrunzatori verzi cenusii	man atragatori albastri cu gene mari

Caracteristici	<i>Vata</i>	<i>Pitta</i>	<i>Kapha</i>
• apetit	reduc schimbator	bun excesiv	reduc constant
• gust	dulce acru sarat	dulce amar astringent	iute amar astringent
• sete	variabila	excesivă	redusa
• scaun	uscat dur constipatie	moale vascos frecvent	tare vascos rar greu
• activitate fizică	foarte activ	activ	letargic
• spirit	nelinistit activ	agresiv inteligent	linistit lent
• temperament	nesigur fricos imprevizibil	iritabil agresiv gelos	linistit introvertit lacom
• credinta	schimbatoare	fanatica	constanta
• memorie • vise	de scurtă durată neliniștitoare; cu: zboruri, salturi, fuga	buna tensionate; cu: manie, violenta, razboi	retine greu dar temeinic romantice; cu: mari, lacuri, fluvii
• somn	putin, intrerupt	putin adanc	mult greu

• vorbire	rapida	clară și taioasa	lenta monotona
• stare financiară	proasta cheltuiește pe lux	medie cheltuiește pe necesitati	buna economisește pentru mancare
• puls	Slab rapid unduitor ca miscările unui sarpe	mediu in salturi sacadat ca o broasca	lent rar ca mișcarile unei lebede

Constitutia vata

Oamenii cu o constitutie pură *vata* sunt de obicei subdezvoltati fizic. Ei au deseori pieptul plat, cu ligamentele și venele foarte vizibile. Au un ten brun, pielea rece, aspra, uscata și plină de crăpături. Deseori prezinta alunite inchise la culoare.

In schimb, oamenii de tip *vata* sunt fie prea inalti, fie prea scunzi, cu oase subtiri și incheieturi proeminente, ca urmare a musculaturii slab dezvoltate. Parul lor este rar si cret, genele subtiri și ochii nestralucitori. Ochii pot fi infundati, mici, uscati, vioi, cu o conjunctivă uscata și cu aspect murdar. Unghiile sunt aspre și faramicioase. Forma nasului este corioată.

Sub aspect fiziologic, au un apetit și o digestie variabila. Oamenii *vata* inclină spre dulce, acru și sărat și le plac băuturile fierbinti. Urineaza puțin, scaunul este tare si uscat. Acest tip de oameni transpiră mai puțin decat celelalte tipuri. Se pot adapta mai ușor la somn puțin. Ei sufera deseori de circulație periferică defectuoasa (picioare și maini reci). Acești oameni sunt creativi, activi și neobositi. Vorbesc și merg repede, dar obosesc ușor.

Sub aspect psihologic, au o memorie scurta, dar o capacitate de perceptie rapidă. Pot intelege foarte usor o problemă, dar o uita la fel de usor. Au o vointă slaba, tind spre delăsare și nu prea dau dovadă de toleranta, incredere in sine sau curaj. Au o capacitate ratională slaba, sunt nervoși, anxioși si tematori. Fiecare tip constitutional prezintă un anumit comportament in relatiile cu mediul. Tipul *vata* are tendinta de a castiga ușor banii, dar și de a-i cheltui cu ușurinta.

Constitutia pitta

Oamenii de acest tip sunt de statura medie, zvelti și pot avea oase subtiri. Cosul pieptului nu este atat de plat ca la tipul *vata* si tendoanele și venele nu sunt atat de pronuntate.

Ei pot prezenta multe alunite și pistrui de culoare albăstrie sau brun roscata. Oasele nu sunt atat de vizibile ca la tipul *vata*.

Tenul poate fi aramiu, galbui, rosatic sau deschis. Pielea este moale, calda și mai puțin ridata ca la tipul *vata*. Părul este subtire, matasos, roșcat sau negru, cu tendință spre incaruntire și cadere timpurie. Ochii pot fi cenușii, verzi sau caprui deschis și depărtati. Conjunctiva este umeda si galbuie. Unghiile sunt moi. Nasul este drept, iar varful lui tinde sa se înroseasca.

Sub aspect fiziologic, acesti oameni prezinta un metabolism si o digestie bune si, deci, apetit. Oameni de tip *pitta* consumă cantitati mari de alimente si lichide si au o tendinta naturală spre dulce, amar si astringent. Nu le plac bauturile reci. Somnul lor are o durata normală, fara intreruperi. Cantitatea de urina eliminată este mare, iar scaunul este moale, uneori fluid și bogat, Au tendinta către o transpiratie excesivă. Temperatura corpului poate fi puțin mai ridicata. Picioarele si mainile sunt de obicei calde. Oamenii de tip *pitta* nu suporta bine expunerile indelungate la soare, căldura sau munca grea.

Sub aspect psihologic, oamenii *pitta* prezinta o buna capacitate de asimilare. Sunt ascutiti la minte si pot fi buni oratori. Sub aspect emotional, tind catre ura, manie si gelozie.

Sunt oameni ambitiosi si devin cu placere conducatori. Apreciază bunăstarea materială si traiesc de obicei in conditii economice sanatoase. Le place de asemenea să arate si altora bunastarea si comorile lor.

Constitutia kapha

La oamenii de constitutia *kapha*, corpul este bine dezvoltat. Ei au si o tendinta pronuntata de îngrășare. Cosul pieptului este neted si lat. Datorita pielii lor consistente, nu li se văd venele si tendoanele. Au o musculatură bine dezvoltata, iar oasele sunt pronuntate.

Tenul lor este deschis si gras, iar pielea este moale si lucioasă, dar uneori poate fi rece si palida. Parul este bogat, închis la culoare, moale si ondulat. Irisul este de culoare inchisa sau albastra, cu o structură densa, albul ochiului este curat si stralucitor. Mucoasele nu tind spre înroşire.

Sub aspect fiziologic, oamenii de tip *kapha* au un organism armonios, functiile digestive sunt relativ lente. Ei mănâncă mai putin si au tendinta de a se mişca lent. Le plac alimentele iuti, amare si astringente. Scaunul lor este moale si poate fi de culoare deschisa, iar evacuarea se face lent. Transpira în cantitati medii si au somnul adanc si lung. Au o vitalitate puternica, manifestata printr-o puternica rabdare. Oamenii de tip *kapha* sunt în general sanatosi, optimisti si pasnici.

Sub aspect psihologic, ei tind spre toleranta, iertare si dragoste, dar pot manifesta si lacomie, introvertire, invidie si rapacitate. Capacitatea lor de asimilare este lentă dar profunda; atunci cand inteleg un lucru, il pastreaza în memorie timp îndelungat.

Oamenii *kapha* sunt de obicei bogati; ei pot castiga bani, dar au tendinta de a-i pastra cu strictete.

Constitutii spirituale

Pe plan spiritual si astral, exista trei însusiri, sau *gune*, care corespund celor trei umori ale constitutiei fizice. În medicina ayurvedică, aceste trei însuşiri formeaza baza pentru diferenţierea temperamentelor umane si pentru diferenţierea individuală a dispoziţiilor psihologice si morale. Aceste însusiri de bază se numesc *sattwa*, *rajas* si *tamas*.

Sattwa exprima esenţa, înţelegerea, puritatea, compasiunea si dragostea.

Rajas reprezinta miscarea, agresivitatea si extrovertirea. *Rajas* se refera la domeniul senzorial.

Tamos se manifesta ca nestiinta, inerţie, greutate si conservatorism.

Oamenii care au un temperament *sattwa* dispun de un corp *sănătos* si au un comportament si o conştiinta curate. Ei cred în Dumnezeu, sunt religioşi si chiar habotnici.

Oamenii cu un temperament *rajas* sunt interesati de afaceri, bunăstare, putere, prestigiu si pozitie. Savurează bunăstarea şi sunt, în general, extrovertiti. Pot crede în Dumnezeu, dar isi pot schimba brusc religia. Tendinta lor spre reusite politice este foarte pronuntata.

Oamenii de tip *tamos* sunt lenesi, încăpăţanati si capabili sa distruga si alţi oameni. În general, au putin respect fata de alţii, dar sunt religioşi. Toate actiunile lor au un substrat egoist.

Un om cu un temperament *sattwa* poate atinge ego-ul sau fara un efort prea mare, în timp ce oamenii *rajas* si *tamos* trebuie să muncească mai mult ca sa ajungă aceasta stare.

Aceste trei energii spirituale subtile sunt responsabile de modul de comportament, care poate fi modificat prin practicarea disciplinelor spirituale (yoga). Medicul ayurvedic (*vaidya*) poate sprijini acest proces de modificare a comportamentului, căci el ştie cum actioneaza aceste însusiri si isi poate da seama care dintre cele trei *gune* predomină. Prin indicatii practice, medicul ayurvedic poate conduce pacientul spre un mod de viaţă spirituală, si trupeasca echilibrat.

DIAGNOZA

În medicina alopata (modernă), diagnoza înseamnă identificarea bolii dupa ce aceasta si-a făcut aparitia. Pentru Ayurveda, termenul are un cu totul alt inteles: el desemneaza supravegherea continua a interactiunii dintre ordinea (sănătate) si dezordinea (boală) din organism, imbolnăvirea fiind rezultatul interactiunii umorilor corpului. Simptomele sunt intotdeauna legate de o perturbare a echilibrului celor trei umori, *vata*, *pitta* si *kapha*, pe care il putem reface numai daca stim natura dezechilibrului.

Ayurveda oferă metode precise pentru detectarea semnelor unei viitoare imbolnaviri. Controlul zilnic al pulsului, observarea limbii, fetei, ochilor, buzelor sau a unghiilor ne permit sa detectăm din timp ce proces patologic este gata să se declanşeze, care organ este atins, care este nivelul toxinelor si în ce măsură e perturbat echilibrul celor trei umori. Cunoscand toate acestea din vreme, putem prevedea reactiile viitoare ale organismului si - lucrul cel mai important - putem lua masurile adecvate.

Controlul pulsului radial

Pulsul se ia, de obicei, la incheietura mainii si aici se gaseste pulsul radial, dar el poate fi examinat si în alte parti ale corpului.

Pulsul radial se examineaza punand usor varfurile degetelor arătator, mijlociu si inelar putin deasupra incheieturii mainii. Degetele sunt usor depărtate si le ridicăm pe rand pentru a simti mai bine diferitele bătăi ale pulsului, iar bratul la care il examinăm este un pic indoit, cu incheietura indreptata spre interior. Controlul pulsului se face la ambele maini, iar cand il luăm altei persoane, pozitia corectă este sfînd asezat în fata ei. Degetele apasă

usor, slabind presiunea si cautam să percepem atat bataile de la suprafată (pulsul superficial), cat si pe cele din profunzime. Este important ca atat pacientul, cat si examinatorul sa fie relaxati. Pulsul nu se examineaza după masa, consum de alcool, contact sexual, efort fizic sau emotii puternice, dupa baie, masaj sau plaja, intrucat caldura si emotiile modifica pulsul inducandu-ne în eroare. De asemenea, trebuie să ne asigurăm ca pacientului nu ii este foame sau sete si că nu se afla in apropierea unei surse de căldura.

Fiecare deget percepe pulsul uneia dintre umori si stim care umoare predomină in organism dupa pulsul care se simte cel mai bine. De asemenea, anumite batai ale lui ne semnalează tulburari ale umorii respective sau ale anumitor organe.

Degetul aratător examinează pulsul umorii *vata* si daca el se simte cel mai tare, inseamnă că in constitutie predomină *vata*. Dacă acesta e iute, slab, neregulat si unduos, asemeni miscarilor unui șarpe - de unde si numele de „pulsul sarpelui”, cum il denumeste Ayurveda - el indică o perturbare a umorii *vata*.

Mijlociul examinează pulsul *pittei* si daca aceasta umoare predomina, el se va simti cel mai tare. Bătaile lui sunt regulate, vioaie si nervoase, aducand cu sariturile broastei. Este numit „pulsul broastei” si indică o perturbare a *pittei* in organism.

Inelarul examineaza pulsul *kaphei*. Acest puls e rar si moale in acelasi timp, ca un filfiit de aripi, iar bataile lui seamana cu miscarile de du-te-vino ale lebedei pe apa, de unde si numele de „pulsul lebedei”.

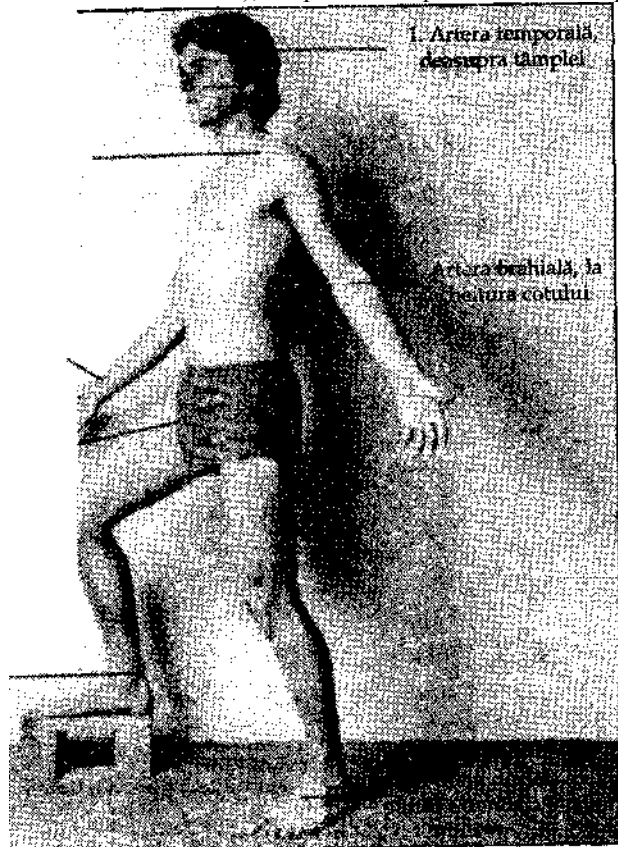
Controlul pulsului ne permite sa cunoaștem si starea unor organe de importanța vitala - inima, creier, ficat, rinichi etc. Fiecare deget care va receptiona informatii despre mai multe organe, in funcție de mana la care examineaza pulsul si dupa perceptia acestuia (pulsul superficial sau pulsul din profunzime), e asezat pe meridianul corespunzator umorii sale. Astfel, aratatorul - care ia pulsul *vatei*, va examina elementul aer din corp, mijlociul - asezat pe locul pulsului *pittei* - va examina elementul foc, iar inelarul - asezat pe pulsul *kaphei* - va examina elementul apa.

La mana dreaptă

Aratatorul testeaza, dupa pulsul perceput la suprafata, activitatea intestinului gros, iar dupa pulsul din profunzime, activitatea plamanilor. Un puls superficial puternic indica o perturbare a umorii *vata* in intestinul gros, iar bataile sonore si puternice ale pulsului perceput in profunzime arata o congestie a plamanilor.

Degetul mijlociu examineaza starea vezicii biliare (pulsul superficial) si a ficatului (pulsul din profunzime).

Pulsul superficial testat de degetul inelar informeaza despre starea de sanatate a pericardului (membrana care inveleste inima), iar pulsul din profunzime - despre echilibrul celor trei umori, *vata*, *pitta* si *kapha*.

La mana stanga

Degetul arător examinează activitatea intestinului subtire (pulsul superficial) si a inimii (pulsul din profunzime). Pulsul superficial testat de degetul mijlociu ne informează despre starea stomacului, iar pulsul din profunzime - despre cea a splinei. In fine, inelarul ne informează despre vezica urinară (pulsul de la suprafața) si rinichi (pulsul din profunzime).

Ne vom deprinde să percepem diferitele batai ale pulsului si sa sesizam „semnalele” emise numai dacă exersăm zilnic. De asemenea, pentru a evita erorile, acelasi puls trebuie examinat în diferite momente ale zilei, respectand riguros conditiile unui control corect.

Bratul este ușor indoit, iar incheietura mainii indreptată puțin spre interior. Cele trei degete - aratatorul, mijlociul și inelarul - sunt un pic departate. Ele apasă ușor, slabind din cand in cand presiunea, pentru a simți mai bine diferitele băți ale pulsului.

Tipurile pulsului

Pulsul șarpelui

Iute, neregulat, slab, „rece”, cu băți sacadate. Frecventa pulsului: 80-100 băți/minut.

Degetul arătător e așezat pe pulsul umorii *vata*. Dacă acest puls se simte cel mai tare, inseamna ca *vata* predomina. Bataile lui sunt iuti si unduioase ca miscarile unui sarpe.

Pulsul broaștei

Regulat, vioi, nervos, de forță medie, „fierbinte”. Frecventa pulsului: 70-80 băți/minut.

Degetul mijlociu percepe pulsul umorii *pitta*, iar dacă aici se simte cel mai tare, inseamna că în constitutie predomină *pitta*. Bătăile lui sunt vioaie, zvacnite, ca sariturile broaștei.

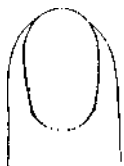
Pulsul lebedei

Puternic, rar, continuu, regulat, moale, „cald”. Frecventa pulsului: 60-70 batai/minut.

Locurile unde poate fi examinat pulsul

1. Artera temporală, deasupra tâmplei
2. Artera carotidă, în partea laterala a gatului, deasupra claviculei
3. Artera brahială, la încheietura cotului
4. Artera radiala pe partea internă a încheieturii mainii
5. Artera femurala, în zona inghinala, unde începe bazinul, așa-numitele „vintre”
6. Artera tibiala posterioara, în spatele gleznelor

Inelarul percepe pulsul umorii *kapha*, iar daca acesta se simte cel mai tare, in constitutie predomina *kapha*. Bataile lui, rare, continue, moi, seamana cu mișcarile de du-te-vino ale lebedei pe apă.

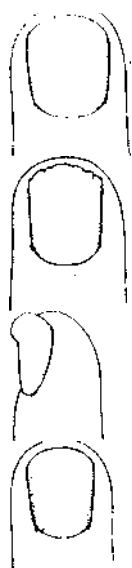

Fig. 3. *Kapha* – groasa, puternică, strălucitoare

Fig. 2. *Pitta* – fină, moale, flexibilă, de culoare roz

Fig. 1. *Vata* - uscata, aspra, exfoliata

Pulsul și organele

Mana dreapta:

Pulsul perceput la suprafata:

1) Intestin gros; 2) Vezica biliara; 3) Pericard.

Pulsul perceput in profunzime:

1) PISmani; 2) Ficai; 3) Echilibrul *vata-pitta-kapha*.

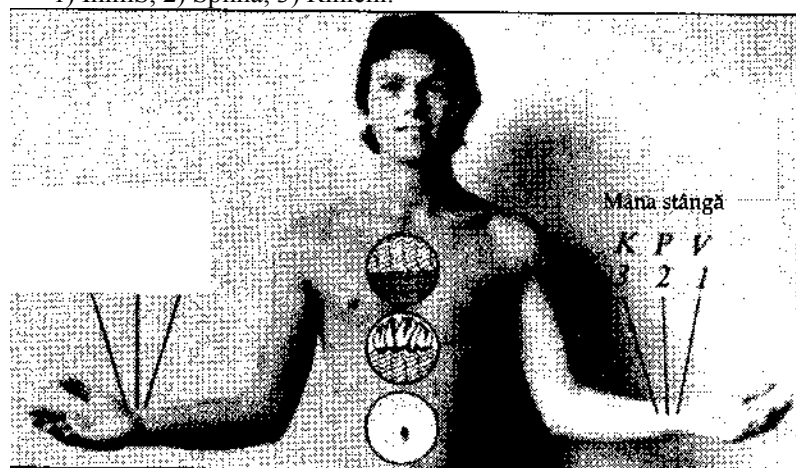
Mana stanga:

Pulsul perceput la suprafata:

1) Intestin subtire; 2) Stomac; 3) VezicS urinara.

Pulsul perceput in profunzime:

1) InimS; 2) Splina; 3) Rinichi.

Mana dreapta

Pulsul și organele

V P K
1 2 3

Diagnoza unghiilor

Ayurveda consideră unghiile un „rebut” osos. La fel ca buzele, ochii, limba, fața etc., unghiile reflectă starea de sănătate a organismului. Observați forma, mărimea, culoarea, conturul și modificările apărute pe suprafața lor. În plus, observați dacă unghiile sunt fine, bombate și flexibile sau, dimpotrivă, uscate, aspre și exfoliate, precum și pata mică, albă, în formă de semilună, de la rădăcina unghiei.

Fig. 4. Linii în lungime - absorbție defectuoasă; dezechilibrul *vatei*

Fig. 6. Șant pe unghie
- febră mdelungată,
boala cronică

Fig. 5. Trepte pe unghie - nutriție deficitară; dezechilibrul lui *agni*

Unghiile uscate, aspre, rigide, încovoiate, lipsite de strălucire și ale căror varfuri se rup ușor arată că în organism predomină *vata* (fig. 1). Dacă unghiile sunt fine, flexibile, de culoare roz și un pic strălucitoare, în corp predomină *pitta* (fig. 2). Unghiile groase, puternice, flexibile, foarte strălucitoare și cu un contur regulat indică predominanța *kaphei* (fig. 3).

Culoarea normală a unghiilor este roz, iar modificarea ei avertizează asupra unei disfuncții din organism. Anemicii au unghiile lipsite de culoare, în vreme ce persoanele cu un exces de globule roșii le au roșii. Unghiile gălbui indică (exceptând cazul fumătorilor) icter sau ficat obosit, cele albastrii - plămâni slăbiți sau insuficiență cardiacă. Când semiluna de la rădăcină e albastră, e vorba de o disfuncție a ficatului, iar dacă e roșie - de o stare de slăbiciune a organismului. Petele albe, dacă sunt pe mai multe unghii, indică lipsă de calciu sau de zinc.

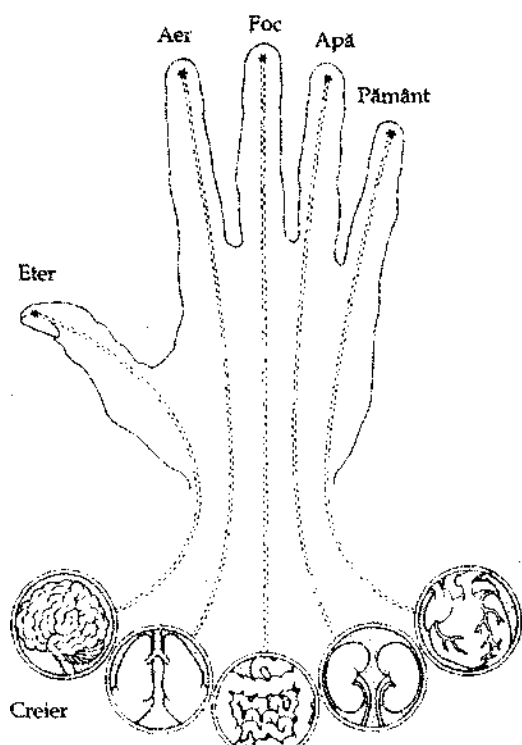
O atenție deosebită trebuie acordată tuturor modificărilor de pe suprafața unghiilor. Dungile în lungime (fig. 4) indică tulburări de digestie (absorbție defectuoasă) și un dezechilibru al umorii *vata*; când sunt transversale, semnaleză hrana deficitară sau o boală cronică. Uneori, dungile transversale sunt adânci, sapând adevărate trepte pe suprafața unghiei (fig. 5); în acest caz, e vorba de deficiente de nutriție

Fig. 7. Varf îngroșat și ridicat - infecție cronică în plămâni; dezechilibrul *kapli*

Fig. 8. „Unghie plisc de papagal” - tuse cronică; dezechilibru al *kaphei*

Fig. 9. „Unghie betișor de tobă” - probleme cu inima și plămânii

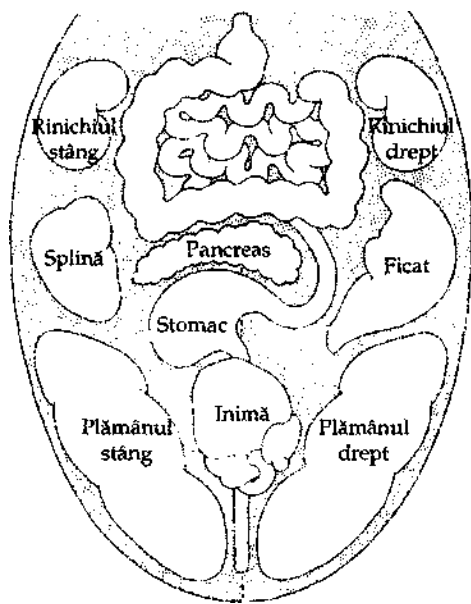

grave și de un dezechilibru al focului interior - *agni*. Un sant transversal adânc, însoțit de ridicarea varfului unghiei, indică febră îndelungată sau o boală cronică (fig. 6). Varful unghiei îngrosat și ridicat (fig. 7) indică o infecție cronicizată în plămâni și perturbarea umorii *kapha*.

Când unghia se îngroasă și se incovoie exagerat la varf (fig. 8), semănând cu pliscul papagalului, e vorba de tuse cronică și un dezechilibru al *kaphei*. Unghia îngrosată, convexă, care seamănă cu un bulb sau cu capătul unui bețisor de tobă (fig. 9) - de unde și numele de „unghie bețisor de tobă” sub care e cunoscută în medicina ayurvedică - indică insuficiența cardiacă, plămâni slăbiți și *prâna* insuficientă. Unghiile concave, ca niște linguri, semnalează lipsa de fier.

Fiecărui deget îi corespunde un anumit organ, iar modificările apărute pe unghia lui ne arată care organ suferă. Astfel, degetul mare e legat de craniu și creier, arătătorul - de plămâni, mijlociul - de intestinul subțire, inelarul - de rinichi, iar degetul mic - de inimă. O pată albă apărută pe unghia degetului inelar semnalează calculi în rinichi. Dacă pată se afla pe unghia degetului mijlociu, e vorba de calcifieri în intestin, iar dacă se afla pe unghia arătătorului - de calcifieri în plămâni.

Diagnoza limbii

După cum se știe, limba este organul gustului (reamintim că numai o limbă umedă percepe gustul, dacă e uscată își pierde sensibilitatea) și, de asemenea, al vorbirii (facultate cu ajutorul căreia ne facem cunoscute gândurile, ideile, sentimentele). Dar limba este și o „oglină” a proceselor care au loc în organismul nostru.

Priviți-vă zilnic limba! Observați mărimea, forma, culoarea și suprafața ei, fiți atenți la modificările apărute și dacă există zone mai sensibile! După cum se vede în figura alăturată, pe limbă sunt reprezentate diferite organe, iar când ele funcționează prost sau sunt bolnave, faptul se reflectă pe limbă. Știm care organ este afectat, precum și în ce fel, după locul unde au apărut modificările și după natura acestora (scobituri, proeminente, bășicute, linii, crăpături, culoare schimbată etc.). O limbă încărcată indică întotdeauna toxine în tubul digestiv. Dacă ea este încărcată înspre rădăcină (fig. 1), înseamnă că toxinele sunt în intestinul gros, dacă e încărcată spre varf, ele sunt în intestinul subțire, iar când limba e încărcată la mijloc și zona albă e înconjurată de un câmp roșu (fig. 2), înseamnă că există toxine și în intestinul gros, și în intestinul subțire, și în stomac. Dacă limba e încărcată la rădăcină, dar zona albicioasă are forma literei U (fig. 3), e vorba de o iritare a intestinelor. Când pe margini apar scobituri, de parcă limba ar fi muscată (fig. 4), faptul semnaleză o absorbție defectuoasă a substanțelor nutritive în intestine, iar crăpăturile apărute pe suprafața limbii (fig. 5) semnaleză că în intestinul gros există un dezechilibru cronicizat al umorii *vata*.

Marginile adâncite în apropierea vârfului limbii (fig. 6) indică o sensibilitate a plămânilor; dacă pe ele au apărut bășicute, ca o spumă (fig. 7), e vorba de bronșită, iar dacă marginile adâncite sunt colorate în maroniu (fig. 8) - de pneumonie.

O brazdă dreaptă pe mijlocul limbii (fig. 9) indică afecțiuni ale coloanei vertebrale. Când linia este frântă, e vorba de suferințe ale coloanei, care pot merge până la deformări patologice ale curburilor sale (gen lordoză, scolioză, cifoscolioză ș.a.m.d). Putem ști în care regiune a coloanei sunt problemele după locul unde se îndoaie linia; astfel, dacă linia se frânge lângă rădăcina limbii (fig. 10), suferințele sunt în regiunea inferioară a coloanei, dacă linia se frânge în centrul limbii (fig. 11), ele sunt în regiunea centrală a coloanei, iar dacă ea se frânge lângă varf (fig. 12), problemele sunt localizate în regiunea cervicală.

Limba uscată indică un deficit al plasmei în organism, iar o limbă cu marginile neregulate (fig. 13) semnaleză teamă și griji înăbușite care afectează organismul.

Fig. 1. Fata albă

groasă (limba încărcată) la rădăcina - toxine în intestinul gros

Fig. 2. Fata albă înconjurată de un câmp roșu - toxine în stomac și intestine

Fig. 3. Limba cată în formă de U - intestine iritate

Fig. 7. Limba spuzita la varf - bronsita

Fig. 8. Margini adancite colorate în maroniu - pneumonic

Fig. 9. Brazda pe mijlocul limbii - emoțiile negative inabusite afectează coloana vertebrală

Fig. 4. Margini „muscate” - absorbtie defectuoasă

Fig. 5. Crapături pe suprafața limbii – dezechilibru cronic al *vatei*

Fig. 6. Adancituri de o parte și de alta a varfului limbii - plamani slabiti

Fig. 10. Linie curbata langa radacina -dureri în regiunea lombo-sacrala a coloanei

Fig. 11. Linie curbata la mijloc - dureri în regiunea dorsală a coloanei

Fig. 12. Linie curbata la varf - dureri în regiunea cervicală

Fig. 14. Colorare în albastru langă varful limbii - inimă slăbită

Fig. 13. Margini tremurate - teamă și griji adanci

Modificarea culorii semnaleaza, de asemenea, perturbari ale sanătatii. Limba palida indică anemie (scăderea numărului de globule rosii) sau o altă deficientă a sangelui, când e gălbuie semnaleaza un exces de secretie biliară sau o proasta functionare a ficatului, iar cand e albastru (evident, dacă această culoare nu se datorează unui aliment, de pilda afine, *pe* care tocmai l-am consumat), indică o boală de inima (fig. 14).

Limba albicioasă indică un dezechilibru al *kaphei*, limba galben-verzuie, dezechilibrul *pittei*, iar limba maroniu inchis - dezechilibrul umorii *vata*.

Diagnoza fetei

Chipul este oglinda sufletului. Dar fata - dacă stim să o citim - ne arata nu numai cum este sufletul, ci și cum decurg procesele din organism.

Ridurile orizontale de pe frunte indică temeri și griji adanci. Un rid orizontal adanc în apropierea sprâncenei drepte semnalează că emoțiile negative inabușite (în special mania) afectează ficatul, iar dacă el se află langă spranceana stanga, organul afectat este splina.

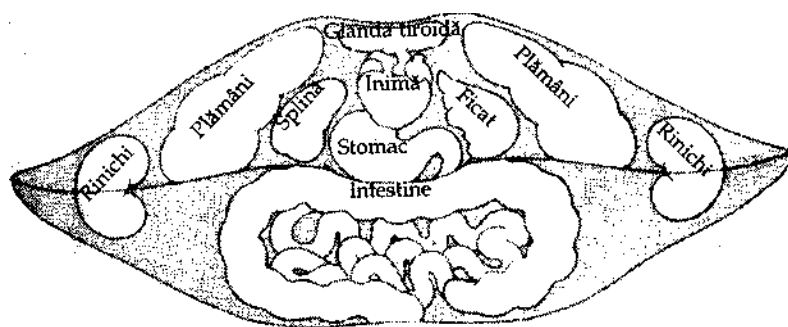
Cearcănele de sub ochi arată că rinichii nu functionează bine. Petele inchise și de formă neregulată, ca niste fluturi, apărute pe nas sau pe obraji constituie un semnal că organismul nu fixează fierul sau acidul folic și că există tulburări digestive din cauză că *agni* (focul) este deficitar.

Fata ne arată totodată cărui tip aparținem. Se știe că, în general, persoanele cu constitutie *vata* nu se pot îngrasa; prin urmare, obrajii lor vor fi supti și căzuți. Oamenii cu constitutie *kapha* au, dimpotrivă, un metabolism lent, rețin apa și grasimile, iar obrajii lor vor fi rotunzi și plini. Forma nasului constituie, de asemenea, un indiciu. Nasul ascutit se întâlnește, de regula, la tipul *pitta*, nasul carn - la tipul *kapha*, iar cel coroiat - la tipul *vata*.

Diagnoza buzelor

La randul lor, buzele ne ajută să stabilim carui tip de constitutie apartine o persoană. De asemenea, ele pot reflecta starea de sănătate a organismului. După cum se vede în figura de mai jos, pe ele sunt reprezentate organe importante: inima, plamanii, rinichii, stomac, ficat, glanda tiroida etc. Observati și în acest caz mărimea, forma, culoarea, conturul și suprafața.

Buzele uscate și subțiri aparțin tipului *vata*, buzele roșii tipului *pitta*, iar cele pline și umede, tipului *kapha*.

Cand buzele sunt aspre și uscate semnaleză că exista un dezechilibru al umorii *vata* in organism sau un proces de deshidratare. Cand sunt uscate, aspre si tremură, indică nervozitate și teamă. Buzele palide sunt un simptom al anemiei, daca sunt galbui, e vorba de icter, iar daca sunt albastrii indică probleme cu inima (culoarea este data de lipsa de oxigen). Modificarea coloritului numai pe anumite porțiuni ale buzelor indică o disfuncție a organului reprezentat pe locul respectiv. Numeroase puncte maronii sau maroniu deschis semnaleză tulburari de digestie sau paraziti in intestinul gros, iar inflamatiile repetate ale marginilor buzelor avertizeaza asupra activarii unui herpes sau a unui dezechilibru cronicizat al umorii *pitta*.

Diagnoza ochilor

VATA

Ochii mici, nervosi, care clipesc des, cu pleoape mari și gene mici, uscate și rare aparțin tipului *vata*. Corneea (albul ochilor) este turbure, irisul - închis la culoare, căprui-cenușiu sau negru.

PITTA

Ochii *pitta* sunt de marime medie și luminoși, cu gene rare, dar stralucitoare. Albul ochilor e înroșit, iar irisul e auriu sau cu puncte roșii. Ochii *pitta* au privirea ageră, dar sunt sensibili la lumina și predispuși la miopie. Ayurveda considera că ochii își trag puterea de la elementul primordial foc. Persoanele cu constituție *pitta* au un exces de foc în organism și de aceea ochii lor sunt atât de sensibili la lumina.

KAPHA

Ochii *kapha* sunt mari, umezi, frumoși, cu gene lungi, puternice și stralucitoare. Corneea e de un alb stralucitor, irisul, de culori variate, fie albastru, fie negru, este, în schimb, mai tern.

Ochii care clipesc excesiv de des indica nervozitate, teamă și griji. Pleoapa de sus lasata e semn de neliniste, frica și lipsa de incredere în sine. Ochii exoftalmici (bulbucati) arata o proasta functionare a glandei tiroide. O conjunctiva (pielita care imbracă pleoapa în interior) palida e semn de anemie, iar daca e galbuie, indica o sensibilitate a ficatului.

O atenție deosebită trebuie acordată irisului, formei, mărimii și culorii sale. Irisul mic indică articulații sensibile. Dacă în jurul lui observăm un cerc, înseamnă că în corp este un exces de sare sau zahăr. Dacă cercul este pronunțat și foarte alb, acesta indica - mai ales la persoanele în vârstă - un proces de degenerare în articulații (dureri reumatice, artrita etc). Petele maroniu închis pe iris semnaleză depuneri de fier în intestine.

Acestea sunt numai o parte dintre metodele de stabilire a diagnosticului folosite în medicina ayurvedica. Rezultatele acestora sunt coroborate cu cele obținute prin palpate, ascultare, anamneza, examenul inimii, ficatului, splinei, rinichilor, analiza urinei, a scaunului, sputei și transpirației, studiul vorbirii și fizionomie.

PROCESELE ÎMBOLNĂVIRII

În corpul uman există o interacțiune continuă între ordine și dezordine. Omul inteligent învață să constientizeze dezordinea din corpul său și încearcă să restabilească ordinea. El înțelege că dezordinea cuprinde și ordine, deci există o posibilă revenire la starea de sănătate. Mediul interior al corpului reacționează permanent la cel exterior. Pentru a modifica mediul interior astfel încât să se obțină un echilibru cu cel exterior, este necesar să se înțeleagă cum se naște procesul îmbolnavirii în interiorul unei entități psihosomatice. Cu ajutorul explicațiilor ayurvedice privind bolile, pacientul poate să iasă din starea de dezordine și boală și să restabilească ordinea și sănătatea.

În Ayurveda, conceptul de sănătate este premisa de bază pentru înțelegerea bolii. Din această cauză, este necesar să se înțeleagă însemnătatea stării de sănătate înainte de a vorbi despre boala. Starea de sănătate este acea stare în care „focul digestiei” numit *agni* (sau arderile metabolice) se află în echilibru; când există o echilibrare între cele trei umori (*vata*, *pitta* și *kapha*); când cele trei produse de dejecție (urina, scaunul și sudoarea) sunt produse de corp în cantități normale și se află în echilibru; când simțurile își îndeplinesc funcțiile normale; când corpul, spiritul și conștiința se armonizează într-un ansamblu omogen. În momentul în care echilibrul unuia dintre sisteme se alterează, începe procesul de îmbolnăvire. Echilibrul dintre elementele enumerate mai sus este răspunzător de capacitatea naturală de rezistență și apărare, chiar și în fața bolilor contagioase.

Sistematizarea bolilor

Potrivit științei Ayurveda, bolile se pot împărți, după originea lor, în boli de proveniență psihologică, spirituală sau trupească. Se pot subîmpărți și după locul în care se manifestă, adică inimă, plămâni, ficat etc. Procesul de îmbolnăvire poate începe în stomac sau intestin, dar se manifestă la nivelul inimii sau plămânilor. Procesele de îmbolnăvire pot apărea la distanță față de locul de origine. Bolile se mai pot sistematiza și în funcție de factorii care le-au provocat și de umorile derulate.

Predispoziția către tipuri de boli

Predispoziția către anumite tipuri de boli este determinată de constituția individuală. De exemplu, oamenii cu constituție *kapha* prezintă o tendință pronunțată către boli *kapha*. Ei pot suferi frecvent accese de bronșită, congestie pulmonară, amigdalită, sinuzită.

În mod similar, oamenii cu constituție *pitta* tind spre îmbolnăvirile vezicii biliare și ale ficatului, spre hiperaciditate, tumori stomacale, gastrite și boli inflamatorii. Oamenii tip *pitta* suferă, de asemenea, de afecțiuni ale pielii, eczeme, dermatoze.

Oamenii de tip *vata* suferă frecvent de balonari, dureri în partea inferioară a coloanei vertebrale, artrită, sciatică, paralizii și nevralgii.

Bolile *vata* își au originea în intestinul gros, cele de tip *pitta* în intestinul subțire, iar cele de tip *kapha* în stomac.

Când umorile din aceste zone intra în dezechilibru, apar simptome specifice. Dereglarea echilibrului ce provoacă boala își poate avea originea în domeniul conștiinței sub forma unei componente negative a acesteia, care apoi se manifestă pe plan spiritual sub forma de manie, teama sau introvertire. Aceste emoții se transmit în final spre corp. Teamă refușată produce dereglări *vata*, furia - un exces de *pitta*, iar invidia, lăcomia și închistarea accentuează *kapha*. Dezechilibrul umorilor se repercutează asupra capacității naturale de apărare a organismului (sistemul imunitar *agni*) și predispune corpul la îmbolnăviri.

Dezechilibrul se manifestă uneori în corp, într-o primă etapă, și în a doua etapă - în spirit și conștiință. Unele alimente, moduri de viață și medii cu însușiri apropiate umorilor dau rezultate complet diferite de starea naturală, individuală, a organismului. Ele creează la început o dereglare a echilibrului, manifestată întâi pe plan organic, iar apoi, prin dereglarea umorilor, pe plan spiritual. Dereglările *vata* au ca urmare teama, depresia și nervozitatea. Un excedent de *pitta* în corp provoacă manie, ură și gelozie. Când se accentuează *kapha*, urmează creșterea dorinței de îmbogățire și introvertire. Există deci o legătură directă între alimentație, obiceiuri, mediu și dereglările emoționale.

Reducerea fluxului de umori *vata-pitta-kapha* are ca urmare creșterea cantității de toxine (*ama*) care se acumulează în punctele slabe. Dacă un asemenea punct slab este, de exemplu, articulația, boala se va manifesta prin dureri de tip reumatic.

Cum iau nastere toxinele?

Agni - cheia spre boală sau spre sănătate

Agni este focul biologic care reglează metabolismul. El seamănă, ca rol, cu *pitta* și poate fi privit ca o componentă a sistemului *pitta* din organism, unde îndeplinește funcția de catalizator în digestie și metabolism. *Pitta* cuprinde energia calorică, cea care ajută digestia. Această energie calorică este *agni*. În fond, *pitta* și *agni* reprezintă un întreg, diferența subtilă dintre ele constă în faptul că *pitta* este cuprinzătorul, iar *agni* cuprinsul. *Agni* este înrudit în mod subtil cu *vata*, pentru că aerul din corp așază focul. *Agni* răspunde de hrănirea țesuturilor și de sistemul imunitar; el distruge microorganismele străine și toxinele din stomac, din intestinul subțire și din cel gros. În felul acesta, el apără flora acestor organe.

De *agni* depind longevitatea, inteligența, înțelegerea, percepția și capacitatea de asimilare. *Agni* menține culoarea pielii și este determinant pentru sistemul enzimatic și metabolism. Câtă vreme *agni* își poate exercita nestingherit funcțiunile, procesele de descompunere, absorbție și asimilare ale hranei se vor desfășura în bune condiții.

Atunci când *agni* se reduce, ca urmare a dezechilibrului umorilor, apar efecte negative asupra metabolismului, iar capacitatea de apărare și sistemul imunitar se dereglează. Componente importante ale hranei rămân nedigerate și, deci, neasimilate. Ele se string în intestinul gros sub forma unor substanțe lipicioase, eterogene, urât mirositoare. Această materie, numită *ama*, infundă intestinul, apoi este supusă unor modificări chimice care, la rândul lor, generează toxine. Aceste toxine trec în sânge și în sistemul circulator, unde ajung să obtureze vasele sanguine, capilarele și alte canale ale corpului. Ele se aglomerează apoi în punctele slabe ale corpului, unde provoacă contracții, obstrucții, staze și slăbirea țesuturilor, reducând funcția de apărare a organului respectiv. În final, rezultă starea de boală a respectivului sistem, care apoi poate fi diagnosticată ca artrită, diabet, boala de inimă etc.

Rădăcina tuturor bolilor este *ama*, a cărei formare are diverse cauze. De exemplu, dacă se mănâncă alimente incompatibile unul cu altul, ele se digeră incomplet și dau naștere unor toxine sau *ama*, care afectează direct *agni*. Când pe limbă apare un strat alb, înseamnă că există *ama* în intestinul subțire, cel gros sau în stomac.

Ama se mai dezvoltă atunci când *agni* este încetinită. Dăunătoare este însă și o funcționare în exces a *agni*. Substanțele biologice nutritive sunt supuse unei arderi excesive în procesul de digestie, ceea ce are ca urmare o slăbire. Slăbirea provoacă și ea diminuarea capacității de apărare a organismului.

Sentimente refulate

Toxinele pot apărea și ca urmare a unor factori emoționali. De exemplu, sentimentele de supărare și mânie refulate modifică totalmente mucoasa vezicii biliare, a canalelor biliare și a intestinului subțire și accentuează *pitta*, ceea ce generează inflamația peretilor stomacului și ai intestinului subțire. În mod similar, teama și îngrijorarea modifică flora intestinului gros. Ca urmare, apar balonari în intestinul gros. Durerile se manifestă deseori sub forma dereglărilor la nivelul inimii și ficatului. Cunoscând efectele dăunătoare ale acestor refulări, se recomandă să se dea frau liber sentimentelor și unor necesități ale corpului cum sunt tusea, strănutul sau flatulențele (eliminările de gaze).

Sentimentele refulate dereglează echilibrul *vata*, care influențează la rândul său *agni*, adică sistemul imunitar al corpului. Atunci când *agni* este slăbit, pot apărea reacții imunitare anormale. Ele pot provoca alergii la anumite substanțe (polen, praf etc.). Un om născut cu constituție *pitta* va fi sensibil la mâncărurile iuți, condimentate, care accentuează *pitta*.

Oamenii cu constituție *kapha* vor fi sensibili la mâncărurile ce accentuează *kapha*. La acești oameni, alimentele *kapha*, cum sunt produsele lactate, vor provoca tuse, curgerea nasului, congestii respiratorii, astm. Oamenii care își exprimă emoțiile *kapha*, cum sunt inhibiția și lăcomia, vor deveni alergici la alimente *kapha*.

Ayurveda recomandă să se analizeze fără inhibiție sentimentele și să li se dea frau liber, pentru a putea dispărea efectele nocive ale înfrînării lor. Atunci când sunt refulate, sentimentele provoacă dereglări ale spiritului, care au drept urmare dereglări ale trupului.

Având în vedere că alergiile rezultă din refularea sentimentelor, ele nu pot fi eradicate prin administrarea de medicamente antihistaminice.

Paraziții intestinali sunt și ei o cauză a alergiilor. Atunci când în intestinul gros se află nematode sau amoebe, se poate instala o alergie la polen.

TERAPIE

Potrivit învățaturii Ayurveda, orice forma de terapie (medicamentoasă, chiropractică, masaj sau altele), care nu este precedată de eliminarea toxinelor responsabile de apariția bolii, va avea ca efect o acumulare și o fixare a acestor „otrăvuri” în țesuturi. Un tratament superficial poate avea ca urmare o îmbunătățire simptomatică a procesului de îmbolnăvire, dar cauza principală a bolii nu va fi rezolvată și va apărea din nou în aceeași sau în alta formă. Există două forme de tratament ayurvedic:

- eliminarea „otrăvurilor”;
- neutralizarea lor.

Aceste două forme de tratament pot fi aplicate atât pe plan corporal, cât și emoțional.

Defularea sentimentelor

Vom trata pentru început factorii emoționali ca mânia, teama, îngrijorarea, nervozitatea, gelozia, zgârcenia și dorința de acumulare de bogății. Majoritatea oamenilor învață din copilărie că aceste sentimente negative nu trebuie arătate. Ca urmare, încă de la o vârstă fragedă, începe reprimarea acestor sentimente. Ayurveda învață ca acestor sentimente trebuie să li se dea frau liber, căci rămânând reprimare, ele vor provoca dereglarea echilibrului, care, la rândul ei, va da naștere la toxine generatoare de boli.

Metoda ayurvedică de a stăpâni sentimentele negative constă în observarea și provocarea acestora. Atunci când, de exemplu, apare mânia, ar trebui să se constientizeze acest lucru și să se analizeze evoluția acestui sentiment. Aceasta analiză va permite cunoașterea cauzei mării și învățarea metodei de evitare a acesteia. La fel se poate proceda și cu celelalte sentimente negative.

Ayurveda învață că toate sentimentele negative se pot elibera prin constientizare.

Teamă este corelată cu *vata*; mania - cu *pitta*, lăcomia, gelozia și dorința de acaparare - cu *kapha*. Atunci când se reprimă teama suferă rinichii, mania influențează ficatul, în timp ce lăcomia și avaritia se manifestă negativ asupra inimii și splinei.

Pancha karma

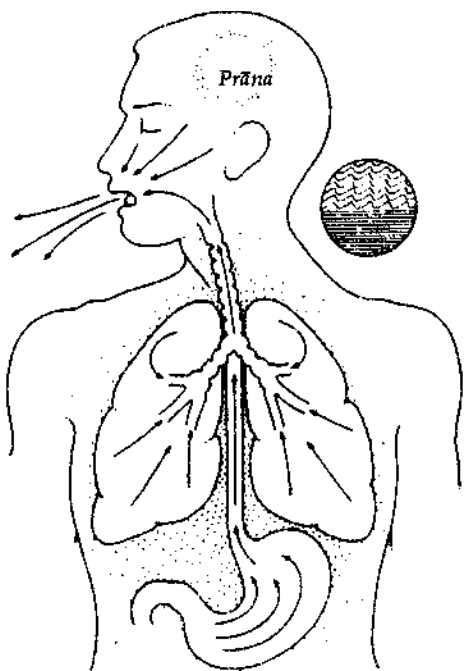
În urma multor manifestări, ca exces de secreții ale aparatului respirator, ale bilei sau acumulări de gaze în intestinul gros, pot fi aplicate procedee de eliminare. Aceste metode sunt numite în Ayurveda *Pancha Karma*. Ele purifică trupul, spiritul și sentimentele. *Pancha* înseamnă „cinci”, iar *Karma* înseamnă „activitate” sau procedeu. Aceste cinci procedee de bază sunt:

- vomismențele,
- purgarea,
- irigațiile, clismele,
- prizarea unor medicamente,
- curățirea sangelui prin sangerări provocate și controlate.

Terapia prin vomismențe (Vaman)

Dacă este vorba despre o congestie a plămânului care generează frecvent bronșite, tuse, raceli sau astm, tratamentul ayurvedic constă în provocarea reflexului de vomă (*Vaman*) pentru a elimina *kapha* ce provoacă formarea unor secreții. La început, se administrează trei până la patru pahare cu ceai de lemn dulce sau rădăcina de kalmus; prin frecarea limbii, se provoacă vomă, ceea ce conduce și la eliberarea sentimentelor. Se pot administra și două pahare de apă sarată dimineața, înainte de spălarea dinților, apoi se freacă limba, pentru a provoca vomă. Când secrețiile încep să se elimine, pacientul se simte imediat mai ușurat. Congestia care a provocat puseul de astm dispare și sinusurile se eliberează.

Terapia prin vomismențe este indicată și la boli de piele, astm cronic, diabet, bronșite cronice, stagnări de limfă, deranjamente digestive frecvente, edeme (umflături), epilepsie (între accese), precum și în cazul sinuzitelor și a amigdalitelor repetate.

Terapia prin vomisment (unman)

Masuri inainte de tratament

În seara premergătoare începerii terapiei, se face un masaj cu ulei și se aplică apoi comprese calde. Pacientul ar trebui să bea, înainte cu una sau trei zile, două-trei cesti de ulei, până când scaunul său devine uleios sau până va avea senzație de vomă. Se recomandă o dietă *kapha*, pentru a irita această umoare. *Vaman* ar trebui practicat de dimineață (timpul *kapha*). Pacientul trebuie să mănânce dimineața devreme orez și iaurt cu multă sare, pentru a slăbi și mai mult *kapha* din stomac. Aplicarea de prânzite calde pe piept și pe spinare ajută la fluidizarea *kapha*. Pacientul trebuie să se așeze apoi pe un scaunel și să bea ceai din lemn dulce - leusteanul muntelui (*glycyrrhiza glabra*) cu miere sau ceai de rădăcină de kalmus. După ce s-a băut ceaiul, ar trebui să apară și senzația de vomă. Se freacă apoi limba ca să se provoace vomismentul. Succesul terapiei se măsoară prin:

- 1) frecvența acceselor de vomă (8 - maxim, 6 - mediu, 4 - minim),
- 2) cantitatea de lichid vomat (1 l - maxim, 0,75 l - mediu, 0,5 l - minim).

Masuri după vomare: odihnă, post, țigăreț medicamentosă și nereprimarea nevoilor fiziologice (urinare, scaun, vânturi, strănut, tuse).

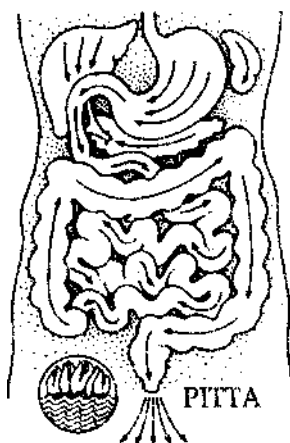
Indicații: tuse, răceala, fenomene astmatice, febră *kapha*, greață, anorexie, anemie, intoxicații, dermatoză, diabet, stagnări de limfă, tulburări digestive cronice, edeme (umflături), epilepsie, sinuzite, amigdalite repetate.

Contraindicații: la copii și la vârstnici, în stări de slăbiciune, înfometare, boli de inimă, caverne pulmonare, hemoragii digestive, ulcer gastric, varice esofagiene, în timpul menstruației și sarcinii, în curele de slăbire, la supărări și obezitate.

Emetice: lemn dulce, leașă, sare, nucsoară, nuxvomica.

Purgative (Virechan)

Problema excedentului de *pitta* poate fi rezolvată cu ajutorul purgativelor. Atunci când se produce o secreție biliară în exces, care se acumulează în vezica biliară, ficat sau

Terapia prin purgative (*Virechan*)

intestin, poate apărea o eczemă alergica sau o iritare a pielii, acnee sau dermatită, precum și febra cronică, ascite, voma biliara sau icter.

Tratamentul ayurvedic pentru aceste stări cuprinde administrarea de purgative (*virechan*). În acest scop, se folosesc diferite plante. De exemplu, ceaiul din frunze *sennas* este un purgativ ușor, dar la oamenii cu o constituție *vata* acest ceai poate provoca colici, deoarece excită prea mult peristaltismul intestinului gros.

Un pahar de lapte fierbinte la care s-au adăugat două lingurițe de *ghee* reprezintă un purgativ eficient pentru oamenii cu constituție *vata* sau *pitta*. Luat înainte de culcare, acest purgativ este deosebit de eficient în cazul unui exces de *pitta* care provoacă dereglări ale drenării biliare (eliminarea bilei).

La administrarea purgativelor este important să se controleze alimentația. Pacientul nu trebuie să mănânce alimente care favorizează umoarea predominantă sau să deregleze echilibrul umorilor.

Nu se vor administra purgative în cazul oamenilor cu febra acută, diaree, constipație rebelă, sîngerări ale rectului sau ale cavernelor pulmonare. Acest lucru este valabil și pentru cazul în care în stomac se afla un corp străin, după o irigație sau în caz de probleme de digestie.

Eliminarea prin „canalele inferioare”

Virechan-ul este purificarea pittei și eliminarea toxinelor din sînge; este modalitatea de a curăța glandele sudoripare, intestinul subțire, intestinul gros, rinichii, stomacul, ficatul și splina. Această terapie se poate practica la trei zile după aplicarea terapiei *vaman*. Dacă aceasta din urmă nu a fost necesară, se poate trece direct la *virechan*. Ca pregătire, se aplică pe abdomen și fese prișnite calde, după care se masează cu ulei.

Indicații: boli de piele, febra prelungită, hemoroizi, tumori abdominale, viermi intestinali, gută și icter.

Posibile contraindicații: la copii și bătrani, în stare de slăbiciune, febra acută, lipsa de *agni*, afecțiuni digestive, sîngerări ale „canalelor inferioare” (hemoragii digestive inferioare, ale aparatului excretor sau genital), caverne pulmonare, diaree, corpuri străine în stomac, în cure de slăbire, colita ulceroasă și boli de rect sau colon.

Substanțe *virechan*: frunze de *sannas*, prune, tarate, semințe de in, rădăcina de papadie, lapte de vacă, sare, ulei de ricin, stafide, suc de mango.

Irigatii (basti)

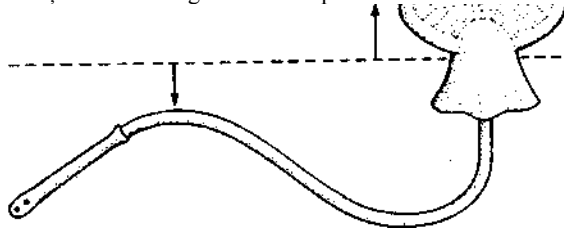
În terapia ayurvedică prin irigații (clisme) se înțelege introducerea în rect a unor substanțe medicinale cum sunt ulei de susan, ulei de *kalmus* sau decocturi de plante medicinale. Irigațiile medicinale sunt singurele tratamente complete pentru dereglările *vata*.

Indicații: constipații, balonari, febra cronică, raceli obișnuite, dereglări sexuale, pietre la rinichi, stări de voma, dureri de spate și de ceafă și hiperaciditate. Există cel puțin optzeci de dereglări diferite legate de *vata*. În optzeci la sută din aceste îmbolnăviri *basti* (clisma) oferă un remediu complet.

Contraindicații: La pacienții care suferă de diaree și sîngerări rectale sau anale nu se admit clisme medicinale; la cei ce suferă de dereglări digestive cronice, tuse, dificultăți de respirație, diaree, diabet sau anemie avansată nu se admite administrarea clismelor cu substanțe uleioase; același lucru este valabil pentru vîrstnici și copii sub șapte ani. Clisme cu decocturi nu se administrează în caz de febră acută, diaree, raceli, pareze, dureri de inimă, dureri abdominale puternice sau în caz de slăbire a organismului.

VATA

Poziția corectă a irigatorului în raport cu vârful sau

Terapia prin irigații (basti)

Irigațiile cu ulei sau decocturi trebuie să se mențină minimum treizeci de minute pentru a fi eficace.

Evacuarea și terapia medicamentoasă prin canalele inferioare

Vata este cel mai frecvent factor etiologic pentru apariția bolilor. *Vata* este responsabilă pentru retenția sau eliminarea scaunului și urinei. *Vata* este localizată primordial în intestinul gros. Alt sediu al *vatei* sunt oasele. Medicamentele administrate rectal acționează asupra tesuturilor mai profunde, în special din zona bazinului, și vindecă dereglările *vata*.

Tipuri de clisme

1. Clisma cu ulei: 1/2 - 1 ceașcă de ulei sesam (în caz de constipație cronică);
2. Clisma cu un decoct sau ceai de plante medicinale: 1/2 ceașcă de kola sau lemn dulce amestecată cu 1/2 ceașcă de ulei de susan cald;
3. Clisma energizantă: 1 ceașcă lapte cald, 1 ceașcă de bulion de carne sau 1 ceașcă de supă de oase.

Indicații: Constipație, balonări, dureri în zona inferioară a coloanei vertebrale, guta, reumatism, sciatica, dereglări nervoase, dureri de cap *vata*, slăbire, atrofii musculare.

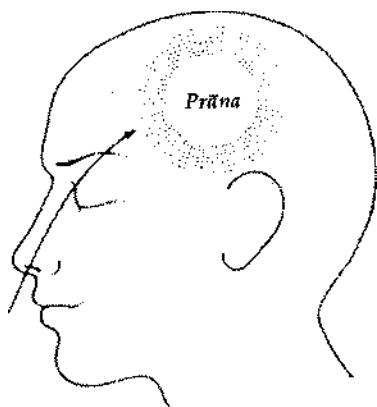
Contraindicații:

4. Clisme cu ulei: diabet, obezitate, dereglări ale digestiei, *agni* deficitar, mărirea splinei, leșin.
5. Clisme cu decocturi de plante: stare de slăbiciune, sughit, hemoroizi, inflamarea anusului, diaree, sarcină, ascită, diabet.
6. Clismă hrănitore: diabet, obezitate, ascită.

Prizarea medicamentelor (nasya)

Terapia medicamentoasă prin mucoasa nazală se numește *nasya*. Excedentul de umori corporale acumulate în gât, nas, sinusuri sau zona capului sunt eliminate prin cel mai apropiat orificiu al corpului. Nasul este așa-numită „poartă către creier și conștiință”: *prana* sau energia vitală patrunde în corp prin respirație.

Prana menține funcțiile senzitive și motorii. Terapia medicamentoasă prin mucoasa nazală ajută la diminuarea dereglărilor de *prana*, care se referă la funcțiile cerebrale, senzoriale și motorii.

Terapia prin mucoasa nazală (*nasya*)

Aceasta terapie este recomandată în caz de uscăciune a nasului, congestia (inflamarea) sinusurilor, răgușeala, migrene, convulsii, precum și în anumite boli de ochi și urechi. În general, nu se aplică terapia prin mucoasa nazală după baie, masă, raport sexual, consum de alcool, precum și în timpul sarcinii sau menstruației.

Prin masajul mucoasei nazale poate fi îmbunătățit și ritmul respirației. În acest scop, se înmoaie degetul mic în *ghee* și se masează delicat pereteii interiori ai nasului pe o adâncime cât mai mare. Acest procedeu permite și descătușarea sentimentelor.

Tesutul nazal este foarte sensibil și, din această cauză, unghiile trebuie să fie tăiate pentru a evita rănirea mucoaselor. Având în vedere că cei mai mulți oameni prezintă o asimetrie a septului, o parte a nasului este mai ușor de penetrat și de masat decât cealaltă.

În nici un caz nu se permite patrunderea forțată a degetului. Masajul se face prin penetrare treptată, rotind degetul. Pe această cale se pun în libertate sentimentele blocate în tractul respirator. Procedul poate fi aplicat dimineața și seara.

Pe măsură ce sunt eliberate sentimentele, se îmbunătățesc treptat ritmul respirației și vederea.

Moduri de *nasya*:

1. *Virechana* (curățirea prin pulberi, praf de strănutat sau plante);
2. *Nasya* hranitoare (exces de *vata*);
3. *Nasya* tranchilizant;
4. *Nasya* cu decocturi și infuzii de plante;
5. *Nasya* cu *ghee* sau ulei;
6. Masaj nazal.

Tratamentul cu pulberi

Cu ajutorul unui tubuleț, se aspiră pulbere uscată de kola în nas. Procedul se folosește în cazul dereglărilor *kapha*, adică în dureri de cap, guturai, conjunctivite, răgușeală, sinuzite, inflamarea ganglionilor limfatici în zona gâtului, tumori, viermi intestinali, boli de piele, epilepsie, somnolență, Parkinson, rinită cronică.

***Nasya* hranitoare**

În acest scop, se folosesc *ghee*, diverse uleiuri și sare. *Nasya* hranitoare se aplică în cazul dereglărilor *vata*, adică la migrene, uscăciune în gât și în nas, nervozitate, anxietate, îngrijorare, amețeli, negativitate, ptaze, bursite, întepănirea gâtului, spondiloză cervicală, uscăciunea sinusurilor și pierderea mirosului.

***Nasya* calmantă**

În acest scop, se folosesc suc de aloe, laptele cald, suc de sparanghel și suc de varză de apă.

***Nasya* calmantă**

Se folosește numai în cazul dereglărilor *pitta*, cum sunt: căderea părului, conjunctivita sau vertijuri.

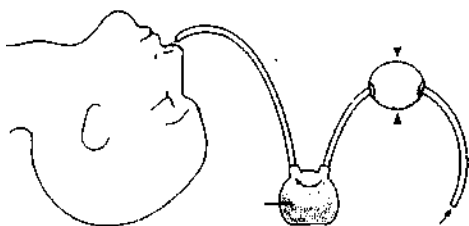
***Nasya* uleioasă**

Se folosesc decocturile si infuziile de plante, la care se adaugă uleiuri, in dereglarile *vata*, *pitta* si *kapha*.

Masaj nazal

Se inmoaie degetul mic in uleiul ales și se introduce cat mai adanc in orificiul nazal. Se unge si se masează nara usor pana ce aceasta devine elastică. Masajul nazal permite descongestionarea tesuturilor profunde și poate fi practicat zilnic sau de fiecare data cand se simte tensiunea. Asa cum este arătat in figura alăturata, pacientul se culcă pe o masa si tine capul astfel ca nările să fie in pozitie verticală.

In functie de necesitati, se picură cantități mici de ulei, decoct sau infuzie in fiecare nară. Se păstreaza aceasta pozitie cel puțin un minut.

Introducerea pulberilor in nas

Contraindicatii: in timpul sarcinii, menstruatiei, după baie si dupa raport sexual, masă sau consum de alcool.

Substantele folosite in *nasya*: pulbere de *kalmus*, varză de apa (*Hydrocotyle asiatica*), ceapa, usturoi, piper negru, piper de Cayenne, ghimbir, fiertura de *ghee* cu ulei.

Flebotomie (Rakta Moksha)

Substantele nocive din tractul digestiv sunt preluate de fluxul sanguin si circula in corp. Ele se pot acumula sub piele sau la nivelul articulatiilor, provocand imbolnaviri. In acest caz, este necesar sa se provoace eliminarea toxinelor și purificarea sangelui.

In cazul unor boli de piele repetate, cum sunt urticariile, eczemele, acneea, rîia, leucodermia sau mancarimea, este indicata o sangerare provocată si controlata (*Rakta Moksha*). Aceasta este eficace si in cazul ficatului si splinei mărite sau in guta. In cazul unor frecvente tulburari *pitta*, cum sunt eczemele si acneea, apar multe toxine in sange. Drept urmare, lasarea unei mici cantitati de sînge din vene permite relaxarea tensiunii generate de toxinele din sînge.

Prin lasarea de sînge se stimuleaza si producerea anticorpilor, ceea ce permite intarirea sistemului imunitar. Astfel, se neutralizează toxinele, conducand la vindecarea radicala a multor boli.

Contraindicată este lasarea de sange in caz de anemie si edeme. De asemenea, nu se recomanda aceasta terapie la copii mici si la varstnici.

Zaharul, sarea, iaurtul si mancarurile acre au o actiune toxică asupra sangelui, mai ales cand se folosesc in exces. Pentru a mentine „curatenia” sangelui, aceste substante ar trebui evitate in cazul bolilor de sange.

Ceaiul de rădăcină de brusture este mijlocul cel mai eficace pentru epurarea sangelui. In cazul perturbărilor legate de sange (alergiile, eczemele sau acneea) se recomanda ca pacientul să ia un purgativ in lapte și să inceapă in seara următoare tratamentul cu radacina de brusture. Infuzia se obține dintr-o lingură de radacina de brusture la o ceașca de apa fierbinte. Acest ceai, luat in fiecare seara, incepe să epureze sangele. Sucul de portocale, ca și radacinile de sparanghel sunt utile in cazul bolilor de sange. Acestea se administrează după provocarea sangerării controlate.

Terapie paliativa

După eliminarea celor mai nocive toxine, se aplică terapia paliativă (*Shamana*). Aceasta terapie contracarează toxinele prin intensificarea *agni* si imbunătățesc digestia prin post. Toxinele pot fi neutralizate și prin ingerarea condimentelor iuți (ghimbir și piper negru). Alte remedii pentru neutralizarea toxinelor sunt: post prelungit, eliminarea lichidelor, activitate musculară, băi de soare și plimbare in aer curat.

ORGANIZAREA VIETII DE ZI CU ZI DUPĂ PRINCIPIILE AYURVEDA

Potrivit principiilor Ayurveda, modul de organizare a zilei exercita un rol important asupra stării de sănătate. Un mod de viață sănătos este cel care se potrivește cel mai bine constitutiei individuale. Toate activitățile zilnice, cum sunt ora sculării, îngrijirea și curățirea corpului și meditația trebuie să se supună unui orar regulat.

Se recomanda ca trezitul să se faca dis-de-dimineată, înainte de răsăritul soarelui. Prima activitate este eliminarea urinei și scaunului, apoi curățirea dinților și a gurii prin spalare cu pasta de dinti. Apoi ar trebui să se examineze și să se curete limba, ochii, nasul și gatul. Prin cercetarea limbii, este posibil să se constate modificari patologice ale organelor interne. După această cercetare, se recomanda consumarea unui pahar cu apă caldă care ajută la curățirea rinichilor și a intestinului gros. Pentru curățirea limbii, se recomanda un tacam de argint cu care se maseaza limba și, odata cu aceasta, organele interne reprezentate în diferite zone ale limbii.

Ar trebui apoi să se maseze trupul cu ulei și să se faca baie, ceea ce confera o senzație de prospețime. După baie, se va pune o îmbracaminte ușoară, potrivită meditației și exercitiilor fizice.

Exercitiile de respirație sunt de asemenea o componenta importanta a vietii sanatoase. După efectuarea exercitiilor, se recomanda odihna în poziția culcat pe spate, cu brațele și picioarele întinse, și respirația abdominală.

După încheierea exercitiilor și meditației, se poate trece la micul dejun. Pranzul ar trebui luat înainte de ora 12, iar cina înainte de apusul soarelui. Cel mai bine ar fi ca încheierea zilei și culcarea să se faca înainte de ora 22, Acest mod de viață este adaptat atât fluxului de energie din corp, cât și din mediul exterior, Pentru a profita la maxim de acest mod de viața, este necesar să se conștientizeze permanent acest flux de energie.

În funcție de constituția individuală, mai pot fi adăugate și alte exercitii în programul zilei. De exemplu, se recomanda celor cu constituția *vata* un masaj cu ulei, seara.

Se recomandă de asemenea anumite obiceiuri de somn. Având în vedere că partea stângă a corpului uman cuprinde energia feminină sau lunară, iar partea dreaptă - energia masculină sau solară, poziția în care se doarme are o mare influență asupra constitutiei și a echilibrului energiilor din trup. Dacă se doarme numai pe partea stângă, se reprimă energia lunară și se accentuează energia solară, ceea ce conduce la accentuarea lui *pitta* în organism. Ca urmare, oamenii cu constituție *pitta* ar trebui să doarmă pe partea dreaptă. Dormitul pe partea stângă se recomandă celor cu constitutie *vata* și *kapha*.

Recomandari pentru o viața sanatoasă

Desfasurarea zilei

- Treziți-vă înainte de răsăritul soarelui.
- După sculare, goliti-vă vezica și intestinul gros.
 - Faceți duș zilnic, pentru a avea senzația de prospețime corporală.
 - Faceți gimnastică respiratorie pentru a crea senzația de prospețime spirituală și corporală.
- Nu luați micul dejun după ora opt.
- Spălați-vă mâinile înainte și după masă.
- Spălați-vă dinții după mese.
- Faceți o scurtă plimbare la 15 minute după masă.
- Măncați liniștit și concentrați-vă atenția la ceea ce mâncați.
- Masați zilnic gingiile cu degetul înmuiat în puțin ulei de susan.
- Postiți o dată pe săptămână, pentru a reduce toxinele din corp.
- Culcați-vă înainte de 10 seara.

Alimentatie și digestie

- O linguriță de ghimbir proaspăt măcinat, la care se adaugă o priză de sare, este un bun excitant al apetitului.
- Laptele bătut, amestecat cu puțin ghimbir sau chimion, ajută la digestie.

- O linguriță de *ghee* cu orez facilitează digestia.
 - Un pahar de lapte nefiert, cald, cu ghimbir, băut înainte de somn, hrănește corpul și liniștește spiritul.
- Mancarea prea multă este nesănătoasă.
- Băutul apei înainte sau după masă are o influență negativă asupra digestiei.
- Postul prelungit este nesănătos.
- Excesul de băuturi reci reduce rezistența organismului.
 - Apa păstrată într-un vas de cupru sau într-un vas de sticlă în care s-a aruncat o monedă de cupru este bună pentru ficat și splină.
- Somnul de după amiază crește *kapha* și, ca atare, greutatea corporală.

Igiena corporală

- Nu ar trebui reprimăte necesitățile naturale ale corpului, cum sunt scaunul, urinarea, strănutul, căscatul și flatularile.
- În caz de febră, este indicat să se consume doar ghimbir.
 - Prin frecarea tălpilor cu ulei de susan, înainte de culcare, se realizează un somn liniștit.
 - Masarea capului cu ulei de plante liniștește spiritul și facilitează un somn adânc.
 - Masajul corpului cu ulei accelerează circulația sanguină și elimină excedentul de *vata*.
- Nu se recomandă somnul pe burtă.
- Cîșitul la orizontală vatămă vederea.
 - Mirosul neplăcut al gurii poate însemna constipație, activitate dereglată a rinichilor, lipsă de igienă în cavitatea bucală sau toxine în intestin.
- Mirosul urât al corpului indică prezența toxinelor în corp.
 - Statul culcat pe spate (*shaiasan*), timp de 15 minute pe zi, liniștește spiritul și odihnește trupul.
 - Uscarea părului imediat după spălat împiedică îmbolnăvirea sinusurilor.
- Suflatul violent al nasului poate fi dăunător urechilor, ochilor și nasului.
 - O senzație de disconfort și mâncărime în zona anusului poate indica prezența viermilor intestinali.
- Unghiile lungi nu sunt igienice.
- Trosnirea încheieturilor dăunează corpului (dereglează *vata*).
 - Laptele cald cu nuci *cashew* și zahăr brun luat după raportul sexual conferă un plus de putere și contribuie la menținerea energiei sexuale.
- Raporturile sexuale în timpul menstruației sunt dăunătoare.
 - Raportul sexual oral sau anal este dăunător și neigienic (dereglează *vata*).
- Raportul sexual imediat după masă dăunează corpului.
- În timpul menstruației, se va evita efortul fizic prelungit.

Igiena spirituală

- Teamă și nervozitatea consumă energia și provoacă perturbări ale *vata*.
- Dorința de acapărare, lăcomia și inhibiția accentuează *kapha*.
- Îngrijorarea excesivă dăunează inimii.
- Ura și mania generează toxine în corp și dereglează *pitta*.
- Vorbirea excesivă duce la consumarea energiei și la dereglări *vata*.

TIMPUL ȘI IMPORTANȚA LUI

Ca și materia, timpul este măsurabil. El avansează, iar noi îi măsurăm mișcarea în anumite unități de măsură: secunde, minute, ore, zile, săptămâni, luni și ani. Există o diviziune a timpului și în interiorul unei zile - dimineața, prînz, după-amiază, seara, noaptea și zori - precum și o diviziune a anului în anotimpuri.

Umorele corpului sunt ca și timpul: în continuă mișcare. Mișcarea umorilor și cea a timpului sunt într-o relație bine determinată, iar creșterea și scăderea celor trei umori depind de ciclul timpului.

Umorele pe parcursul zilei

- Dimineata, de la răsăritul soarelui pînă la ora zece, este timpul *kapha*. Datorita preponderentei *kapha*, omul se simte proaspăt, energic, dar are si o anumita inertie.
- La pranz, are loc trecerea lentă de la *kapha* la *pitta*. Intre orele 10 si 14, *pitta* este pronuntată si creste senzatiile de foame. Omul se simte flămînd, usor si fierbinte.
- Incepand cu ora 14 si pană la apusul soarelui, este timpul *vata*, in care omul se simte activ, ușor și maleabil.
- La inserare, intre orele 18 si 22, apare din nou timpul *kapha*, un timp al aerului răcoros, al inertiei și al lipsei de energie.
- Intre orele 22 si 2 dimineata, este timpul principal *pitta*.
- Dimineata devreme este iar o perioada *vata*. *Vata* creeaza miscare; este perioada cand omul se scoală, urineaza si are scaun.

Micul dejun ar trebui luat de dimineata intre orele 7 si 8. Oamenii de tip *pitta* si *vata* ar trebui in mod obligatoriu sa ia micul dejun, căci aceasta contribuie la accentuarea *kaphei* in timpul *kapha*. Oamenii cu constitutie *kapha* ar trebui să renunte la micul dejun.

Cel mai bun timp pentru pranz este la inceputul timpului *pitta*, între orele 10 si 11 dimineata.

Este de preferat ca masa sa se serveasca la orele in care soarele este pe cer. Daca cina este luata seara tarziu, au loc perturbări biochimice in organism, iar somnul este neodihnitor.

Daca se ia cina in jurul orei 18, stomacul se va goli pana la ora 21, iar somnul va fi profund. Daca se modifica orele de masa astfel incat sa corespunda ritmului umorilor, se realizeaza o modificare drastica a modului de viață.

Nu numai orele zilei, ci si anotimpurile sunt in corelație cu mișcarea umorilor.

- Toamna, in lunile septembrie, octombrie si noiembrie, frunzele cad, bate vantul si temperaturile incep sa scada. In aceasta perioada predomina *vata*.
- Iarna dureaza din decembrie pana in februarie. Este perioada norilor, a zapezii și a temperaturilor scazute. Aceasta vreme accentuează *kapha*; de aceea apar congestii ale cailor respiratorii: raceli, inflamatii în gît, bronșite, tuse frecventa.
- Primavara, din martie pana la sfarsitul lui mai, are loc trecerea de la iarna la vara. Dereglarile de *kapha* apar primavara tarziu. La inceputul primaverii, *kapha* acumulata in timpul iernii se fluidizeaza si se stinge lent.
- Căldura primaverii tîrzii creste căldura *pitta* din corp, ceea ce conduce la perturbări de *pitta*, cum sunt diareile estivale, usturimea ochilor, arsura pielii la scare, urticariile, eczemele, dermatitele.

Se poate demonstra ca diferitele etape ale zilei si anotimpurile anului provoaca modificarea umorilor *vata*, *pitta* si *kapha*. Constientizarea acestor modificari ajuta la stabilirea unui raport al fluxului de energie intre mediul interior și cel exterior.

Igiena pe parcursul anului

Arta de a trai mult este descrisa, pana in cele mai mici amanunte, in capitolul referitor la igiena din vechile texte ayurvedice. „Cine respecta riguros aceste reguli va trai cel putin o suta de ani in deplina sanatate”. Inteleptii acordau o mare importanta modului de viata, considerand că un trai normal, sanatos, previne bolile. Iata cateva prescriptii ce trebuie avute in vedere daca vrem sa fim sanatosi:

Un om prudent nu numai ca va consuma alimente de calitate, dar va tine seama si de „arta alimentatiei”, care e determinata intotdeauna de focul digestiei fie de apetitul fiecaruia. Altfel spus, el se va hrani cu alimentele potrivite, in cantitatile potrivite si la timpul potrivit. In felul acesta, hrana e mistuita fara a dauna sanatatii.

Orezul, fasolea verde, carnea de prepelita, de potarniche sau iepure de casa sunt alimente usoare, dar care trebuie consumate in cantitati ponderate. La fel trebuie consumate si fasolea boabe, laptele, fructele de mare, puii de balta.

Alimentele usoare stimuleaza, prin proprietatile lor, focul digestiei și sunt cele mai puțin nocive chiar cand sunt consumate in exces. Alimentele grele au proprietățile elementelor pamant si apa si nu stimuleaza focul digestiei, dar acesta poate fi ațîțat prin antrenamente riguroase. Arta alimentatiei se orienteaza, asadar, dupa intensitatea focului digestiei. Foarte importanta este si ponderea, cantitatea fiecarui aliment consumat. Se recomanda ca o treime sau jumatate din hrana sa o constituie alimentele grele, iar cele usoare sa nu fie in exces.

Un mare accent se pune pe regularitatea meselor, mancatur neregulat contribuind la imbolnavire.

Prescriptiile alimentare au in vedere atat prevenirea bolilor, cat si efectele pozitive pe care o hrana corespunzatoare le are asupra vitalitatii, aspectului, sanatatii si, in general, asupra vietii noastre. Meniul zilnic trebuie alcatuit in asa fel incat el sa ne consolideze sanatatea si, in acelasi timp, sa serveasca la preintampinarea eventualelor boli. Carnea uscata si legumele uscate sunt grele si nu trebuie consumate frecvent; la fel laptele smantant, branza fermentata sau cascavalul, smantana, carnea de porc, de vaca sau de bivola, fasolea uscata si orzul. Dar putem consuma cu regularitate orez, fasole verde, lapte nesmantant, branza proaspata de vaca, unt, miere si vanilie.

Hrana si in general regimul de viata (ingrijirea corpului, vestimentatia, obiceiurile cotidiene etc.) trebuie sa fie in concordanta cu anotimpul in care ne aflam, sa se armonizeze cu procesele ce au loc in natura si in univers. Numai asa ne consolidam sanatatea si ne sporim forta. In India sunt trei anotimpuri: iarna, vara si anotimpul ploilor sau musonic, impartite fiecare in doua subdiviziuni (iarna - in *sisira* si *hemanta*, vara - in *vasantha* si *grisma*, anotimpul ploios - in *varsa* si *sarada*). Iata cum descrie Charaka, un mare intelept indian, cele sase parti ale anului indian: „Primele trei, care tin de la dezechet pana vara, marcheaza traiectoria nordica a soarelui si «perioada sa de absorbtie». Urmatoarele, adica anotimpul ploios si prima subdiviziune a iernii, caracterizeaza traiectoria sudica a soarelui si «perioada de eliberare», cand vanturile nu mai sunt excesiv de uscate, cum erau anterior. Perioada de eliberare se caracterizeaza prin predominarea elementului apa, perioada de absorbtie prin cea a elementului foc si fiecare exercita influente distincte asupra oamenilor”.

Perioada de absorbtie slabeste. Soarele, cu razele sale fierbinti, care absorb umezeala pamantului, si vanturile puternice provoaca uscaciune. Acestea inlesnesc perceperea gusturilor uscate - amar, iute, aspru, astringent - si duc la o slabire continua a fortei noastre.

Perioada de eliberare fortifica. De cand incep ploile torentiale si pana iarna, astrul dominant este Luna. caderile de apa sting arsita soarelui, iar gusturile care se dezvoltă acum sunt acru, sarat si dulce. In aceasta perioada forta noastra creste.

E bine de stiut ca la inceputul perioadei de eliberare si sfarsitul perioadei de absorbtie forta organismului atinge nivelul cel mai scazut. La mijlocul celor doua perioade, ea este medie, iar la sfarsitul perioadei de eliberare si inceputul celei de absorbtie, organismul are cea mai mare forta.

Anotimpurile anului

A. Primavara - kapha-pitta

Martie	Aprilie	Mai
Racoros, umed Bucurie Albastru Pamant Ora 6	Mobil, domol Claritate Turcoaz Apa Ora 9	Usor noros, Compasiune Verde Foc Ora 12

B. Vara - pitta

Iunie	Iulie	August
Fierbinte, uscat Manie Galben Foc Ora 12	Usor percutant Ura Portocaliu Apa Ora 15	Mobil, clar, subtil Gelozie Rosu Eter Ora 18

*C. Toamna *- vata*

Septembrie	Octombrie	Noiembrie
-------------------	------------------	------------------

Racoros, mobil Teama Aer Ora 18	Uscat, aspru Gol Eter Ora 21	Usor, subtil, Clar Ingrijorare Foc Miezul nopții
--	---------------------------------------	--

D. Iarna - *kapha*

Decembrie	Ianuarie	Februarie
Greu, rece Inhibare Ora 24	Umed, dens Greutate în gândire Ora 3	Noros, imobil Confuzie Ora 6

Primavara

Sub razele soarelui, *kapha*, sporita în timpul iernii, se lichefiaza și influenteaza temperatura corpului, ea fiind cauza numeroaselor boli care apar acum. De aceea primavara trebuie sa ne curățăm organismul. În acest anotimp se recomanda mișcarea, masajul uscat, gargara și spălătul des cu apă caldă. Vom mânca ponderat și numai când simțim nevoia. Dintre alimentele indicate amintim graul, orzul, carnea de cerb, de iepure de casa, prepelița și potarniche. Băuturile recomandate sunt tariile și vinul din miere. Primavara e bine să folosim alifii, să ne ungem corpul cu crema de santal.

Vara

Prielnice sănătății sunt acum mâncărurile și băuturile dulci și reci, alimentele lichide, precum și anumite grăsimi. Cel care consumă numai lapte, undă, orez săli și carne de vanat și bea siropuri reci este aparat de efectele negative ale acestui anotimp. Trebuie să renunțăm la mâncărurile sărate, acre, condimentate și fierbinți. Vinul nu este recomandat; îl puteam bea numai în cantități mici și îndoit din belșug cu apă. E bine să evităm eforturile fizice, să ne ungem corpul, în timpul zilei, cu o cremă racoroasă (de santal, de pilda), iar noaptea să dormim în încăperi reci sau afara, pe terasa, sub razele lunii și adierea vântului. Când ne odihnim, se recomanda să fim împodobiți cu perle și pietre prețioase, să ne racorim cu un evantai și să ne lăsăm dezmiardat de mâini blânde și reci. Vara, e recomandabil să evităm actul sexual și să căutăm racoarea pădurilor și a apei.

Toamna

Regula de bază a toamnei este cumpătarea. Focul digestiei a fost slăbit în timpul verii și el începe să fie animal de *vata* și alți factori abia odata cu vremea ploioasă. La început, când zilele sunt încă foarte calde, se recomanda să evităm eforturile fizice, expunerile prelungite la soare și actul sexual. Ulterior, trebuie evitat frigul, somnul de după-amiază și excesul de lichide.

Toamna, e bine să consumăm multă miere și alimente care se elimina ușor. În zilele reci însă sunt indicate mâncărurile grase, sărate sau acre, iar pentru a stimula focul digestiei, supe condimentate, grâu, orez, orz și carne (de iepure, căprioară, cerb, prepeliță, potarniche).

Dintre băuturi, se recomandă cantități mici de lichior de miere și apă de izvor, de ploaie, ori de mare, fiartă și răcită în prealabil.

De asemenea, e bine să facem băi și masaje uscate, cu ajutorul unei mânuși de masaj.

Iarna

În acest anotimp, focul digestiei - închis din toate părțile de aerul rece - este extrem de puternic la oamenii viguroși și poate să mistuie atât cantități mari de hrană, cât și alimente grele. Dacă nu i se dă „combustibil” suficient, el distruge umorile corpului și astfel *vata*, ale cărei proprietăți sunt reci, este stimulată tocmai într-un anotimp rece. De aceea iarna e bine să mâncăm supe concentrate de fructe de mare, grase, acre și sărate, frigărui din carne de porc, păsări răpitoare sau animale de pradă, iar după masă - miere și băuturi alcoolice tari. Cine consumă regulat acum lapte, apă caldă, grăsimi animale, ulei și orez (mai exact acea specialitate de orez, care se coace iarna, numit *sali*) își lungeste viața.

În acest anotimp, este recomandabil să folosim frecvent creme, să ne ungem pe cap și corp cu uleiuri speciale, să facem sauna, băi calde, să stăm în încăperi încălzite și - ori de câte ori e posibil - la soare. Patul și scaunele trebuie acoperite cu blanuri, pernite de matase sau cuverturi groase, având imprimeuri în culori vii. De îndată ce începe iarna, vom purta haine calduroase și ne vom unge pe corp cu pasta de aloe, iar noaptea e bine să ni le petrecem în brațele unei femei temperamentale, cu forme pline, care și-a uns în prealabil corpul cu pasta de aloe.

Mentionăm că în acest anotimp este îngăduit să facem dragoste după pofta inimii. Odată cu răcirea vremii, trebuie să renunțăm la toate alimentele și băuturile usoare, care stimulează *vata*, să evităm curele de slăbire, precum și băuturile calmante ori îndoite cu apă și să ne ferim de curent.

Vremea umedă este asemănătoare în multe privințe cu iarna și, prin urmare, recomandările de mai sus sunt valabile și în acest caz. Vom fi și mai atenți să nu stăm în curent și ca locuința să fie încălzită. De asemenea, ne vom abține de la toate alimentele și băuturile iute, amare și astringente, care stimulează *vata*, precum și de la cele usoare și reci.

Varstele vieții

Desfășurarea în timp a vieții fiecărui om este strans corelată cu ciclul *vata-pitta-kapha*. Potrivit Ayurvedei, există trei pietre de hotăr în viața unui om: copilăria, maturitatea și bătrânețea.

Copilăria este timpul *kapha*. Perioada *kapha* durează de la naștere până la 16 ani.

Copiii suferă de dereglări *kapha*, cum sunt congestiile pulmonare, tusea, răcelile și inflamațiile mucoaselor. Alimentul care poate întări *kapha* sugarului este laptele de mamă sau cel de vacă.

Maturitatea se întinde între 16 și 50 de ani. Este perioada timpului *pitta*, în care omul este activ și plin de vitalitate. În această perioadă, predomină dereglările *pitta*.

Bătrânețea este perioada *vata*. În această perioadă apar perturbări *vata*, cum sunt: tremurul, slăbirea, dificultăți de respirație, artrita, pierderea memoriei și apariția ridurilor.

Astrologie

Conceptul timp nu cuprinde doar unitățile de măsură pentru ceasuri și calendare, ci și mișcarea planetelor, care se află în strânsă legătură cu organele corpului. Datorită influenței majore a planetelor asupra spiritului, corpului și conștiinței, pentru sistemul nervos al omului, timpul astrologic este cel mai important dintre toate conceptele de timp. Fiecare planetă are o legătură directă cu un anumit țesut din corp.

- **Soarele** are o legătură directă cu conștiința omului; Luna – cu spiritul, variația sentimentelor și capacitatea intelectuală. Luna este zeița apei, care reglează și determină *kapha*.

- Luna și *kapha* prezintă aceleași însușiri: rece, alb, lent și dens. În timpul Lunii pline, *kapha* din corp se accentuează și tinde să se perturbe. În această perioadă, apa marilor crește și generează fluxul, ceea ce determină un excedent de apă în toate formele de viață. Oamenii care suferă de astm de tip *kapha* sau de epilepsie determinate de *kapha* vor suferi accese mai frecvente în timpul Lunii pline; de asemenea, în perioada menstruației, femeile vor resimți mai dureros efectele Lunii pline.

- **Marte**, planeta roșie, este corelată cu sangele și ficatul. Ficatul este lacasul lichidului biliar, caracterizat prin elementul foc, *pitta*. Marte controlează funcția ficatului și disfuncțiile acestuia. Această planetă poate provoca îmbolnăviri *pitta*, cum sunt creșterea toxinelor din sânge, urticarie și acnee. Tumorile stomacului și colitele ulceroase se înrăutățesc sub influența lui Marte.

- **Saturn** este de asemenea o planetă puternică și cu efecte profunde. Energia sa provoacă diminuarea forței musculare.

- Responsabilă de perturbări în zona genitală (prostata, testicule, ovare) este **Venus**, în timp ce **Mercur** guvernează capacitatea de gândire.

LONGEVITATE

Începând de la naștere și până la moarte, corpul se află într-o permanentă luptă cu procesul de îmbătrânire. Având în vedere că permanenta degradare a țesuturilor și organelor se desfășoară la nivelul celulelor, procesul de regenerare trebuie să se petreacă tot la nivel celular. Umorele joacă un rol foarte important în întreținerea sănătății celulare și stimularea longevității. Fiecare umoare în parte este vitală în menținerea funcționării corecte a miliardelor de celule ce formează corpul uman.

Kapha întreține longevitatea la nivel celular. *Pitta* reglează digestia și nutriția, iar *vata*, care este strâns înrudită cu energia vitală *prāna*, reglează funcțiile vitale.

Pe plan mai profund, este necesar să se echilibreze cele trei esențe subtile din corp, *prāna*, *ojas* și *teja* pentru a se contracara procesele de îmbătrânire. Activitatea esențelor *prāna*, *ojas* și *tejas* corespund, pe un plan mai profund al creației, funcțiilor *vata*, *pitta* și *kapha*. O alimentație și un mod de viață corecte pot crea un perfect echilibru între cele trei esențe subtile și au ca rezultat o viață lungă.

Prāna

Prāna este energia vitală care generează respirația, transportul oxigenului și circulația sangelui și reglează funcțiile motorii și senzoriale. Forța vitală a lui *prana* așază focul interior al corpului (*agni*). Prin *prana* se exprimă spontan capacitatea de adaptare a organismului. Atunci când, de exemplu, un copil suferă din lipsă de calciu sau de fier, *prana* va conduce copilul să mănânce pamant, adică sursa principală a acestor minerale.

Capul este lăcasul *pranei*, iar aceasta reglează toate funcțiile cerebrale superioare. Funcțiile „spirituale” ale creierului, ca memoria, gândurile și sentimentele, sunt supuse controlului esenței *prana*.

Prana reglează și funcționarea normală a inimii: trece prin inimă în sânge regland astfel alimentarea cu oxigen a tuturor organelor vitale.

Funcțiile biologice ale celorlalte esențe subtile, *ojas* și *tejas*, sunt subordonate *pranei*. În timpul sarcinii, ombilicul fătului formează poarta principală prin care *prana* patrunde, prin intermediul uterului, în corpul fătului. Această *prana* reglează și circuitul *ojas* în făt. La toți oamenii, inclusiv cei nenascuți, dereglarea lui *prana* va conduce la un dezechilibru *ojas* și *tejas* și invers.

Ojas

Ojas reprezintă esența celor șapte *dhate* sau țesuturi ale corpului. *Ojas* este energia vitală ce reglează echilibrul hormonal. Cel mai fin element material, *shukralartav* – care este esența tuturor *dhatelor* – își are sediul în inimă. *Ojas* este energia vitală care reglează, cu ajutorul *pranei*, funcțiile vitale. *Ojas* conține cinci elemente de bază și toate substanțele țesuturilor, dar este și răspunzător de sistemul imunitar și inteligenta spiritului.

Dat fiind că *ojas* este corelat cu *kapha*, orice înrăutățire a *kapha* va conduce la dereglări de *ojas* și invers. Dereglările de *ojas* provoacă îmbolnăviri legate de *kapha* cum sînt diabetul, afecțiuni ale oaselor, slăbirea încheieturilor, tremurături ale degetelor, mainilor și picioarelor. Când *ojas*, se diminuează apar reacții corelate cu *vata*, cum sînt teama, slăbiciunea generală, scăderea pînă la anulare a simțurilor, pierderea cunoștinței și chiar moartea. Starea echilibrată a *ojas* este necesară pentru tonusul biologic și capacitatea de apărare a corpului.

Ghee contribuie la întărirea *ojas*. Având în vedere că laptele matern favorizează *ojas* din corp, este foarte important ca sugarul să fie alăptat, pentru a i se dezvolta imunitatea naturală. În luna a VIII-a de sarcină, *ojas* din trupul matern reușește să pătrundă pînă la făt. Dacă nașterea este prematură și are loc înaintea transferului de *ojas*, sugarul poate avea probleme foarte serioase de sănătate. Acest lucru confirmă rolul important al lui *ojas* la menținerea funcțiilor vitale. Pentru longevitate, *ojas* este la fel de important ca la începutul vieții.

Pe plan psihologic, *ojas* este generator de compasiune, dragoste, pace și creativitate. Prin *pranayama*, disciplină spirituală și metode tantrice, *ojas* poate fi transformat în forță spirituală. Această energie spirituală creează o aură luminoasă. Un om cu *ojas* puternic este atrăgător, are ochii luminoși și un zâmbet spontan și liniștitor, este plin de energie și de putere. Aceste însușiri pot fi dezvoltate prin practici spirituale și abținere sexuală.

Oamenii cu activitate sexuală excesivă sau cei care practică onanismul își dispersează energia *ojas* în momentul orgasmului. Urmarea este o slăbire a *ojas*, care afectează capacitatea de apărare a organismului. Un asemenea om este lesne victima unor îmbolnăviri psiho-somatice.

Tejas

Tejas este esența unui foc foarte subtil care reglează metabolismul prin sistemul enzimatic. *Agni*, focul central din organism, sustine digestia, absorbția și asimilarea hranei. Treapta următoare de transformare a elementelor nutritive în energie se reglează pe un plan subtil al energiei *agni*, numit *tejas*. *Tejas* este necesar pentru hrănirea și pentru transformarea țesuturilor (*dhate*).

Atunci când *tejas* se dereglează, el afectează *ojas*, ceea ce reduce rezistența organismului și excită peste măsură

activitatea *prana*. O lipsă de *tejas* provoacă imbolnavirea unor tesuturi si blochează fluxul de energie *prana*.

O dereglare de *tejas* poate fi provocata de o alimentatie gresită, de un mod de viață dezordonat sau de abuzul de medicamente. Alimentele iuti au drept urmare o crestere a *tejas*.

Înainte de a aplica metodele de întinerire a corpului, este necesar ca acesta să fie purificat. Asa cum o tesătură murdară nu se vopseste într-o anumită culoare, nici corpul nu va beneficia de metodele de intinerire dacă nu a fost curătat în interior. O plantă medicinală luată în scopul intineririi trece prin tractul digestiv înainte ca substantele active să pătrundă în fluxul sanguin. Toate aceste traiecte fiziologice trebuie curătate pentru ca planta să ajungă în tesuturile mai profunde, unde are loc întinerirea.

Curățarea corpului se face prin cele cinci *pancha karma*: vomisment, purgatie, irigatii, introducerea medicamentelor în nas si curățirea prin sangerare provocată si controlată.

- terapia prin vomismente curăță stomacul, lăcasul lui *kapha*;
- terapia prin purgatie curăță intestinul subtire, lăcasul lui *pitta*;
- terapia prin irigatie (clismă) curăță intestinul gros, sediul lui *vata*;
- utilizarea plantelor medicinale prin introducere în mucoasa nazală limpezeste spiritul și constiinta.
- pentru a curăti sangele este necesară o flebotomie (sangerare provocată și controlată); prin acest tratament, sangele este purificat, astfel încât plasma poate transporta substanțele nutritive și vindecatoare ale plantelor cu efect de intinerire pînă în țesuturile cele mai profunde.

Intinerirea pe plan spiritual înseamnă linistirea spiritului, care contribuie, alături de meditație, la longevitate. Ca atare, omul trebuie să învețe să fie „martorul” tuturor activităților spirituale, ale tuturor gândurilor și sentimentelor și sa rămână detașat de ceea ce trăiește. Una dintre recomandările Ayurveda pentru a realiza pacea spirituală este izolarea si neparticiparea în problemele lumesti si sociale, dar aceasta metoda nu este realizabilă pentru cea mai mare parte a oamenilor.

Ayurveda mai recomandă o a doua metoda de intinerire spirituală, care constă în dobîndirea capacitații de a învața sa trăiești în această lume, dar a nu trăi ca ea. Prin această metoda, individul poate studia toate blocajele și inhibițiile sale pentru a afla care dintre ele generează stresul. O viață fara blocaje și stres este o viața fericita, sănătoasă și liniștită, ceea ce conduce firesc la longevitate.

Abstenența sexuală, disciplina spirituală și exercițiile yoga sunt mijloace de întinerire. Acestea conduc la o înțelegere spirituala și la un mod de viața sanatos.

Medicina modernă a dezvoltat o tehnologie care permite menținerea în viață a functiilor vitale și după ce comunicarea dintre trupul, spiritul si sufletul unui individ inceteaza. Deși eforturile făcute de Ayurveda se orienteaza spre prelungirea vietii cat mai mult posibil, nu se ignora faptul ca viata fiecarui individ poate fi supusa și limitărilor karmice.

Ayurveda respecta viata și moartea și interdependenta lor în aceeași masura, dar arata și caile prin care fiecare om poate muri în pace. Potrivit concepiei Ayurveda, moartea nu este dușmanul omului. Corpul moare, dar nu există moarte pentru conștiinta individuală (suflet), căci aceasta este nemuritoare.

Pentru a ajunge la libertate spirituală, este necesara disciplina. Bazele principale ale disciplinei prescrise de Ayurveda sunt o alimentatie ratională și un mod de viață echilibrat. Disciplina pe plan corporal, spiritual și sufletesc se realizează prin practicile traditionale de yoga, pranayama și tantra. Cu ajutorul lor, omul atinge libertatea spirituala și trupească.

YOGA

Potrivit invataturii Ayurveda, practica yoga este un remediu important, natural și preventiv pentru păstrarea starii de sănătate. Ayurveda si yoga sunt stiinte inrudite. Potrivit traditiei indiene, înainte de a practica yoga, se studiază Ayurveda, căci aceasta este știinta corpului și numai atunci cand corpul ajunge la o bună stare de sănătate, omul este considerat apt pentru a practica yoga.

Exercitiile descrise de părintele stiintei yoga, Patanjali, sunt foarte utile pentru păstrarea și dobandirea sănătății, fericirii si longevității. Patanjali a descris așa-numitele „membre ale yoga” si exercitiile yoga. Acestea sunt: reglarea naturală a sistemului nervos, tinuta corporală, contemplatia, trezirea conștiintei si starea de echilibru perfect.

Prin yoga, omul atinge o stare de liniste care este și starea de echilibru. Ca atare, exercitiile yoga au atât o valoare de vindecare, cat și de prevenire a bolilor. Exercițiile yoga contribuie la crearea și imbunătățirea stării de ordine si echilibru natural între substantele secretate de neuroni si metabolism, si ameliorează functionarea sistemului endocrin, fortificand omul împotriva stresului. Exercițiile yoga se dovedesc deosebit de eficace în tratamentul bolilor provocate și conditionate de stres, cum sunt: hipertensiune, diabet, astm, obezitate.

Yoga este știința unirii cu Ființa Supremă. Ayurveda este știința despre viața de zi cu zi. Atunci când yoghinii exersează anumite poziții și respectă anumite reguli, se pun în libertate energiile acumulate în centrele de energie. Atunci când se blochează, aceste energii pot da naștere la diferite boli.

Yoghinii pot suferi temporar anumite dereglări corporale și psihologice, căci în cursul procesului de purificare a spiritului, corpului și conștiinței, se emit toxine care provoacă boli. Aplicând procedeele Ayurveda de diagnostic și tratament, yoghinii pot combate aceste dereglări.

Ayurveda arată ce exerciții yoga sunt potrivite fiecărui individ, în funcție de constituția sa. De exemplu, un om cu constituție *pitta* nu ar trebui să facă poziția „stand în cap” mai mult de un minut. Dacă o face mai mult, poate apărea fenomenul de dezorientare spirituală. În același fel, un om cu constituție *vata* nu trebuie să efectueze un „stînd în umeri” prelungit, căci acest exercițiu creează o presiune prea mare asupra celei de-a șaptea vertebre cervicale. Aceasta vertebră este foarte sensibilă, iar la structurile osoase *vata* se poate produce o tasare a coloanei vertebrale. Mînia refulată poate produce o deplasare a coloanei cervicale spre dreapta, iar teama refulată - o deplasare spre stînga. Un om cu constituție *kapha* nu ar trebui să stea în poziția „2 lotus ascuns” vreme prea îndelungată, căci această poziție exercită o presiune directă asupra glandelor suprarenale.

Respirație și meditație (pranayama)

Metodele de respirație, numite *pranayama*, reprezintă metode de vindecare yoga ce pot crea un echilibru extraordinar al conștiinței. Prin practicarea *pranayama* se poate cunoaște Ființa Pură și se află importanța reală a păcii și a dragostei.

Pranayama are multe efecte vindecătoare, influențează creativitatea și poate aduce bucuria și fericirea supremă în viața fiecăruia.

Există diferite feluri de *pranayama*. Ayurveda învătă ce exerciții sînt potrivite fiecărui tip de constituție. Un om cu constituție *pitta* ar trebui să practice inspirația prin nara stîngă și expirația prin nara dreaptă, ajutîndu-se de degetul mare și cel mijlociu pentru a deschide și închide alternativ narile. Acest exercițiu are un efect răcoritor pentru organism, accentuând energia feminină.

O persoană cu constituția *kapha* ar trebui să inspire pe nara dreaptă și să expire prin nara stîngă. Acest exercițiu excita energia masculină și are un efect de încălzire asupra corpului.

O persoană cu constituție *vata* ar trebui să respire alternativ pe ambele nări. Avînd în vedere că *vata* este un principiu activ respirația alternativă prin cele două nări va contribui la crearea echilibrului.

Cei obezi ar trebui să practice exercițiul yoga numit „respirația locului” Pentru executarea acestui exercițiu, omul se așază într-o poziție comodă, inspiră adînc și expiră apoi repede și puternic pe nas. După fiecare expirație, se produce spontan inspirația. Exercițiul se face timp de un minut, după care urmează o pauză de un minut și se repetă. Tot exercițiul durează cinci minute, ceea ce corespunde unei alergări pe distanța a trei kilometri. Când obezul practică acest exercițiu, el va începe să transpire, i se va face sete și va dori să bea ceva rece, însă băuturile reci ar trebui evitate, căci ele accentuează tendința de depunere a grăsimii în corp.

Pranayama curăța plămîni, inima și alte organe, precum și fluxurile de energie *prana* din corp. Atunci cînd *pranayama* nu se execută cu atenție și cu metoda, pot apărea perturbări ale acestor organe sensibile. În cazul efectuării corecte, exercițiile *pranayama* permit vindecarea bolilor, dar în cazul aplicării incorecte, pot provoca și accentua boli. Cititorul nu ar trebui să înceapă exercițiile *pranayama* fără a fi ghidat de cineva cu experiență în practicarea sistemului de însănătoșire yoga.

Mantra

Mantra, care înseamnă „unicitate, singularitate”, este un concept sanscrit ce definește un cuvînt sau o grupă de cuvînte generatoare ale unor oscilații fonetice. Anumite cuvînte sacre sunt purtătoare ale unei energii uriașe, care este eliberată în momentul în care sunt pronunțate într-un anumit mod.

Pronunțarea unei *mantră* se face întîi cu voce tare, suficient de tare ca vorbitorul să poată auzi singur sunetul. Oscilațiile *mantră* patrund din ce în ce mai adînc în inima. Acest exercițiu generează o abundență de energie vindecătoare. Energia unei *mantră* permite crearea unei stări de echilibru între corp, spirit și conștiință. Așa cum este aleasă nutriția pentru fiecare tip de constituție, trebuie aleasă și *mantra*, al cărei scop este să servească drept hrană sufletului.

Asane pentru remedierea umorilor

Vata

Asanele care exercita o presiune in zona bazinului si intestinului gros sunt recomandate celor cu constitutie *vata*. Asanele se efectueaza cu o respiratie lenta, regulata, liniștita. Asanele meditative asigura o presiune pe abdomen si leaga bine trupul de pamant. Cele de echilibrare favorizeaza concentrarea si fac *prana* mai fina si mai mladioasa.

Pozitia lotus, intinderea bazinului, aplecarea trunchiului sezand, plug, greier, burete, pozitia cobra, genunchi la piept, stand in cap sunt exercitii destinate echilibrării umorii *vata*.

Kapha

Pitta

Asanele cu efect in zona ombilicala măresc „căldura gastrică” și facilitează digestia. Ele excită ficatul, splina si intestinul subtire si întăresc „focul digestiei" (*agni*).

Lotus ascuns, pozitia ureche-genunchi, arc, poziția pește, stînd pe umeri (lumanare) jumătate de roata, sitali sunt exercitii destinate echilibrării umorii *pitta*.

Kapha

Asanele care actioneaza asupra regiunii pectorale, abdominale si in zona capului conduc energia catre lacasul *kapha*. Acestea sunt asane fortifiante, care cresc mobilitatea și reduc tesuturile adipoase.

Rotire sezand, barca, leu, aplecarea trunchiului șezand, palmier, semiroată sunt asanele recomandate celor cu constitutie *kapha*.

Meditatia

Meditatia aduce conștientizare, armonie și ordine naturala in viata fiecaruia. Ea dezvolta inteligenta, aduce fericire si o viata calma si creativa. Meditatie are darul de a trezi aceasta inteligenta creativă.

Mai jos se prezinta o metoda simpla, exceptionala de meditatie:

Alegeti-va un moment liber, de preferinta dimineata devreme, si asezati-va comod. Plimbati ochii de jur imprejur si lasati urechile sa perceapă zgomotele din mediu. Relaxati-va mușchii. Dupa ce ati privit un timp lumea din jur, inchideti ochii și indreptati-va atentia spre lumea interioară.

Incepeti treptat să percepeți miscarea gândurilor, dorințelor și sentimentelor dumneavoastră. Observați curgerea fluxului gândurilor conștiente. Încercați să nu opriți, să nu modificați, să nu apreciați ceea ce simțiți. Prin acest proces intim de observație, vă veți purifica de gânduri exterioare. Veți ajunge la începutul unei transformări radicale. Pe măsura ce conștiința se eliberează, vă veți putea bucura de o destindere profundă, de libertate și energie. Aceasta reprezintă scopul practicii meditației.

O alta formă de meditație, la fel de benefică:

Așezați-vă și observați-vă respirația. Respirația redă miscarea lui *prana*. *Prana* este forța și energia vitală și are doi poli: inspirația și expirația. Inspirația este rece, iar expirația este caldă. Împreună, ele dau bioritmul natural. Prin respirație veți conștientiza oscilațiile sunetului cosmic. Acest sunet cosmic - AUM - are două manifestări, dintre care una este masculină și alta feminină. Manifestarea masculină este denumită **HUM**, iar cea feminină **SO**. În timpul inspirației, veți percepe oscilația sunetului cosmic **SO**. În timpul expirației, veți percepe sunetul **HUM**. În cazul meditației **SO-HUM**, se produce o unificare a conștiinței individuale cu cea cosmică. Ascultați, prin respirația dumneavoastră, sunetele **SO-HUM**, **HUM-SO**. Aceste oscilații reprezintă energia sonoră, care este aceeași cu energia vitală a respirației. Respirația dumneavoastră va deveni liniștită și astfel veți trece dincolo de gânduri, timp și spațiu, de cauze și de efecte. Vor dispărea limitele conștientului dumneavoastră, iar acesta va deveni capabil să perceapă tot mai mult.

Contopirea conștiinței individuale cu cea cosmică conduce la *samadhi*, starea de echilibru suprem. Aceasta aduce pacea și bucuria. Viața dumneavoastră se va schimba și va deveni o experiență nouă, generatoare de prosperitate.

Viața este meditație și meditația este viață. Prin meditație, inteligența creativă din corpul, spiritul și conștiința dumneavoastră va începe să devină activă.

Pentru a aduce armonie în viața zilnică, meditația este necesară. Trebuie să aveți însă în vedere că rezultatele meditației apar în urma unei practici îndelungate și regulate.

Masajul reprezintă o terapie care are ca rezultat punerea în circulație a energiei în organism. Pentru a menține starea de sănătate și a realiza o stare de echilibru între cele trei umori, Ayurveda recomandă masajul cu diverse uleiuri. Desfășurarea masajului și tipul de ulei folosit depind de constituția individuală.

- În cazul unor perturbări *vata*, care au ca rezultat o piele uscată și folicule închise, Ayurveda recomandă masajul cu ulei de susan, pentru a liniști și echilibra organismul. Miscările de masaj se vor face în raspar, pentru a favoriza pătrunderea uleiului în folicula parului.
- Masajul la oamenii cu constituție *pitta* se face cu ulei de floarea soarelui sau cu ulei de santal, căci aceste uleiuri au proprietăți racoritoare.
- La oamenii de tip *kapha*, se poate folosi uleiul de rădăcina de kalmus (obligeană) sau de porumb, dar se poate renunța la ulei.
- La perturbări specifice, se aplică procedee anume. De exemplu, când se întâlnesc hematoame sau o proastă circulație a sangelui, masajul se face în direcția inimii. În cazul carceilor și durerilor musculare, masajul se face de-a lungul fibrei musculare.

În cazul perturbarilor *kapha*, se recomandă masajul de dimineață, în perioada *kapha*; la perturbarile *vata* se va face seara, iar la perturbarile *pitta* - după-amiază,

La cei cu constituție *kapha*, se va face un masaj profund, în timp ce la cei cu constituție *pitta* și *vata* – unul bland.

REMEDII MEDICAMENTOASE

Farmacologia Ayuredei reprezintă o știință care cuprinde mii de remedii, printre care și preparate curative din plante. În afară de acestea, se folosesc și remedii mai puțin cunoscute în Occident. Se utilizează proprietățile curative ale pietrelor prețioase, ale metalelor și ale culorilor. Potrivit textelor ayurvedice clasice, toate substanțele din natură posedă proprietăți curative dacă sunt folosite corect. Aceste remedii nu urmăresc să combată manifestările exterioare ale bolii, cum se întâmplă deseori în medicina occidentală, ci să restabilească armonia dintre factorii în dezechilibru, ceea ce permite anularea cauzei ce a generat boala. Scopul și efectul remediilor ayurvedice constă în înlăturarea bolii în sine, și nu a simptomelor ei.

Ayurveda este o știință practică, iar recomandările și metodele de tratament prin folosirea plantelor medicinale și a condimentelor sunt simple practice și eficiente. Cel puțin 80% dintre boli presupun și o tendință de autovindecare, ceea ce înseamnă că atunci când nu se întreprinde nimic pentru a influența procesul de

vindecare, capacitatea de vindecare proprie organismului va tinde să refacă starea naturală de sănătate. Acest capital cuprinde informații despre metode care ajută organismul în procesul natural de echilibrare a mediului intern cu cel extern.

Desigur că, în cazul bolilor care nu prezintă ameliorări după aplicarea acestor metode, este necesar să se apeleze la sfatul medicului. Există cazuri în care simptome aparent minore au la bază perturbări serioase.

Farmacia din bucatărie

Bucătăria poate deveni farmacia dumneavoastră. Cu ajutorul bucătăriei și al comorilor ce se află în ea, puteți trata singuri membrii familiei. În cele ce urmează, se vor descrie unele substanțe naturale care pot fi utilizate acasă.

Lucernă

Această plantă are un gust astringent și puțin amar. Ea prezintă proprietăți *anti-vata* și *anti-kapha* și, în plus, are un efect inhibitor asupra inflamațiilor. Ea este foarte utilă în îndepărtarea toxinelor din intestinul gros. Lucerna este un analgezic natural și poate fi folosită în boli ca: sciatica, artrita, reumatism, colită, tumori și anemie. Se recomandă ceai de lucerna înainte de culcare.

Aloe

Această plantă medicinală acționează ca tonic general pentru ficat, organul ce participă la digestie, și distruge toxinele. Acțiunea ei este *anti-vata*, *anti-pitta* și *anti-kapha*, astfel încât nici una dintre umorile organismului nu este dereglată de utilizarea ei. Aloe permite restabilirea echilibrului dintre *vata*, *pitta* și *kapha* din organism.

Gelul proaspăt este util femeilor care suferă de crampe menstruale. În cazul acestor simptome, se vor lua două lingurițe de gel cu un vîrf de cuțit de piper negru. Două lingurițe de trei ori pe zi pot fi utilizate ca tonic general. Persoanele care suferă de gastrită, ulcer gastric sau duodenal sau colită ulceroasă vor evita consumul piperului.

Aloe epurează sângele și este util ficatului, vezicii biliare și stomacului. Ajută și în cazul gastritelor, tumorilor și colitelor și este și anti-inflamator.

În cazuri de conjunctivită, gelul de aloe poate fi aplicat direct pe pleoapa superioară. Aloe se poate folosi și în cazul vaginitelor și al inflamațiilor colului uterin. Pentru irigații, se folosesc două lingurițe de gel la un litru de apă, la care se mai adaugă un vîrf de cuțit de șofran. Irigația se va prelungi patru zile la fiecare a doua zi. Efectul local este foarte pronunțat.

Aloe are și proprietăți racoritoare, dar nu provoacă dereglări de *kapha*, căci are și un efect de eliminare, fiind util în raceli, tuse și congestii, având și efect purgativ ușor.

Aloe se poate folosi și în cazuri de arsuri, tăieturi sau lovituri. Se folosește împreună cu șofranul, care facilitează procesul de cicatrizare și vindecare.

Aplicațiile locale sunt folositoare și în caz de herpes genital. Pentru calmarea simptomatică a herpesului, se amestecă două linguri de gel cu două varfuri de cuțit de șofran. Amestecul se aplică local în fiecare seară înainte de culcare, timp de o săptămână.

Asafetida

Această substanță aromatică este rășina unui copac. Ea combate spasmele, este un bun mijloc de detoxificare și un purgativ eficient. Un varf de cuțit de asafetida fiert împreună cu linte îmbunătățește digestia. Ea stimulează *agni*, elimină toxinele și poate fi un remediu pentru diferite dureri.

În cazul durerilor de urechi, se infasoară o bucățiță mică de asafetida într-o bucată de vată și se introduce în ureche.

Bicarbonatul de sodiu

Dacă se adaugă fasolei negre sau nautului în timpul fierberii, acestea devin mai „ușoare” și procesul de fierbere se accelerează, neutralizînd acizii.

Un varf de cuțit de bicarbonat de sodiu „stins” în zeama unei jumătăți de lămîie și adăugat într-o ceașcă cu apă caldă aduce ușurare în caz de hiperaciditate, balonari și probleme ale digestiei.

O jumătate de ceașcă de bicarbonat adăugată la apa de baie îmbunătățește circulația sangelui și face pielea mai moale.

Bicarbonatul de sodiu poate fi folosit pentru a grăbi vindecarea infecțiilor de piele, urticariilor și eczemelor, în

special al celor aparute la contactul cu apa si detergentii pentru rufe, si asigura sanatatea si igiena pielii.

Radacina de obligeana (Kalmus)

Aceasta planta medicinala este fierbinte și se folosește ca mijloc de stimulare a secretiilor. Ea este de asemenea un mijloc emetirant.

Rădăcina de obligeana prezinta multiple insusiri medicinale. Sub forma de pulbere, ea poate fi prizata pentru a combate raceala, sinuzita si durerile de cap corelate cu acestea. In multe cazuri, ea provoaca stranut, care curata tractul respirator.

Potrivit tehnicii Ayurveda, obligeana este un mijloc anticonvulsiv si se foloseste in epilepsie. Ea actioneaza asupra structurilor creierului si a functiilor cerebrale superioare, contribuind la largirea si clarificarea constientului. Radacina de obligeana este cel mai bun antidot impotriva efectelor daunatoare ale marijuanei. Marijuana are un efect toxic asupra ficatului și a celulelor cerebrale; daca insa la marijuana se adauga o cantitate mica de rădăcina de obligeana, aceasta neutralizeaza complet efectele secundare ale substantelor psihedelice. Pentru a stimula inteligenta unui copil in crestere, se incalzeste un fir de aur care se introduce in radacina de obligeana in lungul axului median. Acest preparat se mozareaza apoi pe o piatra bruta, se amesteca cu laptele mamei si se administreaza zilnic copilului o lingurita din acest remediu. El protejeaza copilul si de perturbatiile *kapha*.

Radacina de obligeana se foloseste si pentru imbunatatirea memoriei. In acest scop, se ia un varf de cutit de praf si se administreaza, impreuna cu 1/4 pana la 1/2 lingurita de miere, dimineata si seara.

Doua-trei cesti de ceai de radacina de obligeana servesc si ca vomitiv. Radacina de obligeana provoaca largirea bronhiilor și combate congestiile in zona pectorala. Ca atare, ea se foloseste terapeutic in combaterea tusei cronice și astmului.

Uleiul medicinal din rădăcină de obligeana poate fi aplicat si pe mucoasa nazala, iar extern, la masaje, in cazul perturbărilor *vata* si *kapha*. Masajele cu acest ulei sunt de folos in cazul contractiilor si durerilor musculare și confera o senzatia de prospetime.

Rădăcina de obligeana stimuleaza circulatia si hraneste tesutul muscular.

Nucșoară (cardamon)

Nucșoara este aromata, stimulativa, invioratoare si, de asemenea, atita „focul digestiei”.

Nucșoara este slab astringenta, dulce si putin iute. Ea trebuie folosita in cantitati foarte mici, presarata in ceai sau peste legume. Nucșoara intareste inima și plamanii. Ea invioreaza spiritul și are efect diuretic.

Reduce balonarile abdominale, calmeaza durerile, stimuleaza respiratia și o improspateaza, stimuleaza functiile cerebrale superioare.

Ulei de ricin

Aceasta substanta este un purgativ atat de puțin nociv, incat se poate administra si sugarilor (in acest caz, mama va inmuia degetul in ulei si-i va da copilului sa suga). In caz de constipatie rebela, se va lua o lingura de ulei de ricin cu o ceasca de ceai de ghimbir. Acest tonic elimina toxinele si atenuaza balonarile si constipatiile.

Ceaiul pregatit din rădăcină de ricin se utilizeaza in cazul perturbarilor *vata*, cum sunt: artrita, sciatica, durerile cronice de spate și crampele musculare.

Ceaiul are proprietati antireumatice, antiinflamatorii, combate congestiile si este eficace in tratamentul gutei.

Piper de Cayenne

Acest condiment este iute, fierbinte si se foloseste frecvent in bucatarie. El stimuleaza focul digestiei si este un bun aperitiv. Accelereaza circulatia, dilata vasele sanguine si are o actiune sudorifica. Piperul faciliteaza golirea intestinului si distruge viermii si paraziti. Reprezinta un mijloc eficace in raceli, tuse si congestii respiratorii. Piperul are efect de curatire a intestinului gros si a glandelor sudoripare. Intern, el poate fi administrat in capsule. Doua boabe luate de doua-trei ori pe zi ajuta la resorbtia hematoamelor.

Este adecvat in tratarea perturbarilor *vata* si *kapha*, dar nu si a celor *pitta*. Piperul face alimentele grele mai usoare, mai gustoase si mai usor digerabile. Se recomanda folosirea lui la preparate cu carne, linte.

Scortisoară

Acesta este un condiment cu proprietati excitante, antiseptice si invioratoare. Gustul sau este putin iute si astringent. Scortisoara este un mijloc bun pentru dezintoxicare, căci întărește tesuturile și le mărește capacitatea de functionare.

Scortisoara are si proprietati analgezice. Ea atenueaza perturbarile *vata* si *kapha* si poate fi folosita la imbolnavirile *pitta*, dacă se ia in cantitati mici. Daca se ia in cantitati mari, vor urma perturbari *pitta*.

Scortisoara stimuleaza *agni*, amelioreaza digestia si are un efect depurativ natural. Ea are si un efect sudorific. Este un mijloc bun in calmarea racelilor si a inflamatiilor.

Scortisoara, nucsoara, ghimbirul si cuisoarele se folosesc sub forma de ceai in caz de tuse si congestii si pentru accelerarea digestiei. Se recomanda folosirea in cantitati mici, in prize de un varf de cutit.

Cuisoare

Aceasta este o planta aromatica iute si uleioasa. Ca urmare, dupa consumul ei, vor aparea perturbari *pitta*. Cuisoarele sunt utile pentru a controla *vata* si *kapha*.

Măcinate, cuisoarele pot fi folosite ca adaos la fructe si legume. Din cuisoare măcinate se poate prepara si ceai. Dacă la ceaiul de ghimbir se adaugă un vîrf de cutit de cuisoare, se obtine un efect favorabil asupra umorilor *vata* si *kapha*.

Cuisoarele sunt un remediu calmant natural. Uleiul de cuisoare se foloseste pentru calmarea durerilor de dinti. In acest scop, se imbibă o bucatică de vată in ulei de cuisoare si se aplica pe locul dureros.

Cuisoarele au o actiune favorabilă asupra tusei, congestiilor respiratorii, răcelilor si sinuzitelor. Pentru a calma congestiile, se adaugă cîteva picături de ulei de cuisoare in apă clocotită si se inhalează vaporii. Astfel pot fi combătute congestiile cailor respiratorii superioare (nas, gat, trahee). Tusea uscată poate fi tratată prin mestecarea unei bucati de cuisor împreună cu zahăr candel. Zaharul candel se adaugă pentru a nu provoca a vreo dereglare *pitta*, căci cuisoarele sunt iuti si produc senzația de arsură pe limbă.

Coriandru

Există două feluri de coriandru: planta propriu-zisa, numita cilantro și sămînța uscată, numită coriandru. Coriandrul este un mijloc aromatic, excitant, care stimulează digestia si posedă si proprietăți răcoritoare. Este un mijloc natural de stimulare a fluxului urinar si poate fi luat atunci cînd la urinare apare senzatia de usturime, din cauza nisipului sau pietrelor in căile urinare. In acest scop,boabele de coriandru se pun intr-o strecurătoare, se toarna apă clocotita și se lasă un scurt timp să „traga”. Acest ceai face urina alcalină, fapt util in prevenirea unor calculi urinari, dar contraindicat in infectiile urinare. El este de asemenea util în caz de balonări, deranjamente de digestie, greață si vomă.

Sucul proaspăt de coriandru are proprietati *anti-pitta* si se folosește in cazul eczemelor, urticariilor și dermatitelor. Terciul de plantă se aplică direct pe piele si calmează usturimea. Acest mijloc permite si epurarea sangelui.

Chimion

Această plantă medicinală este aromata, iute si puțin amara. Ea stimulează digestia și imbunătătește gustul mancarii. In acelasi timp, ea facilitează secretia sucului gastric.

Chimionul prajit și macinat este util in cazul bolilor intestinale cum sunt diareea sau enterita. In acest caz, se ia un varf de cutit de chimion impreuna cu lapte batut.

Chimionul alina durerile si crampele abdominale. Este un remediu foarte util in imbolnavirile *pitta* si *kapha*.

Seminte de in

Semintele de in au un efect purgativ si decongestionant. Dacă se bea seara o cească de ceai de in, dimineata scaunul va fi fără probleme. Acest remediu favorizează si eliminarea toxinelor prin scaun si ajută in cazul problemelor cum sunt: constipația, balonările și durerile abdominale.

Semințele de întăresc rezistenta corpului la efort si aduc ameliorare în cazuri de astm si de tuse cronică.

Usturoi

Această plantă medicinala contine uleiuri volatile si este aromata, fierbinte, amara" si iute. In stările provenite din dereglările *vata*, usturoiul aduce ameliorare si calmează balonările. El facilitează digestia, absorbția elementelor nutritive din intestin și are efecte de „întinerire".

Mulți oameni cu preocupări spirituale afirmă că usturoiul „mănâncă *rajas*”, adică împiedică dezvoltarea spirituală, și, ca atare, nu este recomandabil oamenilor ce au ales această cale. Usturoiul accentuează energia sexuală și nu se recomandă celor care practică abținerea sexuală.

Făcînd abstracție de contraindicațiile spirituale, usturoiul este foarte util în cazul perturbărilor *vatta*. Datorită efectului de căldură pe care îl provoacă, usturoiul este util în timpul toamnei și iernii, căci calmează durerile în încheieturi și tonifică organismul în fața racelilor. Ca urmare a proprietăților sale - iute și fierbinte - usturoiul nu este recomandat oamenilor cu constituție *pitta* și nici celor cu tensiune arterială foarte scăzută.

Usturoiul are proprietăți antireumatice și poate fi folosit și în cazul tusei uscate sau a congestiilor. Este un remediu în cazul durerilor de cap produse de sinuzite și în cazul durerilor de urechi; în aceste situații, se picură trei-patru picături de ulei de usturoi în ureche sau se umple urechea cu ulei seara și se închide cu un tampon de vată. Până dimineța durerea dispare.

Usturoiul aduce ameliorare în durerile de dinți și în gingivite. Dinții și gingiile sensibile se pot masa cu ulei de usturoi.

Usturoiul proaspăt poate fi folosit la gatitul mâncărilor. Măncarea devine mai gustoasă, mai ușor digerabilă și excită *agni*. Usturoiul proaspăt are însușiri *anti-vata* și *anti-kapha*.

Ghee

Ghee este un produs obținut din iaurt nesarat. Este un excelent aperitiv, care stimulează *agni* și accentuează gustul mîncării. Avînd în vedere că *ghee* contribuie la producerea sucului gastric, este de ajutor în procesul de digestie. *Ghee* permite dezvoltarea inteligenței, a capacității de înțelegere și a memoriei. Amestecat cu lapte cald, ajută la înlăturarea constipației.

Ghee se folosește împreună cu diferite plante medicinale, ceea ce contribuie la penetrarea mai ușoară a substanțelor active cu efecte tămăduitoare în țesuturi. Ca remediu ayurvedic, *ghee* se folosește frecvent în amestec cu lemn dulce, obligeană și kola.

Ghee ajută în caz de febră cronică, anemie și boli ale sîngelui și este util în cazul intoxicațiilor. Nu provoacă creșterea colesterolului. Are acțiune anti -*vata*, anti - *pitta* și *anti-kapha* și, ca atare, este folosit în reechilibrarea umorilor.

Ghee contribuie la cicatrizarea rănilor și are efect calmant în cazul gastritelor, ulcerelor de stomac și al colitelor. El are o influență favorabilă asupra ochilor, nasului și pielii.

Ghimbir

Această plantă medicinală aromatică se folosește atât în stare proaspătă, cît și uscată. În ambele forme este un excitant și un calmant pentru dureri abdominale. Ghimbirul proaspăt conține mai multă apă și are o acțiune mai blîndă, iar ghimbirul macinat are un efect mai puternic. Ceaiul din ghimbr proaspăt se recomandă oamenilor cu constituție *vata* și *pitta*. Ghimbirul uscat, care este foarte concentrat și tare, se potrivește oamenilor de tip *kapha*.

Ghimbirul este sudorific, stimulează *agni*, neutralizează toxinele, accelerează procesele de digestie și absorbția hranei din intestine.

Ghimbirul are o acțiune calmantă în inflamațiile gâtului, răcelile simple, congestii respiratorii și sinuzite. Din rădăcina măcinată de ghimbir și *apa caldă* se obține un ceai care se poate bea cu miere.

Pentru a amplifica *agni*, se macină ghimbir proaspăt cu puțin usturoi. Un bun stimulent al apetitului este și un varf de cutit de sare cu o jumătate de linguriță de ghimbir proaspăt măcinat.

Ghimbirul reprezintă unul dintre cele mai bune remedii în problemele *kapha* cum sunt: tusea, guturaiul și inflamația din gât. În cazul durerilor de cap, se face o pasta dintr-o jumătate de linguriță de ghimbir cu apă, care se încălzește și se aplică pe frunte. Pasta provoacă o ușoară senzație de arsură, fără a ataca pielea, și alina durerea de cap.

Ghimbirul se folosește și la pregătirea bucatelor și este deosebit de util în anotimpul rece, căci face mîncăturile mai „ușoare” și mai bine digerabile. Ghimbirul ajută la curățirea intestinului și stimulează scaunul.

Ghimbirul poate fi folosit și extern, sub formă de prîșnițe, pe încheieturi. El permite eliberarea energiilor stagnante, stimulează circulația sîngelui și calmează durerile.

În cazul durerilor musculare, se recomandă o baie de ghimbir. Se pune ghimbir macinat într-un saculeț de pânză care se fixează pe robinet în așa fel încât apa să curgă peste planta. Baia cu apă de ghimbir calmează durerile și are o acțiune învioratoare și deconectantă.

Varza de apă (*Hydrocotyle asiatica*)

Frunza acestei plante este asemănătoare celor două jumătăți ale creierului mare. Este un mijloc util în

dezvoltarea memoriei și inteligenței. Este un stimulent pentru creier, mărindu-i capacitatea de înțelegere și receptivitate. În sanscrită, această plantă se numește Brahmi (*Brahma* - „conștiința cosmică”). Varza de apă diminuează efectele stresului și liniștește spiritul. Această plantă stimulează fluxul energetic dintre jumătatea dreaptă și cea stângă a creierului. Ea permite degajarea acumularilor toxice și se folosește în cazul îmbolnăvirilor sinusurilor.

Pentru a face uz de capacitatea ei de eliminare a sputei, varza se folosește sub formă de pulberi; se amestecă un sfert de linguriță de miere cu câteva foi de varză și se ia dimineața și seara.

Acțiunea principală a verzei de apă se referă la spirit și Conștiința Supremă. O ceașcă de ceai de varza băută înainte de culcare asigură un somn profund și o stare de înviorare la trezire.

Miere

Mierea produce căldură în organism; ca urmare, ea diminuează *vata* și *kapha*. Gustul său este dulce și slab astringent. Mierea se recomandă în tratamentul tumorilor interne și externe. Ca și *ghee*, mierea are proprietatea de a transporta agenții activi ai plantelor medicinale spre țesuturile vizate.

Mierea este un mijloc excelent pentru epurarea sîngelui și are o influență favorabilă asupra ochilor și dinților. Calmează durerile, tusea și congestiile. Aplicată extern, pe rani, mierea are un efect cicatrizant.

Luată cu apă, mierea mărește rezistența organismului la efort și contribuie la spălarea rinichilor. Consumată cu măsură, mierea poate reduce țesuturile adipoase. Mierea nu se fierbe, căci procesul fierberii îi modifică însușirile, astfel că s-ar pierde receptivitatea corpului față de ea. Mierea caldă poate încălca traiectul intestinal și permite formarea toxinelor.

Lemn dulce (*Glycyrrhiza echinata*)

Această plantă este dulce și ușor astringentă. Ea este un mijloc natural de eliminare a toxinelor. Lemnul dulce curăță gura și ajută la eliminarea sputei. Prin mestecarea lemnului dulce, se curăță gingiile și dinții și se împiedică degradarea danturii.

Lemnul dulce are și un efect bactericid. El poate fi utilizat în caz de tuse, răceală și congestii, căci ajută expectorația. În acest scop, se folosește sub formă de ceai.

Lemnul dulce este și vomitiv. Două-trei pahare de ceai concentrat de lemn dulce provoacă greață și vomă, ceea ce permite eliminarea substanțelor nesuportate de stomac.

Lemnul dulce este foarte folositor în cazul inflamațiilor mucoasei stomacului (gastrite, ulcer, chiar tumori). În tratamentul acestor boli, se ia o linguriță de lemn dulce măcinat la o ceașcă de ceai.

Se poate prepara de asemenea și ulei medicinal de lemn dulce, care se folosește în diabet, bronșite, răceală și accese repetate de astm. Amestecul de lemn dulce și *ghee* poate fi folosit extern pentru vindecarea plăgilor. Plăgile infectate și cu cicatrizare lentă se pot vindeca prin aplicarea externă a pastei din lemn dulce și *ghee* (o jumătate de linguriță zilnic).

Lemnul dulce este eficient în inflamațiile vezicii biliare și calmează inflamațiile mucoasei stomacului. Luat după masă, ceaiul de lemn dulce stimulează digestia și combate constipația.

Muștar

Mustarul este iute, fierbinte, penetrant și uleios. Mustarul stimulează *agni* și neutralizează toxinele. Mustarul se va folosi cu prudență, deoarece poate provoca perturbări *pitta*.

Mustarul este analgezic și calmează durerile musculare. El este și calmant pentru dureri abdominale și ajută la combaterea congestiilor respiratorii. Boabele de mustar măcinate, amestecate cu apă, pot fi folosite ca prîsnită. Acestea nu trebuie să atingă pielea, căci ar forma bășicute. Terciul de mustar se învelește într-o țesătură din fibre naturale, care se aplică apoi pe piele pentru a calma durerile la încheieturi sau piept, pentru vindecarea răcelilor.

Mustarul poate fi folosit la gătit. Se încălzește puțin ulei de susan în tigaie, se adaugă două prize de semințe de mustar și se prăjesc cu usturoi, ceapă și legume. Preparate astfel, legumele devin ușor digerabile.

Mustarul poate fi folosit în tulburări de digestie, balonari abdominale și stări proaste datorate unei digestii defectuoase.

Muscat

Nuca de muscat este aromată și excitantă. Ea se folosește pentru a îmbunătăți gustul ceaiului și al laptelui. Luată în lapte, nuca de muscat servește drept tonic pentru creier și inimă. Ea se folosește și în combaterea impotenței sexuale. Muscatul este de asemenea eficient în tratamentul incontinenței urinare și pentru ameliorarea stării de slăbiciune generală, diareei, balonărilor, calmarea durerii difuze a abdomenului, pierderea apetitului și pentru ameliorarea bolilor de ficat și splină.

Nuca de muscat este un remediu calmant, induce un somn natural, deci ajută la combaterea insomniei. Având în vedere că are o eficacitate mare, se recomandă să fie administrată în cantități mici - o priză între degete - și numai de către adulți. Este un remediu foarte util pentru oamenii de tip *vata* și *kapha*. Oamenii cu constituție *pitta* pot folosi nuca de muscat doar cu prudență, în cantități reduse.

Ceapa

Ceapa este iute și aromată. Are un efect de încălzire. Vaporii ei conțin amoniac, irită ochii și provoacă astfel curgerea nasului și a lacrimilor. Ceapa excita simturile, deci, dacă cineva se simte slab și ametit, inspirația vaporilor dintr-o ceapa spartă va fi de folos.

Ceapa facilitează digestia și excita sexual. Este un nutriment al *rajas* și, ca atare, nu se recomandă celor ce practică abținerea sexuală ca disciplină spirituală.

Ceapa fiartă este dulce și mai puțin iute. Aplicată sub formă de terci pe un furuncul, contribuie la coacerea acestuia. Febra mare și crampele abdominale pot fi combătute prin aplicarea unei cepe crude tocate, învelită într-o pânză, pe frunte, respectiv pe abdomen.

În cazul unor accese de epilepsie acute, se poate folosi ceapa pentru a fi inspirată pe nas. Ceapa servește de asemenea pentru scăderea nivelului de colesterol din sânge și este un bun tonic pentru inimă.

Ceapa provoacă încetinirea pulsului. O jumătate de ceașcă de zeamă proaspătă de ceapă, amestecată cu două lingurițe de miere, ajută în caz de tuse, astm, crampe, greață și senzație de vomă. Acest mijloc servește și drept vermifug.

Piper negru

Piperul negru este un condiment fierbinte și iute și un stimulent pentru *agni*. Piperul favorizează secreția umorilor digestive și îmbunătățește gustul mâncărilor. Folosind piper, se ameliorează starea în cazul constipației, hemoroidelor care nu sangerează, balonarilor și lipsei de poftă de mâncare. Pentru combaterea viermilor din intestinul gros se ia un amestec din acest condiment și miere.

Piperul negru are și însușiri decongestive. În caz de urticarie, se amestecă un varf de cutit de piper cu *ghee*, care se aplică local. Piperul negru este fierbinte și iute, dar, amestecat cu *ghee*, el poate fi utilizat în bolile *pitta*, cum sunt dermatita și urticaria.

Sare

Majoritatea oamenilor folosesc sarea pentru a îmbunătăți gustul mâncărilor, dar ea are și proprietăți medicinale. Având în vedere că sarea cuprinde elementele apă și foc, ea provoacă dereglări *pitta* și *kapha*, deci ar trebui să se folosească în cantități mici la prepararea mâncărilor.

Sarea ajută în cazul balonărilor și umflării abdomenului. Ea curăță gura, favorizează eliberarea secrețiilor tractului digestiv și ușurează digestia. Se poate folosi în cazul umflăturilor externe. În acest scop, se încălzește sarea într-o tigaie, se introduce într-un saculeț și se aplică pe umflătură. Sarea este un mijloc natural de combatere a durerii și se poate folosi pentru aplicații externe. Nu se recomandă acest procedeu în cazul abceselor dentare sau al altor rani infectate.

Sarea favorizează drenarea lichidelor: pentru a curăța *kapha* și a trata infundarea nasului, se introduc în nas câteva picături de soluție concentrată de sare sau se fac spălături ale narilor cu o soluție sărată.

Șofran

Această plantă medicinală aromată, folosită drept condiment, este un mijloc excitant și prezintă multe însușiri utile. Șofranul este amar, puțin iute și servește ca mijloc pentru epurarea sangelui, ca tonic al tubului digestiv și ca antiinflamator. În afecțiuni ale căilor respiratorii (tuse, astm), șofranul acționează ca un calmant. El mai prezintă proprietăți antireumatice și antibacteriene.

Mâncărurile bogate în proteine pot fi condimentate cu șofran pentru a le face mai ușor digerabile și a preveni balonarile. Este și un remediu eficace în menținerea florei fiziologice din intestinul gros.

Șofranul poate servi, sub formă de gargară, în cazul inflamării amigdalelor și congestiilor gâtului; în acest scop, se amestecă un vîrf de linguriță de șofran într-un pahar de apă fierbinte.

Șofranul are proprietăți antiinflamatorii. În cazul ranilor ușoare, contuziilor sau al umflăturilor traumatiche, se poate aplica local un terci de șofran. Se adaugă la o jumătate de linguriță de șofran, un varf de cutit de sare și se aplică această pasta pe locul bolnav, durerea, umflătură dispărînd apoi rapid.

Șofranul este util și în tratamentul diabetului. Consumat cu măsură după fiecare masă, ajută la restabilirea nivelului normal de zahăr în sânge.

Ștevie

Această plantă medicinală este mult apreciată în terapia americană și engleza cu plante. Stevia are proprietati *anti-pitta*, curăță sangele, este purgativă și combate inflamațiile. De aceea, stevia se folosește în cazul inflamațiilor reumatice în calmarea durerilor, sensibilității și înrosirii pielii. Ceaiul este eficient în caz de dermatită, hemoroizi cu sange, eczemele inflamate pe ceafă, spate și la subsuori.

Datorită proprietăților sale antitoxice, stevia curăță sangele și are un efect calmant atunci când apare un dezechilibru *pitta*. Rădăcina de ștevie își găsește utilizarea în cazul tumorilor, infecțiilor de piele și al plăgilor care se cicatrizează greu.

Laptele

Laptele este o băutură divină, un adevărat nectar pentru organismul uman. Din cele mai vechi timpuri, vaca este venerată în India ca „mama sfântă”. Conform legilor religioase ale hindușilor, protejarea vacii este o îndatorire sfântă.

Vaca simbolizează pământul. În povești de câte ori apare un dezechilibru între bine și rău pământul se înfațisează în fața susținătorului Universului, Vishnu, sub forma unei vaci și îi cere ajutor pentru a restabili energiile. Pământul simbolizează corpul omenesc. Ori de câte ori apar dizarmonii în corp, apare susținătorul Universului, Vishnu, cel care se odihnește pașnic pe șarpele lui, într-o mare de lapte. Vishnu, odihnindu-se în marea de lapte, sugerează, la nivelul simbolic puterea de conservare a laptelui. Laptele acționează ca un principiu de conservare a organismului. Secretul creșterii spirituale extraordinare a vechii Indii a stat în laptele de vacă, o componentă principală a modului de alimentație. Produsele din lapte, iaurtul, brânza, smântâna, untul etc. sunt alimente *sattva*.

Chiar și astăzi, 75% din dulciurile care se vând în magazinele din India sunt preparate cu produse din lapte.

Calciul, vitaminele și proteinele sunt conținute din belșug în laptele proaspăt, integral. Această combinație de vitamine, calciu și proteine face ca laptele să fie un aliment și un medicament valoros. Laptele integral proaspăt este un aliment deosebit de echilibrat, care, care conține tot ce este necesar pentru creștere și dezvoltare.

Laptele este unul dintre cele șase elixiri. Puterea sa energizantă apare, conform cunoștințelor medicale, chiar din momentul în care începe să fie băut.

Laptele da putere vitală - *ojas* - și o viață lungă. Datorită capacității sale de menținere a vieții și datorită puterilor sale de vindecare, laptele a fost recomandat și savurat dintotdeauna.

Nu numai oamenii, ci și animalele se bucură de calitățile laptelui. Că sunt ierbivore sau carnivore - prima hrană a mamiferelor este laptele. Chiar și reptilele și amfibiele pot fi hrănite cu lapte atunci când nu mai pot procura nici o altă hrană.

Laptele reprezintă, alături de hrană și medicamente, mijlocul ideal de întărire a organismului copiilor a căror creștere s-a întrerupt. Chiar și luptătorii indieni apreciază puterea miraculoasă a laptelui. Laptele nu îngrasă, ci dă putere și rezistență, păstrează corpul în formă și conferă pielii un luciu sănătos și proaspăt.

Din totdeauna omul s-a întrebat cum să rămână sănătos și cum poate trăi mult timp. A descoperit laptele care, folosit corect, menține corpul în bună formă. Iaurtul este secretul longevității tribului Hunsu, a căror speranță de viață îndelungată este renumită: ei se pot bucura până spre 80 de ani de toate bucuriile vieții de familie.

Branza, untul, iaurtul, smântana și nenumăratele variante de dulciuri ce pot fi preparate din lapte, ca de exemplu *khir* și *halva*, ocupă un loc de frunte într-o alimentație sănătoasă.

Laptele este considerat un mijloc natural de tratament pentru bolnavii incurabili. Un exemplu celebru îl reprezintă Rockefeller. El pierduse orice putere de digestie și de asimilare și era considerat un caz fără speranță; chiar cele mai noi medicamente nu l-au ajutat. Sub supravegherea unui vindecător naturist a urmat o cură cu lapte care, în cele din urmă, l-a vindecat în totalitate și l-a ajutat să trăiască o viață lungă.

În *Upanishade*, una dintre cărțile sfinte ale hindusilor, laptele, untul și *ghee* sunt numite *tejas*, care în traducere înseamnă „lumina”, „rază”, „strălucire” sau „foc”.

Laptele are minunata calitate de a influența atât corpul, cât și spiritul. Laptele integral proaspăt este un aliment *sattva* prin excelență, care conferă corpului putere internă și externă, corporală și spirituală.

Îmbătrânirea prematură poate fi vindecată în mod simplu dacă laptele va constitui, o anumită perioadă de timp, alimentul exclusiv, ajutând astfel corpul să se regenereze de la sine. Dar nu numai în îmbătrâniri premature, ci și în cazul varstnicilor laptele poate constitui alimentul care să îi ferească de inconveniente care vin odată cu vârsta. Se cunosc cazurile unor oameni de optzeci de ani care sufereau de guta, constipație cronică sau lipsă de poftă de mâncare și care s-au vindecat cu lapte, folosindu-l ca aliment principal.

Folosirea regulată a laptelui activează și revigorează organismul îmbătrânit și obosit.

Una din cauzele principale ale îmbătrânirii premature o reprezintă depunerile pe peretii intestinelor, care împiedică procesul normal de asimilare. Organele corpului care nu sunt alimentate cu substanțe hrănitoare îmbătrânesc mai repede. Aceasta se întâmplă atunci când alimentele digerate nu pot fi asimilate în condiții optime. Prin înlăturarea acestor reziduuri ale procesului de digestie din peretii intestinelor, se ușurează

aportul de substanțe hrănitoare în organism, fapt care încetinește problemele legate de îmbătrânirea prematură.

Laptele curăță întregul tract digestiv. El acționează ca un detoxifiant, înlătură reziduurile din stomac și intestine și duce în sange substanțe hrănitoare gata digerate și transformate.

Calciul este important pentru sănătatea dinților care au rolul de a mesteca temeinic mancarea. Natura bazică a laptelui ajută procesul de predigestie din stomac și curăță intestinele în care are loc procesul de asimilare. Un sistem digestiv care funcționează normal și care este sănătos va întreține și un sistem circulator perfect funcțional, ceea ce are o influență benefică asupra sistemului nervos.

În *Gita*, cartea sfântă a hindusilor, stă scris că mâncărurile *sattva* garantează o viață lungă, plină de vitalitate până la ultima suflare. Mâncărurile *sattva* sunt acelea în care hrana conține substanțe hrănitoare ușor digerabile. Laptele integral proaspăt corespunde în totalitate acestei cerințe. Sucurile de fructe proaspete, care sunt de asemenea *sattva*, laptele și mierea sunt alimente care conțin substanțe hrănitoare valoroase.

Laptele ca mijloc de vindecare

În vechea Indie, medicii atribuiau laptelui o putere mare de vindecare. Laptele de mama este o băutură care acționează miraculos asupra organismului nou-născuților, iar laptele proaspăt de vacă este un aliment foarte valoros.

Organismul uman este prin natura sa un sistem autonom. Aceasta înseamnă că, plecând de la premise naturale, el are puterea de a se vindeca singur. Laptele proaspăt integral activează puterea de vindecare proprie corpului și, prin aceasta, procesul interior de vindecare.

Laptele activează sistemul sanguin și ajută formarea de globule albe și roșii, care accelerează procesele de vindecare. Cauza multor boli de inimă este circulația deficitară a sangelui, care apare prin îngustarea arterelor și venelor.

Laptele este singurul aliment care conține 101 substanțe chimice și enzime. Albumina din lapte este calitativ superioară celei din ouă și carne. Componentele albuminei din lapte sunt lactoglobulina, caseina etc. Folosirea laptelui în mod regulat da organismului suficientă albumină pentru a fi înglobată în țesuturi. Albumina din lapte conține aminoacizi necesari bunei funcționări a creierului și a sistemului nervos.

După cum s-a menționat anterior, folosit ca medicament, laptele trebuie băut pur, fără alte adaosuri, altfel el servește doar ca întăritor sau ca agent de curățire a corpului.

Laptele conține amidon ușor solubil, sub formă de lactoză. Acest îndulcitor natural se găsește numai în cantități mici, fapt pentru care laptelui i se pot adăuga alți îndulcitori, cum ar fi mierea sau curmalele. Lactoza produce căldură, este solubilă, ușor digerabilă și conferă putere și vitalitate.

De cum părăsește stomacul, laptele activează intestinele, le eliberează de substanțe toxice și de depunerile de pe pereți. Prin aceasta pofta de mâncare și focul digestiei sunt activate.

Conținutul de grăsimi din lapte este de aproximativ 4%. Grăsimile din lapte sunt ușor digerabile și pot fi bine absorbite de organism, ele livrând căldura și energie. Conform unor scrieri medicinale hinduse vechi, laptele conferă energie, pe care organismul o poate valorifica imediat. Grăsimea înlocuiește imediat energia consumată și reconstruiește țesuturile și fibrele folosite.

Vitaminele din lapte se găsesc în proporții echilibrate. Vitaminele A și D se găsesc în grăsime, deci și în unt.

Substanțele minerale și sărurile au o funcție importantă în organismul uman. Unele dintre ele ajută la formarea oaselor, altele la formarea țesuturilor și a fibrelor. Unul dintre mineralele importante este calciul. El are un rol important în funcționarea creierului și este necesar pentru transmiterea impulsurilor nervoase. O sută de grame de lapte de vacă conțin cam 1,2 grame calciu. O jumătate de litru de lapte acoperă necesarul minim zilnic de calciu. Laptele mai conține fosfor și fier. Ambele au un rol important pentru sange și vedere. Alte minerale din lapte sunt plumbul, titanul, zincul, cromul, staniul, cuprul etc. Laptele de mama conține chiar urme de argint. Conținutul de apă din lapte ajută la valorificarea fierului, iodului etc.

În procesele de intoxicație a corpului, laptele neutralizează efectele nocive și întărește glandele. Substanțele minerale și cele care activează sucurile care se găsesc în lapte ajută la formarea factorilor de apărare a organismului contra bacilului tuberculozei și a bacilului leprei. De asemenea, prin efectul sau diuretic, laptele curăță rinichii și tractul urinar.

Laptele este racoritor, ușor, uleios, este mediu gras, *sattva*, hrănitor și are un efect de coagulare. Cel mai valoros este laptele proaspăt muls, cât este cald. În general, laptele înlătură balonarile, dă vitalitate, vindeca anemia și hepatita, participă la formarea țesutului muscular și vindeca bolile stomacului. Laptele fortifică *ojas*, strălucirea sanatoasă a pielii. El reduce bila (*pitta*) excedentară, înlătură senzația de arsură a palmelor, picioarelor și ochilor și, în general, de pe întregul corp, curăță sângele, activează focul digestiei, înlătură extenuarea și acționează ca un tonic. De aceea, laptele este un aliment ideal pentru oamenii bolnavi, căci oferă sănătate și viață lungă.

Laptele este nectar pentru gânditori și pentru oamenii care depun munca fizică, pentru cei infomețați și pentru cei extenuați sexual.

Cu cât laptele se fierbe mai mult, cu atât mai concentrat este conținutul său de substanțe hrănitoare. Dezavantajul constă în faptul că este mai greu digerabil.

Cel mai valoros este laptele unei vaci care a fatat de curând. Laptele oii trebuie băut însă abia la 21 de zile de la fătare, pentru că altfel este greu și duce la formarea de mucozități. După o perioadă de trei până la patru luni, laptele redevine greu și poate provoca arsuri. Laptele de vacă este din a 21-a zi până în luna a patra de după fătare foarte gustos și bun, uleios și hrănitor. Favorizează activitățile mentale, inițiativa și capacitatea de percepție a spiritului.

În știința ayurvedică, vacile sunt clasificate după culoarea pielii și după regiunea din care provin, iar diferitele calități ale laptelui sînt descrise pe larg. La fel sunt descrise și diversele calități și deosebiri ale laptelui de bivoliță de apă, oaie, iapă, capră și cămilă.

Laptele vacilor cu pete brune sau roșii vindecă bolile provocate de dereglările bilei (*pitta*).

Laptele vacilor galbene este expectorant.

Laptele unei vaci careia i-a murit vitelul produce limfă și gaze și irită bila.

Laptele unei vaci care nu-și mai alăptează vitelul după patru luni este bogat și fortifiant, dar greu digerabil.

Laptele unei vaci tinere este un adevărat elixir și vindecă boli provocate de dereglările aerului, bilei și limfei (*vata, pitta și kapha*).

Laptele vacilor batrane sau gestante provoacă uscăciune și face rău gîtului. La trei ore după muls, laptele pastrat nefiert devine greu digerabil și produce balonari, limfă și bilă.

Laptele fierbinte vindecă boli produse de limfă și bila (*kapha* și *pitta*).

Laptele rece da putere dar produce limfă (*kapha*), este greu digerabil și chiar ușor constipant.

Laptele de capră este ușor digerabil. Conținutul de zahăr și grăsimi este mai mic decît în laptele de vacă. Laptele de capră vindecă boli de rinichi și de vezică urinară, mai ales acelea în care urina se colorează în galben închis sau roșu. În caz de febră, foc de digestie slab, tuse, răceli, tuberculoză, poate fi utilizat ca medicament laptele de capră.

Laptele de oaie are gust sărat, iar conținutul de grăsime este mic. Și el vindecă bolile urinare și ale vezicii urinare. El are și efect afrodisiac.

Laptele de cămilă este acru și nu poate fi păstrat nefiert. El vindecă tuberculoza, pneumoniile, bolile de piele și vezică urinară, precum și afecțiunile provocate de limfă.

Laptele de elefant este greu digerabil și uleios, dar deosebit de fortifiant. El mărește, atunci cînd este băut regulat mai mult timp, sensibilitatea și puterea de percepție. El conferă puterea de a întîrzia ejacularea în timpul actului sexual. Folosit extern, poate vindecă boli de ochi.

Laptele de măgărita este racoritor, ușor și uleios. Are efect în vindecarea de febră, sifilis, inflamațiile pleurei și toate bolile localizate în regiunea pieptului.

Laptele de iapă este ideal împotriva bolilor psihice, schizofreniei, mai ales dacă boala este provocată de căldura prea mare. El ajută și împotriva isteriei,

Boli care pot fi vindecate cu lapte

Bolile nu sunt provocate numai de focare de infecție sau de virusuri. Acumularea de toxice în organism, un mod de viață neregulat, care contravine legilor naturii, o alimentație gresită, ingerarea de alimente alterate, gânduri negative, o atmosferă nesănătoasă de viață, continua reținere de la necesități și dorințe, lipsa de mișcare și altele asemenea sunt unele dintre motivele care slăbesc organismul în fața bolilor.

Corpul nostru este un sistem autosincron și de îndată ce procesele chimice din organism sunt tulburate, corpul trebuie purificat într-un fel oarecare. Necesitatea de curățire se manifestă prin boala. Constipația și o digestie slabă sunt cauze principale ale bolilor. Guta, astmul, obezitatea, nervozitatea, bolile rinichilor și ale vezicii urinare, impotenta, un foc slab al digestiei, tuberculoza, diverse boli ale femeilor, paralizia, bolile copilariei, anemia, senilitatea, pielea lipsită de strălucire, cutata și moale, stările de agitație, frica, tusea și răcelile pot fi vindecate cu lapte.

Laptele ajută în general în nevroze, stări depresive, dureri de cap, insomnie, nervozitate, umflarea mainilor și picioarelor.

Laptele vindecă bolile stomacului, ulcerul gastric și duodenal, hiperaciditatea, lipsa de energie, constipația, diabetul, inflamațiile rinichilor, lipsa de vitalitate, de putere de percepție, dereglările de menstruație de orice natură, diferite boli de piele, inclusiv lepra, acneea, furunculele, pielea cutată sau aspră, căderea părului.

Multe dintre aceste boli pot fi înlăturate printr-o cura de dezintoxicare cu lapte. Pentru oamenii slabi, aceasta cura nu este indicată, ca și pentru aceia care suferă de o boala venerică, pentru bătrâni, pentru cei cu boli cronice și mai ales pentru cei proaspăt operați, la care cura de lapte trebuie amânată macar cinci săptămâni.

Medicina ayurvedică recomandă cura de lapte în următoarele boli: toate tipurile de gaze, hiperaciditate, boli ale stomacului, febră, senzații de arsură, constipație cronică, tuse, astm, gută, abcese, boli ale vezicii, dureri de cap, isterie și dizenteria amibiană.

Cine nu poate avea lapte integral, proaspăt, direct de la vacă, trebuie să se multumească doar cu laptele conservat. Adăugarea unei prize de piper negru proaspăt macinat conduce la înlăturarea unora din inconvenientele laptelui conservat, căci piperul negru da laptelui prospețime.

Iaurtul

Iaurtul este rece și acru. El conține albumină, calciu și multă vitamina B. Iaurtul este mai ușor digerabil decât laptele integral proaspăt. El conține bacterii valoroase care ajută intestinul să asimileze substanțele hrănitoare. Iaurtul proaspăt preparat în casă conține majoritatea substanțelor hrănitoare necesare corpului. El ar trebui să fie un aliment de bază al dietei din timpul verii. Iaurtul preparat din lapte integral are o valoare nutritivă ridicată și furnizează cea mai pură energie. Chiar și iaurtul preparat în casă din lapte pasteurizat este de preferat celui cumpărat din magazin care, în cea mai mare parte este vechi, făcut din lapte degresat sau din lapte încheagat chimic.

Iaurtul poate fi mâncat pur, fără alte adăsurii sau poate fi baza unor salate de fructe sau *raitas*. Folosind acest aliment, se pot prepara și băuturi delicioase și dulciuri.

Vinul

Vinul, baut cu cumpătare, are numeroase calități: „Vinul nou e de obicei greu și irită canalele corpului. Vinul stimulează, ajută digestia, e ușor și dă poftă de mâncare. Plăcut la gust, el bine dispune, întărește și învioră, eliberează de teamă și de griji, dă curaj, virilitate, vitalitate și corpolență, stimulează spiritul și conferă mulțumire sufletească”. Dacă e baut cum trebuie, vinul acționează precum nectarul. Dacă, însă, e baut fără măsură, face rău. „Vinul rău”, cum e numit în scrierile ayurvedice, dăunează ficatului și altor organe și acționează ca o otrăvă; sub influența lui, oamenii devin inconstienți, încep să se exprime confuz, își pierd principiile morale și prețuirea semenilor.

MIJLOACE CURATIVE NECONVENȚIONALE

Alături de folosirea în scopuri medicinale a plantelor, Ayurveda mai valorifică și proprietățile curative ale metalelor, pietrelor prețioase și semiprețioase. Potrivit doctrinei Ayurveda, energia spiritului atotcuprinzător se află în toate lucrurile. Toate formele de materie reprezintă numai manifestarea exterioară a acestei energii atotcuprinzătoare, care este esența materiei.

În cazul folosirii necalificate, metalele pot dezvolta o acțiune nocivă. Ele trebuie deci folosite numai sub supravegherea unui medic calificat.

Metalele, pietrele și pietrele prețioase reprezintă manifestarea exterioară a anumitor forme de energie.

Aceste materiale cuprind energie *prana*, ce poate fi folosită în scopuri curative. Bătrânii înțelepți ai Indiei au descoperit efectele energetice curative prin intermediul meditației.

Prin folosirea pietrelor prețioase și a metalelor, se pot contracara efectele dăunătoare pentru corp, spirit și conștiință.

Dacă pietrele prețioase vin în contact cu pielea, ele exercită o influență electromagnetică asupra celulelor și țesuturilor profunde. Pericolul dereglării funcției ficatului poate fi evitat, de exemplu, prin purtarea unei brățări dintr-un aliaj de plumb și argint.

Sănătatea corporală depinde atât de influențele cosmice, cât și de starea spiritului și conștiinței fiecărui om. Așa cum o casă poate fi protejată printr-un paratrăznet din metal, corpul uman poate fi protejat de efectele nocive ale radiațiilor și turbulențelor electrice din atmosferă prin folosirea metalelor și pietrelor prețioase.

Terapia cu metale

Metalele pure radiaza o lumină astrală care dezvoltă o puternică acțiune de contracarare a influenței negative a planetelor.

Toate metalele prezintă proprietăți curative puternice. Metalele grele, ca mercurul, aurul, argintul, cuprul, fierul și plumbul, se folosesc în scopuri curative. Dar metalele pot conține impurități care pot exercita o influență nocivă asupra organelor interne. Din această cauză învățătura ayurvedică prescrie metode speciale de purificare a metalelor. Metalul respectiv se încălzește și apoi se tratează cu ulei, urină de vacă, lapte, ghee, lapte batut sau terci fermentat de cereale. Aceste metode determină o pregătire a efectelor mai profundă decât procedeele chimice, ceea ce permite ca acțiunea fiecărui metal asupra „tesutului corpului” să se desfășoare fără efecte secundare toxice. Mai jos se descrie acțiunea curativă a unora dintre metale.

Cuprul

Are o acțiune benefică atunci când se dezvoltă un exces de *kapha* și de țesuturi adipoase. Este un tonic bun pentru ficat, splină și sistemul limfatic; este deosebit de util oamenilor cu tendința de îngrăsare, retenție de lichide sau blocaje limfatice. Cuprul este util și în tratamentul anemiei.

Pentru tratarea obezității, dereglărilor ficatului și splinei, într-un vas de cupru se fierbe apă până când scade la jumătate. Timp de o lună se vor lua două lingurițe din apa preparată astfel, de trei ori pe zi.

Este de asemenea benefică purtarea unei brățări de cupru.

Aurul

Este un tonic al nervilor. El ameliorează memoria, întărește mușchiul cardiac și mărește puterea de viață. Aurul este util în cazuri de isterie, epilepsie, infarct miocardic și în cazul slăbirii plămânilor și splinei.

Energia aurului poate fi folosită și prin „apa medicinală de aur”. Aceasta se prepară dintr-o bijuterie de aur (fără pietre) care se introduce într-un vas cu două pahare de apă și se fierbe până când volumul apei scade la jumătate. În timpul procesului de fierbere, energia electronilor de aur se va transmite apei. Din această apă se consumă zilnic câte o linguriță, de trei ori pe zi. Apa de aur are un efect energizant asupra inimii; pulsul slab devine puternic și pronunțat. Apa de aur îmbunătățește memoria, inteligența și capacitatea de percepție și conduce la trezirea conștiinței.

Aurul are însă și proprietăți „calorice” și, în consecință, se va utiliza cu prudență de către oamenii cu constituție *pitta*. Unii oameni nu suportă aurul și fac erupții când pielea vine în contact cu acesta; persoanele alergice la acest metal trebuie să evite orice tratament cu aur.

Fierul

Exercită o influență pozitivă asupra măduvei oaselor, țesuturilor osoase, hemoglobinei, ficatului și splinei. El stimulează formarea hemoglobinei și se folosește în amestec cu cenusa în combaterea anemiei.

Folosirea lui se va face cu prudență, doar cu acordul medicului și sub supravegherea acestuia, prin analize de laborator.

Fierul este un mijloc eficient în cazul măririi ficatului sau a splinei. El întărește musculatura, țesuturile nervoase și are proprietăți de întinerire.

Mercurul

Este un metal greu, cu efecte profunde. El permite excitarea sistemului enzimatic și are un efect de „transformare” și regenerare a țesuturilor. În mitologia Indiană, mercurul reprezintă samanta zeului Shiva.

Mercurul stimulează inteligența și trezește conștiința. Nu se înghețe! Nu se folosește niciodată singur, ci în amestec cu sulf. Efectul anumitor plante medicinale crește de mii de ori dacă se administrează împreună cantități infime de mercur și sulf. Datorită acestor două substanțe, forțele tamaduitoare ale plantelor ajung până la „canalele” și „țesuturile” subtile ale corpului.

Folosit gresit, este foarte toxic, putând provoca moartea. Nu va fi folosit de cei neavizați, ci numai sub îndrumarea unui medic,

Argintul

Este de asemenea un metal important în Ayurveda. Argintul are proprietăți racoritoare și este util în combaterea excesului de *pitta*.

Argintul activează forța și vitalitatea. El poate fi utilizat și în tratamentul perturbarilor tip *vatta*. În tratamentul indivizilor de tip *kapha*, argintul trebuie folosit cu prudență.

Argintul este folositor în tratamentul slăbirii, febrei cronice, al starilor de slăbiciune după febra, în gastrite, inflamații ale tractului digestiv, în hiperactivitatea vezicii biliare și în cazul sîngerarilor excesive în timpul menstruației.

Cenusa de argint este foarte indicată în bolile inflamatorii ale inimii și dereglările functionale ale ficatului și splinei. Apa de argint se obține la fel ca și apa de aur. Pentru creșterea puterii și a vitalității, trebuie să se bea lapte fiert într-un vas de argint.

Staniul (cositorul)

Este un element natural de întinerire. Cenusa purificată de staniu se folosește în combaterea diabetului, gonoreei, sifilisului, astmului, infecțiilor căilor respiratorii, anemiei și bolilor de piele, precum și în bolile de plămîni și în blocajele de limfă.

Cositorul nu se înghite. Va fi folosit extern, doar în cantități infime, de către persoane avizate și sub îndrumarea medicului.

Terapia cu pietre pretioase și semipretioase

Valorificarea energiei curative a pietrelor pretioase și semipretioase se face fie prin purtarea lor sub formă de inele sau coliere, fie prin cufundarea lor peste noapte în apă, care va fi băută a doua zi. Pietrele pretioase se pot curăți prin menținere în apă sărată timp de două zile.

Datorită oscilațiilor lor pozitive și negative, pietrele pretioase degaja energie, dar o și absorb. Ele activează centrele energetice ale corpului și ajută în acest fel la dezvoltarea sensibilității.

În cele ce urmează, se prezintă o listă de pietre pretioase și semipretioase utile omului în funcție de luna nașterii, ca și descrierea proprietăților și utilizării pietrelor pretioase și semipretioase.

Pietrele corespunzătoare fiecărei luni

Ianuarie	granat
Februarie	ametist
Martie	carneol
Aprilie	diamant
Mai	agat
Iunie	perle
Iulie	rubin
August	safir
Septembrie	adamantin
Octombrie	opal
Noiembrie	topaz
Decembrie	rubin

Utilizarea pietrelor prețioase și semiprețioase

- **Vindecare:** ametist, carneol, perle.
- **Stimularea energiilor subtile:** diamant, lapis lazuli, rubin.
- **Dezvoltarea creativității:** carneol, perle.
- **Dezvoltarea capacității psihice:** lapis linquis.
- **Dezvoltarea capacității de percepție:** agat, beril.
- **Protecție generală:** beril, lapis linquis.
- **Protecție la frig:** fluorină.

•**Protecție la mînie:** perle, opal.

Agatul

Agatul are culori variate, mergînd de la alb la negru, si chiar roz. Protejeaza copiii de spaima și ajuta pe cei mici la învațarea mersului și mentinerea echilibrului. Aceasta piatra semiprețioasă stimulează constientizarea spirituală.

Agatul este folositor in disfuncțiile *kapha*. El cuprinde elementele „eter”, „aer” si “foc”. Aceasta piatra ar trebui purtată la gît pe un lanț de aur.

Ametistul

Aceasta piatră poate fi purpurie, albastru sau violeta. Ametistul cuprinde elementele „eter” si ”apa”. El conferă purtătorului său demnitate, dragoste, compasiune si speranță. Aceasta piatră semiprețioasă este utila in cazul disfuncțiilor *vatta* si *pitta*.

Ametistul trebuie purtat la gît pe un lanț de aur.

Berilul

Este de culoare galbenă, verde sau albastru. Berilul cuprinde „foc” si „eter” Aceasta piatra activeaza *pitta* și ajuta la combaterea excesului de *vatta* si *kapha*. Berilul dezvoltă inteligenta, puterea, prestigiul, ridică poziția socială și capacitatea de apreciere a valorii în arta si în muzică. Aceasta piatra se va purta la gît pe un lanț de argint sau montată într-un inel de argint pe inelarul stang.

Diamantul

Există diamante incolore, albastre și roșii. Energia acestei pietre foarte prețioase conduce oscilațiile subtile spre inima, creier și ”tesuturile” profunde. Diamantul roșu are o energie de foc ce activează *pitta*, iar cel albastru are o energie răcoritoare, care calmeaza *pitta* și activează *kapha*. Diamantul incolor activează *vatta* și *kapha* și atenuează *pitta*.

Potrivit Ayurvedei, diamantul se pune seara într-un pahar cu apa, care se bea a doua zi.

Dintre toate pietrele prețioase, diamantul are cea mai mare capacitate de întinerire. Aduce purtătorului său bunăstare și dezvoltare spirituală. Favorizează trănicia relațiilor si de aceea este, din cele mai vechi timpuri asociat, cu căsnicia.

Diamantul cuprinde “eter”, „aer”, ”foc”, “apa” și ”pămînt” si trebuie purtat într-un inel de aur, pe inelarul drept. De menționat ca diamantele de calitate inferioară exercită o influență negativă asupra corpului.

Coralul (*Corallum rubinum*)

Această piatră prețioasă, provenită din mare, colectează energia planetei Marte. Coralul nobil conține si carbonat de calciu. El are efectul de a calma *pitta*. Este un remediu depurător al sangelui si ajuta la stăpînirea sentimentelor de mînie, furie si gelozie dacă este purtat pe arătătorul sau inelarul drept. Coralul cuprinde elementele „apa”, „pămînt” și „foc”.

Granatul

Granatul face parte din familia silicitelor si poate avea diferite culori: roșu, brun, negru, verde, galben si alb. Granatele roșii, galbene si brune au un efect incalzitor si sunt utile în cazul perturbărilor *vatta* si *kapha*. Granatele albe și verzi sunt utile în dereglările *pitta*, ca urmare a efectului răcoritor. Granatele roșii cuprind elementele „foc” și „pămînt”, cele verzi - elementele „foc” si „aer”, iar cele albe - elementul „apa”. In cazul disfuncțiilor *vatta* si *kapha*, se va prefera purtarea granatelor într-o montură de argint.

Carneolul

Acest cuarț conține mici picături de culoare roșie. Carneolul ajuta la oprirea sîngerărilor si este cel mai bun mijloc de depurare a sîngelui. De asemenea, ajuta la dezvoltarea spirituală a copiilor.

Aceasta piatra este folositoare în tratamentul disfuncției ficatului si splinei, ca si în anemii.

Carneolul cuprinde elementele „foc” și „apa” și ar trebui purtat pe un lanț de aur, cît mai aproape de inimă.

Lapis lazuli

Această piatră semiprețioasă poate fi albastru, violetă sau verde. Folosește în bolile de ochi.

Lapis lazuli este o piatra sacra. Ea conferă forță trupului, spiritului și conștiinței și sensibilizează pe purtătorul ei la vibrațiile spirituale superioare.

Lapis lazuli cuprinde elementele „foc”, „eter” și „apa”. Este eficace în disfuncțiile *vatta* și *kapha* și ar trebui purtat la gât, pe un lant de aur.

Lapis linquis

Este o piatra cu proprietăți asemănătoare cu cele ale lapis lazuli. Este de mare ajutor în timpul meditației și aduce noroc.

Adamantinul

Aceasta piatra alba sau cenușie preia energia Lunii, așa cum o indica asemanarea sa fizică cu Luna. Datorita energiei sale racoritoare, adamantinul linisteste spiritul și este util în disfuncțiile *pitta*. El cuprinde elementele „apa”, „aer” și „eter”.

Adamantinul are o relație directă cu sentimentele omului și are o influență directă asupra elementului „apa” din corp. Un om care suferă de stres și de perturbări la lună nouă sau lună plină ar trebui să poarte un inel de argint cu adamantin pe inelarul drept.

Adamantinul este folositor atât în perturbarile *vatta* cât și cele ale *pitta*, dar înrautățește starea în disfuncțiile *kapha*.

Opalul

Aceasta piatra roșie, roșu-gălbui sau galben-portocaliu ajută la dezvoltarea sentimentelor de bunăvoință și prietenie la copii. Opalul este piatra prețioasă a zeilor și piatra dragostei, credinței, compasiunii, creativității și a bunei înțelegeri în relații.

El cuprinde elementele „apă”, „foc” și „eter”.

Aceasta piatra este folosită în disfuncțiile *vatta* și *kapha* și ar trebui purtată montată într-un inel de aur pe inelarul drept sau pe un lanț de aur la gât.

Perla

Aceasta piatra prețioasă este un produs de sidex, format în scoici. Perla îmbina elementele „apă”, „pământ” și „aer”. Conține carbonat de calciu, are un efect racoritor și oscilații linistitoare, vindecătoare. Perla posedă proprietăți *anti-pitta* și purifică sângele. Perla se folosește intern în cazul bolilor infecțioase ale stomacului și intestinului și poate fi folosită și în tratamentul hepatitei și litiazei biliare. Voma biliară poate fi tratată cu succes cu cenusa de perle, dar numai sub îndrumarea medicului.

Perla este un hemostatic și se folosește în tratamentul unor perturbari cum sunt sîngerarea gingiilor, voma cu sânge, sânge în spută și hemoroizi cu sânge, scaun negru ca petrolul (în „zaț de cafea”).

Perla are proprietăți tonifiante și crește vitalitatea organismului. Energia electrică a perlei poate fi utilizată sub forma de apă de perle. În acest scop, se pun peste noapte patru-cinci perle mici într-un pahar cu apă. Aceasta apă se bea ca tonic în ziua următoare. Se ameliorează în acest fel usturimea ochilor și usturimea la urinare. Apa de perle este un antiacid natural și ajută în stările infecțioase acute.

Perla este eficientă dacă se poartă montată într-un inel de argint pe inelarul drept.

Rubinul

Aceasta piatra prețioasă roșie crește puterea de concentrare și conferă forță spirituală. Rubinul întărește inima. Aceasta piatra cuprinde elementele „foc”, „aer” și „eter”. *Pitta* reacționează negativ la această piatra, care are însă o influență benefică în cazul excedentului de *vata* și *kapha*. Rubinul trebuie purtat într-un inel de aur sau argint pe inelarul stîng.

Safirul

Safirul are culoarea violetă sau purpurie și are o acțiune neutralizatoare asupra *vata*. Se folosește pentru a contracara efectele negative ale planetei Saturn și este un bun remediu la îmbolnăviri cum sunt reumatismul, sciatica, dureri nevralgice, epilepsie, isterie și toate disfuncțiile *vata*.

Safirul cuprinde elementele „foc”, „eter” și „aer” și ar trebui purtat prins într-un lant de aur la gât.

Topazul

Aceasta piatra poate fi de culoare galben-pai, galben-auriu, verzuie sau roșu albastru. Ea accentuează pasiunea și domolește teama.

Topazul conferă forță și inteligență. El cuprinde elementele „foc”, „eter” și „aer” și ar trebui purtat pe arătătorul

drept, prins într-un inel de aur sau la gat, pe un lant de aur.

Terapia prin culori

Asemanator metalelor si pietrelor prețioase si semipretioase, si culorile poseda oscilatii energetice cu efecte curative.

Terapia ayurvedică face uz si de puterea vindecatoare a culorilor. Cele sapte culori de bază vizibile în curcubeu sunt într-o strânsa relatie cu diferitele „tesuturi” ale corpului si cu umorile. Ca atare, efectele vibratiilor celor sapte culori pot fi folosite pentru mentinerea echilibrului celor trei umori din corp.

Daca înfasuram un pahar cu apă într-o fișie de hartie colorată si îl expunem timp de patru ore la soare, apa se va satura cu oscilatiile culorii respective. Aceasta apă poate fi folosită cu succes în scopuri curative. În terapia ayurvedica, se folosesc culorile menționate mai jos.

Roșu

Aceasta culoare are o relație cu sângele. Are proprietatea de „încalzire”, stimulează formarea hematiilor și accentuează culoarea lor. Culoarea rosie produce caldura în corp și stimuleaza circulatia sanguină. Ea ajută la păstrarea culorii pielii si furnizeaza energie tesuturilor nervoase si măduvei osoase.

Culoarea roșie are un efect benefic în disfuncțiile *vata* si *pitta*. Dacă însă expunerea la rosu dureaza prea mult, se poate aglomera prea multă *pitta* în anumite parti ale corpului, ceea ce conduce la inflamatii. O expunere excesivă la rosu poate avea ca urmare o conjunctivită.

Portocaliu

Ca si rosul, portocaliul are un efect de încălzire si poseda energie vindecatoare. El permite cautatorului spiritual să renunte la lume, dar, concomitent, conferă organelor sexuale energie si putere. Drept urmare, portocaliul ar trebui folosit în corelare cu abstinenta sexuala, pentru a transforma aceasta energie sexuală în Conștiinta Suprema. Cel care nu trăiește în abstinenta sexuala va suferi prin folosirea culorii portocalii o excitatie sexuală excesiva.

Portocaliul este folositor în cazul disfuncțiilor *vata* si *kapha*. Această culoare rezolva congestiile și mentine luciul natural al pielii.

O folosire excesiva a portocaliului poate conduce la perturbari *pitta*.

Galben

Expunerea la aceasta culoare asigura ridicarea energiei spre unele dintre *chakrele* importante. Pe plan spiritual, culoarea galbenă este legată de moartea totala a ego-ului. Folosirea neavizata a acestei culori provoaca o acumulare excesiva a secretiei bilei în intestinul subtire si poate conduce la disfuncții *pitta*.

Galbenul are o actiune benefica în cazul excedentului de *vata* sau *kapha*.

Verde

Aceasta culoare are un efect liniștitor asupra spiritului și genereaza o senzatie de prospetime. Verdele linisteste sentimentele si aduce multumire sufleteasca. Verdele are o actiune linistitoare si în cazul excesului de *vata* și *kapha*. El poate însă deregla *pitta*.

Folosirea excesiva a verdului stimuleaza bila si poate conduce la litiaza biliara.

Albastru

Aceasta este culoarea constiintei pure. Ea exercita o influenta liniștitoare asupra trupului si spiritului. Albastrul stimuleaza pigmentatia pielii și are efecte benefice în cazul disfuncției ficatului si perturbărilor *pitta*.

Folosirea excesivă a acestei culori poate conduce la dereglari *vata* și *kapha* și poate provoca congestii cerebrale.

Indigo

Aceasta culoare este utilă în cazul disfuncțiilor *vata* și *kapha*, dar poate provoca disfuncții *pitta*. Are un efect liniștitor.

Violet

Aceasta este culoarea constiinței cosmice care conduce la trezirea constiintei umane. Ea genereaza senzația de usurinta în corp și deschide poarta perceptiei. Violetul are efecte favorabile în cazul disfuncțiilor *pitta* și *kapha*, dar

în cazul unei utilizari excesive poate conduce la perturbări *vata*.

VRACI ȘI IMPOSTORI

În capitolele anterioare au fost descrise premisele pentru a fi un medic bun. Acum este cazul să se spună câteva cuvinte despre o grupă specială - impostorii, care din păcate sunt foarte numeroși.

Impostorii apar nu numai în medicina, ci și în alte meserii, dar nicaieri nu pot produce atâtea daune ca în acest domeniu, căci aici ei se joacă cu viața oamenilor.

Impostori au existat dintotdeauna, deși au fost supuși unor critici acerbe. Existența vracilor și impostorilor s-ar explica prin faptul că medicul ocupă un rang prioritar în societate. Ca urmare a capacităților sale, el devenea un prieten și sfătuitor al pacientului, postura care le aducea respectul celorlalți.

Meseria era și foarte bănoasă și genera invidia celor ce-și doreau o asemenea poziție fără să aibă capacitatea și premisele necesare. Asemenea oameni deveneau vraci impostori și compensau lipsa cunoștințelor printr-un comportament insolent și prin îmbrăcăminte stridentă, profitând de credulitatea oamenilor.

Un mare înțelept Indian, Charaka definește impostorii ca „niște oameni saraci cu duhul, dar vicleni, care purtând cu ei instrumente și cărți medicale - așa cum fac medicii cu experiența - strabat țara, se laudă în fața poporului neștiutor și iau în derîdere cunoștințele înțelepților”.

Atunci când întâlnesc oameni cu adevărat învățați, impostorii se îndepărtează, aruncându-le priviri întunecate. Ei nu înfruntă niciodată un medic adevărat, pentru a nu-și descoperi ignoranța. Un animal care este conștient de importanța lui în raport cu animalele mai slabe se va purta ca un lup, dar își dă arama pe față când întâlnește un lup adevărat. La fel se demască un impostor care se prezintă în fața poporului neștiutor drept medic, atunci când da de un medic adevărat.

Mai departe se spune despre impostori: „Ei aleargă pe străzi în căutarea unui câmp de acțiune. În momentul în care aud despre un bolnav, vin în fugă și își laudă cunoștințele. Ei încearcă să se introducă la prietenii bolnavului prin mici atenții, soapte și linguseli și pretind cu voce tare că nu așteaptă o recompensă mare.

Atunci când li se încredințează un caz, caută prin toate mijloacele de care dispun să-și ascundă ignoranța, iar dacă nu sunt în stare să vindece o boală, dau vina pe comportamentul sau slaba recompensă materială a pacientului. Dacă observă că pacientul este în pericol, ei își iau talpasita și pleacă din localitate”. Charaka mai spune: „Dacă sunt indeplinite premisele de bază pentru tratamentul unei boli, care necesită terapie și îngrijire, aceasta va dispărea; dacă boala nu se ameliorează, vina este a așa-zisului medic, care este un impostor incapabil”. Despre impostori, Charaka spune cu asprime: „Pentru cine își arogă nemeritat prestanța și comportamentul unui medic, este mai bine să bea venin de cobra sau să înghită bile de fier înroșite decât să-și însușească hrana, bautura sau banii unui om care l-a chemat în ajutor. Un impostor ar face mai bine să se arunce în foc decât să-l oblige pe un bolnav să-i urmeze tratamentul. În anumite condiții se poate supraviețui unei lovituri de trăznet, dar nu există speranță de scăpare în cazul efectelor negative ale medicamentelor prescrise de impostori. Ca urmare, nici un om ce își dorește sănătate și viață lungă nu ar trebui să ia medicamentele prescrise de un medic care nu are habar de medicină. Încurajat de vindecarea cu succes a pacienților cărora destinul le-a permis să supraviețuiască, impostorul se grăbește și la alți pacienți, a căror viață este poate mai scurtă. Pacientul înțelept trebuie să evite asemenea vraci neșcoliti, care își dau aere de medic pentru a-și asigura traiul. Ei seamănă cu un șarpe umflat cu aer”. Mai târziu impostorii au fost numiți „Yama” (frați mari) căci ei luau nu numai viața pacienților, ci și averea lor. Nu oricine poate deveni un medic excelent și nu oricine obține o autorizație pentru practicarea meseriei de medic, chiar și după ani de practică și studiu. Drept urmare impostorii lucrează pe ascuns și își aleg victimele dintre oamenii simpli și neștiutori. Este datoria guvernului să se ocupe de această problemă. Dacă se analizează descrierea detaliată a activității ascunse a impostorilor așa cum o face Charaka, devine clar că în timpurile lui acest control guvernamental a existat.

Această carte nu poate transforma un neștiutor în medic ayurvedic. Este bine să se tina seama de acest lucru, pentru că persoana ce se limitează la informațiile culese din acest volum să nu devină ea însăși un impostor.

Abcese

Pentru a face abcesul să coaca, se folosește un terci de ceapa sau un terci obținut din cate o jumătate de linguriță de ghimbir și sofran măcinat, aplicat direct pe locul în care se formează abcesul.

Acnee

Se ia cate o jumătate de lingură de sofran indian și lemn de santal măcinat și se adaugă apă până se formează un terci care se aplică extern. Se mai poate bea, de două ori pe zi, o jumătate de ceașcă de zeamă de aloe până când pielea redevine curată.

Arsuri

Se aplică local fie gel proaspăt de aloe cu o priza de sofran macinat, fie ghee sau ulei de nucă de cocos.

Astm

Se recomandă ceaiul din lemn dulce și ghimbir. Se ia cate o jumătate de linguriță din fiecare plantă la o ceașcă de apă.

Alt remediu pentru uz intern constă dintr-un sfert de ceașcă zeamă de ceapa amestecată cu o linguriță de miere și jumătate de linguriță de piper negru. Acest mijloc aduce ameliorare în cazuri de tuse, congestie respiratorie sau respirație grea.

Balonări

Se dizolvă un varf de cuțit de bicarbonat de sodiu într-un pahar cu apă și se adaugă zeamă de la o jumătate de lamaie și se bea.

Bulimie

Bulimia este o reacție psihică. Se recomandă consumarea mâncărilor usoare ca: mei, tapioca sau secară, care nu favorizează creșterea în greutate. Dacă îngrășarea a și avut loc, se poate prăji o linguriță de anason sau coriandru cu o priză de sare și apoi se va mânca acest amestec. Se mai poate bea o ceașcă de apă caldă la care s-a adăugat o priza de sare și zeamă de la o jumătate de lamaie.

Constipație

Fie se bea ceai de frunze de senna (un fel de scorțișoară), fie se ia o linguriță de *ghee* în lapte cald, înainte de culcare. O altă modalitate de a combate constipația este consumarea unui ceai de semințe de in. Se fierbe o lingură de semințe de in la o cană de apă și se bea seara, înainte de culcare.

Crampe menstruale

O linguriță de gel de aloe cu două prize de piper negru se iau de trei ori pe zi până dispar crampele.

Diaree

Se amestecă iaurt cu apă în proporții egale, se adaugă puțin ghimbir proaspăt (cca, 1/2 linguriță) și se bea. Se mai poate bea cafea neagră cu zeamă proaspătă de lamaie.

Un alt mijloc sunt fulgii de ovăz care se amestecă într-o ceașcă de ceai cu două lingurițe de semințe de mac. Amestecul se fierbe, i se adaugă o priza de muscat și se mănâncă.

Dureri de cap

Pentru a calma durerile de cap, se face un terci dintr-o jumătate de linguriță de ghimbir care se aplică pe frunte cald. Ar putea apărea o senzație de arsură, care nu are însă urmări dăunătoare. O altă metodă constă în analizarea respirației. Trebuie să se constate dacă expirația printr-o nară este mai puternică decât prin cealaltă. În acest caz se închide nara cu expirație mai puternică și se respiră prin cealaltă până când durerile de cap dispar.

Urmatoarele metode pot fi folosite la alte feluri de dureri de cap. Durerile de cap datorate sinusurilor au o legătură cu kapha și pot fi tratate prin aplicarea unui terci de ghimbir pe frunte și pe sinusuri. Durerile de cap frontale indică un exces de pitta în stomac. Remediu este un ceai făcut din cate o jumătate de linguriță de chimion și coriandru la o ceașcă cu apă. În același timp, se poate aplica pe temple un terci din lemn de santal. Durerile în partea posterioară a capului sînt un indiciu pentru prezența toxinelor în intestin. Se amestecă o linguriță de semințe de in cu un pahar de lapte cald și se bea înainte de culcare. Concomitent, se aplică un terci de ghimbir în

spatele urechilor. Durerile de cap pot apărea și din cauza modificărilor energetice din corp sau prin sentimentele înăbusite, care se răsfrâng asupra tesuturilor conjunctive profunde.

Dureri de gat

Se introduce într-un pahar cu apă fierbinte un sfert de lingurișă de sofran măcinat și o priză de sare. Cu soluția obținută se face gargara, după ce a ajuns la o temperatură suportabilă pentru corp, pentru a nu se produce arsuri în gura sau în gat.

Dureri de spate

Se aplică local terci de ghimbir și apoi ulei de eucalipt.

Dureri de urechi

Se picura în ureche trei picături de ulei de usturoi. Se mai poate face un amestec dintr-o linguriță de zeama de ceapă cu o jumătate de linguriță de miere și se introduce cinci până la zece picături în ureche.

Eczeme

Se bea un ceai de coriandru: o linguriță de boabe de coriandru la un pahar de apă.

Eructație (rîgîit)

Se iau două părți miere la o parte ulei de ricin. Se folosește și pranayama.

Extenuare

Se bea un pahar de apă cu nuca de cocos sau suc de struguri. Se mai pot fierbe trei curmale în 200 ml de apă. Se bea apa rezultată.

Gingivita

Se bea zeama de la o jumătate de lamaie într-un pahar de apă. De asemenea, se poate masa gingia cu ulei de nuca de cocos.

Hemoragii externe

Se aplică extern gheata sau terci din lemn de santal. Se poate aplica local și cenusa neagra de la un tampon de vata ars (bumbac curat).

Hemoroizi

Se bea zilnic o jumătate de ceașcă de zeama de aloe pînă dispar hemoroizii.

Indigestii

Se zdrobeste un cățel de usturoi cu o priză de sare și o priza de bicarbonat sau se bea un sfert de ceașcă de zeamă de ceapă cu o jumătate de linguriță de miere și o jumătate de linguriță de piper negru.

Insomnie

Se face un ceai dintr-un sfert de linguriță nucă de muscat la o ceașcă de apă. Ajută și masajul bland al talpilor cu ulei de susan sau frecarea pielii capului cu ulei; se mai pot picura cinci pînă la zece picături de ulei cald în fiecare ureche. Se poate bea o ceașcă de lapte cald cu zahăr candel sau miere. Un bun somnifer este și ceaiul de muștel (infuzie dintr-o lingură de muștel la o cană de apă fierbinte).

Intoxicații

Se ia o jumătate de linguriță de *ghee* sau o jumătate de linguriță de lemn dulce macinat.

Miros urît în gura

Daca simpla spalare, regulata, pe dinți, nu da rezultate, se curăță cavitatea bucală cu lemn dulce si se mănâncă seminte de anason. Se mai poate bea o jumătate de ceașcă de zeama de aloe pana respirația devine din nou proaspata.

Răceală

Se fierbe o linguriță de ghimbir într-un litru de apa si se inspira vaporii rezultați. Un mijloc eficace împotriva racelilor este fiertura de frunze de eucalipt. In cazul în care nasul este înfundat, congestia se resoarbe daca exteriorul nasului se maseaza cu ulei de eucalipt. Se poate folosi radacina macinata de obligeana ca praf de prizat. Se ia cate o priza intre degete pentru fiecare nara.

Sinuzita

Se aplica un terci de ghimbir pe locul respectiv sau se inspira în nas o priză de radacina de obligeana.

Somn excesiv

Se bea cafea, ceai negru sau radacina de obligeana înainte de culcare. Se mananca mai putin la cină, care se ia mai devreme. Daca problema persista, este necesara consultarea unui medic.

Stări de șoc (leșin)

Se inspira vaporii unei cepe proaspăt sparte sau radacina de obligeana macinata.

Umflături

Se bea apă de secara, care se obtine din patru parti apa si o parte secara, se fierbe si se strecoara. Este bun si ceaiul de coriandru.

La umflaturile externe se amesteca doua părți de sofran măcinate cu o parte sare, apoi se aplica pe locul afectat.

Usturimi ale ochilor

Se freaca talpa piciorului cu ulei de ricin sau se picura trei picături de apă de trandafiri în ochiul afectat. Se mai poate aplica pe ochi gelul proaspăt de aloe.

Tuse

Se face gargara cu un pahar de apa calda la care s-au adăugat o priză de sare si două prize de sofran macinat. De asemenea, se poate suge o cuisoara cu o bucățica de zahar candel. Cand incepe expectoratia, se face un ceai dintr-o priză de cuisoare, o priză de scortisoară si o jumătate de lingurita de ghimbir, peste care se toarnă apa clocotita.

Vîjîit în urechi

Se picură în urechi trei picături de ulei de cuisoare.

ANEXA B

Alimente antidoturi

Produse lactate

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Brînză	Mărește volumul de spută și congestiile; provoacă disfuncții <i>pitta</i> și <i>kapha</i> .	Piper negru, ardei sau piper Cayenne

Ouă	Accentuează <i>pitta</i> ; în stare crudă conduc la accentuarea <i>kaphei</i> .	Pătrunjel, șofran indian și ceapă
Înghețată	Mărește cantitatea de spută, provoacă congestii.	Cuișoare sau nucșoară
Smântână	Mărește cantitatea de spută, provoacă congestii.	Coriandru sau nucșoară
Iaurt	Mărește cantitatea de spută, provoacă uneori congestii.	Chimion sau ghimbir

Pește și carne

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Pește	Accentuează <i>pitta</i>	Nucă de cocos, lămâie
Carne roșie	Îngreunarea digestiei	Piper de Cayenne, cuișoare sau ardei

Cereale

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Ovăz	Mărește <i>kapha</i> și țesuturile adipoase	Șofran, semințe de muștar sau chimion
Orez	Mărește <i>kapha</i> și țesuturile adipoase	Cuișoare sau boabe de ghimbir
Grâu	Mărește <i>kapha</i> și țesuturile adipoase	Ghimbir

Legume

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Legume în teci	Provoacă balonări și flatulență	Usturoi, cuișoare, piper negru, piper de Cayenne, ghimbir, sare sau ardei
Varză	Provoacă balonări	Se fierbe în ulei de floarea – soarelui, cu semințe de muștar și șofran
Usturoi	Accentuează <i>pittai</i>	Nucă de cocos rasă și lămâie
Salată verde	Provoacă balonări	Ulei de măsline cu zeamă de lămâie
Ceapă	Provoacă balonări	Fiartă cu sare, lămâie, iaurt sau semințe de muștar
Cartofi	Provoacă balonări	Ghee cu boabe de piper
Roșii	Măresc <i>kapha</i>	Lămâie sau chimion

Fructe

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Avocado	Mărește <i>kapha</i>	Șofran, lămâie, usturoi și piper negru
Banane Fructe uscate	Măresc <i>pitta</i> și <i>kapha</i> Provoacă uscăciune, pot provoca disfuncții <i>vata</i>	Nucșoară Se înmoaie în apă
Mango	Provoacă diaree	<i>Ghee</i> cu nucșoară
Pepene galben Pepene verde	Provoacă retenție de lichide Provoacă retenție	Nuci de cocos rase cu coriandru Sare cu ardei

Nuci și semințe

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Nuci	Provoacă balonări, accentuează <i>pitta</i>	Se înmoaie peste noapte și se fierb cu ulei de susan și ardei
Unt de arahide	Greu digerabil; efect de „înclieiere”; provoacă dureri de cap	Ghimbir sau praf de chimion

Diverse

Aliment	Efecte negative	Antidot*
Alcool	Excitant, efect de extenuare	½ linguriță de chimion sau se mestecă înainte de consum boabe de nucșoară
Ceai negru	Excitant, efect de extenuare	Ghimbir
Cacao	Excitant cu efect extenuant asupra organismului	Nucșoară sau chimion
Cafea	Excitant, cu efect ulterior extenuant asupra organismului	Nuca de muscat măcinată împreună cu nucșoară
Floricele de porumb	Provoacă uscăciune și balonări	Se adaugă <i>ghee</i>
Dulciurile Tutun	Accentuează congestiile Provoacă dereglări de <i>pitta</i> și <i>kapha</i>	Ghimbir uscat măcinat Rădăcină de obligeană sau semințe de țelină

*)Antidoturile se vor adăuga la gătit sau se vor consuma concomitent.

